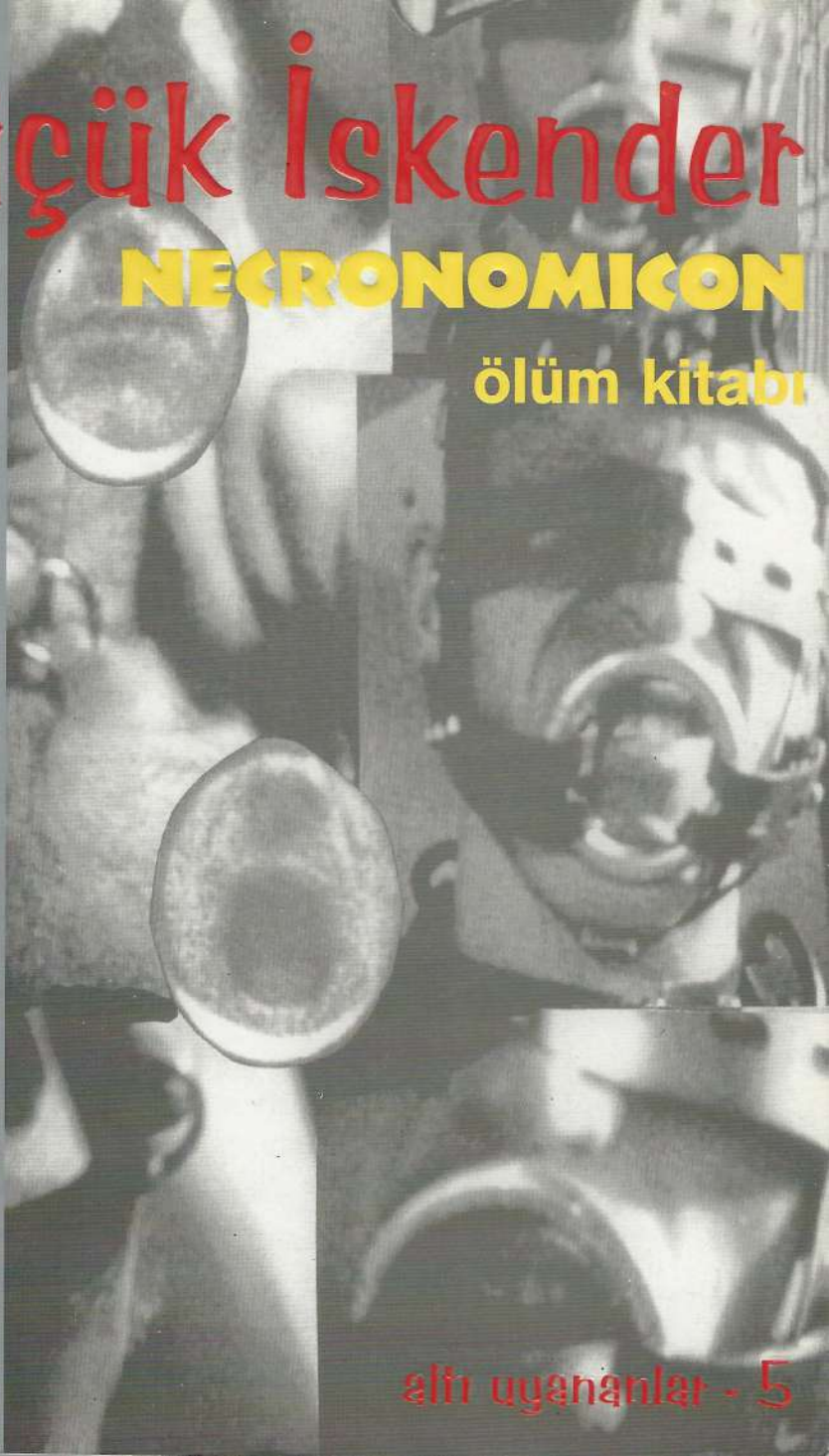
küçük İskender

NECRONOMICON

ölüm kitabı

TURUNCU MEDYA

alfa uyanalar - 5

Necronomicon

ölüm kitabı

küçük İskender

Yazan: küçük İskender

Editör: Murat Çıtak

Bilgisayar Uygulama: Oğuz Keçeli

Kapak Tasarım: Tunç Erden Yakar

Kapak Fotoğrafı: ProjetX September 98 No:33'ten alınmıştır.

Coğrafyası Olmayan Edebiyatçılar 9

1. Baskı: Eylül 2004

ISBN: 975-6394-24-X

Matbaacılık Hizmetleri

Livane (0212) 481 18 40-41

E-mail: livanemat@superonline.com

© küçük İskender / Turuncu Medya Yayıncılık Tanıtım Organizasyon San. Ve Tic. Ltd. Şti.

Yayımlayan:

Turuncu Medya Yayıncılık Tanıtım Organizasyon San. Ve Tic. Ltd. Şti.

Tel: 00 90 212 259 19 15-16

Fax: 00 90 212 259 19 17

E-mail: info@turuncumedya.com

www.turuncumedya.com

Eylül 2004

Necronomicon
ölüm kitabı

küçük İskender

hangi peygamber cehenneme gidecek...

wes craven'ın kayıp günlüğü

kırık çizik

Ucumda ışıklar yanıyor; hayret, hiç korsanım yoktu oysa. Bir hışırtı olmasın sakın sakladığım sırlardaki metanetim; bilmiyorum galiba fen aksanıyla konuşan arkadaşlar edindim. Soysuz ve müptezel, afaki hislerle tarandığım o nefis yıllarda ceddini kaybetmiş bulunmanın esaretiyle cesaretlendim. Bu, yutuluştur. Aç bir bedene eklenmenin hikâyesidir. Ben, çektiğim acılarla unutulmuş hayatlara yeniden düzen verdim ve kim bilir, böyle kurtuldum. Aleve yaslandım; sırtımı ısıtan kudretle, el deymemiş, masum uygarlıklar kurdu(yu)m. Küle saz çaldım. Çöpe şiir okudum. Kabahatimdir: Her hatamla bir büyü bozdum.

Büyük bir hayal çatlağı keşfettim tarihte; oraya girdim, oradan geçtim, oraların lisanıyla konuştum. Fen aksanıyla konuşan arkadaşların hışmına uğrarken, evet, elbette mağdurdum ama, sinmedim, küsmedim, terbiyesizleşmedim. Çünkü bilakis ben, sadece ahenkle meşguldüm.

Şimdi, tiryakisi olduğum ıssızlığın en meşhur okuruyum. Kuşkusuz hep onu anlattım içimdeki kine: Anla, dedim, ne garip bir yaradılış seninkisi; bitki değil, hayvan değil, toz değil... Savrulan bir şeysin sadece; savrulan, savruldukça haddini bilen, yeknesak, düzenbaz, alaycı ve somurtkan. Bir "şey"sin işte! Topu topu o

kadarsın. Bir metnin karakterisin, kabul et bunu. Hemen kabul et! Çağına ihanete kalkışan kofti anarşist! Daha annenin kaç memesi olduğunu bilmezsin! Ülkende kaç nehir akar, kaç dağın zirvesi bıçkındır, kaç yaylada ayran kutsaldır, kaç ahırda kaç at ağlar, onu bilmezsin. Kabahatimdir: Her hatamla bir büyü bozdum.

"Ben senin çalar saatin değil, ağlar saatinim!" diye bir söz edebilmeyi gururuma çok gördüm; bilakis, mahsunluğunun köşebaşında sıradan bir barım, müdavimlerinin Tarantino'yu vampir sandığı. Evet, uzak buğu sporlarında bir vampir sandığı açılır, kan servis edilir, sadakat yeminleri mönüsü uzatılır, marj saptanır; masanın üzerinde gizemli şehirlere ait city guide'lar, el yapımı çelişkiler, fabrika işi ihanetler ve içten pazarlık halleri: Durağanlaşan bir yörüngeyi takip etmenin yorgunluğu, yorgunluğun bir rutine dönüşürken insan bedeninde yaratıverdiği cehalet içgüdüsü, reddedilmiş bir uyuşturucu partisi teklifi gibi her yeri cam kaplı bir odadan her yeri cinsel organ kaplı bir gezegene bakarken ağlamak! Ben ağladım mı buna çok gülerim, buna çok uyurum. Kabahatimdir: Her hatamla bir büyü bozdum.

olay anından ilk görüntüler

I.

Duygularıyla Oynananlar Cemiyeti'nin açtığı davayı kazanmış, kimseye ihanet etmediğimi kanıtlamış ve rahat bir nefes almıştım. Hüzünde ve neşede hep bir kar havası vardır.

Şehrin en işlek caddelerinden birinde, kaldırımın denize yakın bir yerinde hem yürüyor, hem gülümsüyordum, hem de bastıramadığım şahane bir yalnızlığın irkilten tesellisiyle kendime yepyeni bir aşk arama telaşındaydım; her ne kadar mahkemeyi kazansam da, sevgilimi kaybetmiştim böylece. Evime dönüp, içine havanda ezilmiş kenevir tozu katabileceğim sıradan bir çay pişirmeliydim. Yavaş yavaş, sezdirmeden inen akşamın serinliği en çok parmaklarımı üşütüyordu: Parmakları, insanın kardeşleridir; en çok onlar üşür.

Tuhaf ayrılık vakitlerinde komplo teorileriyle ya da zafiyet ihtiyaçlarıyla oyalanabileceğiniz kapalı bir mekân ararsınız kendinize; çoğu kere bu, yaşadığınız, hüküm sürdürdüğünüz eviniz olur. Nöbetleşe acı çekmez ki ayrılanlar; küçümsediğiniz basit bir aşk şarkısının bile size dokunmasının altında kibir yok mudur sanki, ukalalık yok mudur, küçümseme yok mudur: şarkı, şarkıdır da, siz, hâlâ siz misinizdir?!

Sürekli bombalanan bir şehrin en işlek caddelerinden birinde dünyayla yüz yüze gelmenin, hayatla aynı masaya oturmanın ağırlığı terazinin bir kefesindeyken, dengeyi sağlamak için öbür kefeye neyi koyabilirsiniz ki: Sahip olduğunuzu iddia ettiğiniz inceliklerinizi mi, şu kalp ağrısını mı, cep telefonunuzda sakladığınız mesajları mı?! Bunların kişisellikleri utandıracaktır sizi. Önünden geçtiğiniz sinemanın afişlerine bakarsınız; bakarsınız ki, bu curcunada, gitmeyi planladığınız film bile vizyondan kalkmıştır. Filmler de gitmiştir. Hayaller de. Yapay kahramanlar da. Yalnızca, gerçek tüketilmiyor ki, masum yanılgılar da harcanabiliyor telaşlanıldığında.

İyi'nin basitliği, doğru'nun yapmacıksızlığı, dürüstlük'ün aleladeliği, bu 'direkt hedefi vurma operasyonu'nun bir parçası aslında; çabalama eylemini gözardı edebilmekte gizli. Ustalaşmakta gizli. Nasır bağlamakta gizli. En sevdiğiniz kasetleri, CD'leri ve bir şişe şarabı yanınıza alıp üst sokakta oturan, tanımadığınız birinin kapısını çalmakta gizli. 'Ben geldim, sizinle birlikte ağlamak istiyorum' demekte gizli. Hüzünde ve neşede hep bir sürpriz havası vardır.

Kapısını çaldığınız kişi sevgiliniz olmayacaktır; çünkü artık siz, radyoaktif bir elementsinizdir. Yanacak, yakacak ve külünüzü ateşinize karıp söneceksinizdir.

Kişi, aklının aldığı şeylerden uzak durdukça hayatta kalır.

II.

Ruhsal bozuklukların uzlaşma tekliflerini reddedebilecek misin sabaha karşı uyandığın ve hemen sigaraya uzandığın yarısı yenmiş, yarısı boş yatağında?! whynot@fuckmail.com adresini aldığın o anlamsız günden beri ailesiyle görüşmeyen bir Karamozof, kulaklarına tıkadığı pamuk prensesi hiçe sayan bir cüce, bir bedeni organlarına ayıran sıradışı bir elektroliz aleti, gözyaşıyla çalışan bir yamaç paraşütü gibi sürekli uyuyor, uyumaya çalışıyorsun. Oysa kalksan, yan odaya geçip rehberden bulduğun en eski platonik aşkına bir telefon açsan şimdi ve sorsan fısıldayarak:

-"En sevdiğin korku filminin adını bana söyler misin?!"

-"Dario Argento'nun bütün filmleri olabilir mi?!"

-"En sevdiğin hangisi?!"

-"Belki de dublajsız ve altyazısız bir kopyasını izlediğim için devamlı onuncu dakikasında kapattığım Fenomenia olabilir bu."

-"Dario, kafaların kesildiği ya da yüzlere saplanan camlara hayrandır. Yanılıyor muyum?!"

-"Haklısın. Kırılan, patlayan camlara bayılır."

Biraz durmalı, heyecan yaratmalı ve eklemelisin:

-"Sence neden?!"

-"Amsterdam'da Red Light District'teki güvercinler uçamıyor, yürüyorlardı; çünkü havaya ağır bir marihuana kokusu hakimdi ve hayvanlar havalanma yeteneklerini adeta geçici olarak kaybetmişlerdi. Kanallarla bölünmüş bölgenin yılankavi dar sokaklarına yayılan seks ve uyuşturucu çılgınlığı bütün turistleri burada yaşanılan şehvet ve arzu odaklanmasına doğru penisten yapılmış dev bir mıknatıs gibi çekiyor ve yutmakla kalmayıp

sindiriyor, posasını da yeldeğirmenlerinin ağır pervanelerine doğru üfürüyordu. Genç adam, buraya neden bu adın verildiğini kısa süre içinde anladı: Kerhane olarak işletilen evlerin kapılarına ya da pencerelerine kırmızı ışık yayan flüoresan lambalar takılmıştı. Tek kelime yabancı dil bilmeyen genç adam, kalabalığın yoğunlaştığı noktalardan uzaklaşıp merakının rehberliğinde daha arka sokaklardaki evlere doğru yöneldi; her sokak başka isteklere, başka fantezilere cevap veriyordu: Kiminde siyahî kadınlar, kiminde uzak doğulular, kiminde orta yaşlı ve şişman olanlar, kiminde ise ibneler beraber olacakları müşterileri bekliyorlardı; ortada bir heyecan yoktu; ortada yalnızca bir abartıyı normale indirmiş edası taşıyan insanların sakin, gülümseyen yüzlerinin sırları vardı."

-"Bunun filmle ne ilgisi olabilir?! Bıraktığım gibisin: Hâlâ salaklar kombinasyonunun en değerli vasıta aracısın. Taşıyorsun. Bir noktadan bir noktaya, hiç de gerekmediği halde hayal ürünü tecritler taşıyorsun."

-"Sen miydin?! Anlamalıydım."

-"Tabii, ya! Anlamalıydın. Korteksinin portakal kabuğu olmadığı ortaya çıkmalıydı."

-"Sen de hep Berlin diye sızlanır dururdun. Sen de değişmemişsin."

-"Bir Berlin lafı çıktı mı ağzımdan şimdi?!"

-"Korku filmi adı sormuştun değil mi?! Yanıt veriyorum: Sensin. En korkunç, ama beni hiç korkutmayan film sensin!"

III.

'berlin in xander ya da çok şeker cock seeker'

Balta girmemiş aşkların yaşandığı bir metropol arıyorum yıllardır. Burası önemli derecede soğuk ve gri. Herkes, her şey alışveriş yapıyor. Alınan nesnede insanın içtenliği de gömülü; olumsuz sayılmam; biri tarafından alınmak Berlin'de güzel.

Burada, sevişmeye ihtiyaç duyuyorsunuz; çünkü vücutların mimarisi iyi – sıva yok. Oryantalist açılımlara müsait bir altyapısı, marjinal duyarlığa düşkün bir çatısı olduğu söylenebilir; ancak, ben asla kart çalmam. Kumar masası hariç.

Gay'leri içten, lezbiyenleri sert ve ürkütücü, TS ve TV'leri şaşırtıcı düzeyde mükemmel. Hiç orospu göremedim; ihtiyaç duyulmadığından. Sekste sağ şerit, sol şerit serbest.

Geceleri bir partner aradığınızda, hangi şehirde olursanız olun, tuvalete girin; aynaya bakın. Görüntünüz üzerinde bir kuğu süzülüyorsa ve kuğu, size hiç bilmediğiniz bir şarkıyı, şiiri mırıldanıyorsa, aldatıldığınızdan eminseniz, sevdiğiniz kişi sizden nedenli-nedensiz uzaklaştıysa, bahanelerin haddi hesabı yoksa, ruhuna ulaşamıyorsanız, fedakârlık yaptığınıza inanıyorsanız Berlin'de tuvalete girmek içaçıcıdır. Kıçınızı yıkamak için gerekli taharet musluğunu bulamazsınız. Kâğıt kullanmak zorundasınızdır. Bu, tuvalet kâğıdı olabileceği gibi, yazılmış, yazdırılmış, yazıyı inkâr eden bir aşk mektubu da olabilir.

Kıçınızı aşk mektuplarıyla silin. Sade Berlin'de de değil, dünyanın bütün kara parçalarında.

IV.

Duygularıyla Oynananlar Cemiyeti'nin Avrupa'ya gönderdiği ilk yetkiliyim ben; uçakta Argento'nun hatırına cam kenarına oturdum; beni şiirlerimden ve Pirelli takvimlerinden tanıyan hostesten sincap soslu timsah cipsi rica ettikten sonra yanımdaki yolcuya:

-"Sizin haritanızı çıkartan oldu mu hiç?!" diye sordum. Orta yaşlı adam, bana dönmeden:

-"Siyasi ya da fiziksel haritamı mı?" diye karşılık verdi. Elimle de göstermeye çalışarak:

-"Düz.." dedim, "Düz yani, dümdüz olarak, ayrıntıya girmeden."

-"İlk doktorum. Ultrason aletinde çıkartmış."

Galiba anlamıştım sonunda: Bir insanın gerçek haritası bir tek, yalıtılabildiği yerde çıkartılıyor.

Kokpite doğru bağırdım:

-"Bas gaza kaptan! Yol boş!"

otuz mayıs

Ben bir resim yaptım. Beyazdı boyam; siyah bir tuval kullandım. Üç gözlü cerenler çizdim, cerenlerin gözlerini ahlaksızca boyadım. Üç ceren vardı; üçer gözlü. Toplam dokuz göz; dördünü senle bana ayırdım; beş tanesini toprağa gömdüm, suladım.

Ben bir heykel tıraşladım. Çelikti malzemem; tahtadan, sapı plastik bir çekiç kullandım. Üç ağızlı tanrılar yarattım, tanrıların ağızlarını kumaştan rujlarla kapattım. Üç tanrı vardı; üçer ağızlı. Toplam dokuz ağız; ikisini senle bana ayırdım; yedi tanesini çöpe attım.

Ben bir şiir yazdım. İçinde kurşun yoktu kalemimin; kâğıt yerine evimin duvarlarına yakınlaştım. Üç kelimeden oluşan mısralar yakaladım, mısraların kafiyelerini serbest yalnızlık ilkesine bağladım. Üç kelime vardı; üçer özneli. Toplam dokuz özne; ikisini seninle benim ayrılığımıza ayırdım; geri kalanlarını azınlıklara dağıttım.

Ben bir aşk yaşadım. Sahiciydi kalbim; ölümüne güzel bir hayat kullandım. Üçüncü kişiyi, yani senin âşık olduğun o insanı sana olan bağımlılığımla kutsadım. Onun da belki bir üçüncü kişisi vardı; üçüncü kişilere düşkün. Toplam milyarlarca ilişki, milyarlarca ihanet ve tutku; bir tanesini kendime ayırdım; seninle onu, gitmeniz için ansızın serbest bıraktım.

tesadüfü tanır mısınız?!
benim metrekaremdir!

Köpek leşi gibi kokan bir geceydi; sonbahardı, sonbaharın sonbahar olduğundan haberi bile yoktu: Bir miktar falçata yutmuş gözlerinle alfabeye yeni ezberlemiş bir çocuk edasıyla yanıma yaklaştın:

-"Saat kaçta kalkıyor trenin?" diye sordun. Elbette bir soruydu bu, ama sorumluluğu üstüne almayan bir soru. 'Hadi, bir an önce giyin git', 'Hatta bir daha arama, yeni sevgilimin markasını da merak etme', 'Bir fıkra dinlersen bilmediğimiz, mutlaka ara, anlat, sakın nasıl olduğumu da dert etme' tipi şablonlara sırtını dayamış, ahlaksız, terbiyesiz, küstah bir vedaydı. Sonbahardı. Aylardan nisan. Günlerden, senin cumhuriyet bayramın.

Aslında hatalı olan bendim; çünkü sana seni sevdiğimi söylemiştim tam üç yüz elli sekiz kere. Saymam, hataydı. Söylemem değil.

Prezervatifimi giyinip evden çıktım.

Duman'ın bir cover'ıydım caddedeki tinerciler kafiye düşürürken yıkılan saltanatıma.

Saadetsiz yürüdüm metroya kadar sapır sapır dökülüp. Çivim çıkmıştı. Vidam gevşemişti. .. erimişti. Yazdığım şiirlerin son mısrasının plakasını almıştı polis. Yakalansam dünya savaşlarının suçunu üstüme alacak-

tım, kararlıydım, sabıka kaydım olsun istiyordum. Ben cehennemdim, sen zebani. Sonbahardı. Aylardan nisan. Günlerden, senin istiklâl cadden. Saat, taş çatlasın trendi.

-"21.30'da kalkıyor trenim" dedim, ama evde değildim, sen yoktun, bu cevabın artık anlamı da yoktu. Yoktuk. Yokolmuştuk. Yıllardır yıkanmamış göt kokan bir geceydi; kıştı, kışın kış zamanı yakacak bir sevgilisi bile yoktu. Yoktuk. Yokolmuştuk. Bu şehri tekrar kasaba ilan edecek bir ayrılık vardı önümde.

Önüm, nisan ayı yırtık bir takvimdi. Günlerden, senin doğum günün.

Çıktım, suratıma baktım. Baktım ki her şeyim hayvan. Her şeyim tehlikeli madde. Bindim trene, sana geldim yeni aşkım. Ben sana kısaca, herkesin dediği gibi "hüzün" adını veriyorum. Evet, sonbahardı. Dışarda, ilkbahar, yaz ve adını anmak istemediğim bir başka mevsim vardı.

tavsiye üzerine cinnet

Önce bir mısra yazmalı: "Bir gün bıçak da âşık olacak!"

Sonra bir bıçak bulmalı evin içinde: "Bu evin bütün odaları bıçaktan geçilmiyor; hepsi de ailenin sevilen büyüklerinden..."

Evin önünde, ellerini beline koyup rahat bir tavırla durmalı ve binayı süzmeli: "Metal binaların içinde yaşayanlar en çok sıradan mutluluklar yüzünden paslanırlar."

Sıradan mutlulukları küçümseyen pas tutmuş insanlardan oluşan bir topluluğa hitaben konuşurken nelere dikkat edilmelidir: "Burjuvazi ile caz, entelektüel zırvalıklar ile rock arasında ne gibi müşkül durumlarda kalmış kaç ölü vardır; adli tıp raporlarına geçmemesi için imha edilmiş gövdelerin çöp sayıldıkları trajedilerde zamanı daralmış geçici kahramanlarla hangi sabahlamaların listesi çıkartılır ve onların duygularıyla alay etme yeteneğini kendinde bulabilen üç beş soytarının suratının dağıtılması için daha ne beklenmektedir?!"

Bu konuşmanın peşinden, konuşmanız esnasında kullandığınız harfleri dinleyicilerinize imzalamak için görevlilerce alındığınız salonda bazı sessiz harflerinizin çalınmış olduğunu farketmeniz ve bunu yetkililere bildirmeniz ciddiyetle karşılanmayacaktır: "Bir küfür

cümlesinde içinizden biri ne kadar çok cinsel organ adı ve cinsel eylem fiili kullanırsa kendisiyle bu gece yeni bir dünya haritası çizmeyi kabul ediyorum." Alkışlar.. Alkışlar..

Önce bir mısra yazmalı: "Korkunç mutsuz bir çocuk, yağmur; annesi eylül adını koymayı unutmuş!"

Sonra bir yağmur, bir de eylül bulmalı sokakta: "Bu şehrin sokakları gemici düğümü gibi, yukardan bakarsan anlayacaksın!"

Anlayarak örtbas edilebilecek mi sıkıntının varlığı; kadınların en çok neresi kokar ve erkeklerin en temiz yerleri nereleridir: "Bunu bir televizyon programı concept'i olarak düşünebiliriz.."

Oysa bıçak ile yağmur, oda ile sokak birolmuş, eğlenmeye gidiyorlardır; "Ya benim sessiz harflerimin sonunu merak edenler, sonucu buldular mı biraz da sersemlemeyi planlayanlar, gecenin bir yarısı alkol ve sevgili aramaya çıkanlar, polislerce götürülenler, götürüldükleri yerlerde işkenceyle ödüllendirilenler, ya onlar kimlerle eğlenecekler?!"

Belki bir gün bir apartman boşluğunda, bir asansör boşluğunda, bir uzay boşluğunda buluşur ve boşluklar'ın tedavisinde kullanılabilecek ilaçlar da yutarız; bunun için de ihanete ihtiyacımız yok ya!

teknik sayıklamalara dair master

Akrebin planlarını altüst ettik hıncımızla: İçkimin içine tükürme!
Bir kült olsun kuraldışı yaklaşımımız.
Hiç kapımızı çalma insanoğlu; biz sevgilimle bu gece dışardayız!

Sevda beklesin seni başucunda ölülerin krematoryumda harmanına kadar
Ve saçların... korkma, çürümez
Çünkü solmaz ki mumyalanmış papatyalar

Hırçınsın: Zaten hangi yıldırım kibardır ki..
Ukalasın: Yanan bir sirkten kaçar gibi hayvanlar..
Küstahsın: Onu ben gizli bir telefon numarası sayıyorum..
Kibirlisin: Tahta çıkarken tökezler bütün çocuk padişahlar!

Tecrübe beklesin seni başucunda birikimlerin isyanına kadar
Ve hafıza.., korkma, silinmez
Çünkü zamanla değer kazanmaz ki terkedilinmiş antika aşklar

yarım kalan bir oyun
yazma denemesi: 1
piranhalar

KADIN: Hayatımm, neymiş problem?! Halledilebilecek bir şey mi?! Şanssızlık yani! Olacak şey değil!

ADAM: Bir temassızlık var galiba. Okulda bir bu boku öğretmiyorlar.

KADIN: Olmuyorsa gel, bu gece mumlarla idare ederiz. Hem böylesi daha romantik. Sen seversin.

ADAM: Ama ne?! Zoraki romantizm. Meraklanma, benim için çocuk oyuncağı. Şimdi bağlarım. Sen sofrayı kurmaya devam et. Kurt gibi acıktım.

KADIN: Her şey tamam da tuzluğu bulamıyorum.

ADAM: Hayatım, onca kolinin içinde nerden bulacaksın tuzluğu?! Bırak eksik kalsın.

KADIN: Olur mu canım, her kutunun üzerine içine koyduklarımı tek tek yazmıştım. Tuvalet malzemeleri, makyaj, mutfak, felsefe, ah annemin dikiş kutusu!. İşte bunun içinde olmalıydı. Kitapların arasından çıkacak değil ya tuzluk!

ADAM: Evsahibi söylemişti, hatırlarsın, elektrik saatinde bir gariplik var, değiştirin diye. Keşke dün gelip bir baktırsaydım..

KADIN: Vaktimiz mi vardı?! Kaçar gibi taşındık.

Ben böyle şey görmedim. İnsanın annesi babası bile en güzel gününde düşman oluyor vallahi. Evlendin ya, hemen boşaltılsın evdeki çamaşır makinesi, buzdolabı, ıvır zıvır. Pılını pırtını topla, şeyol git gibi bir şey yani.. Hay Allah, nerde bu?!

ADAM: Öyle deme, hiç değilse ilk geceden başbaşa kalacağız. Düşünsene, sizinkilerle olduğumuzu..

KADIN: Sizinkilerle mi, bizimkilerle mi..

ADAM: Ne farkeder, hepsi aynı kapı..

KADIN: O da doğru! İyi ki alelacele tutmuşuz... Yoksa bütün aile doluşurdu şimdi bizim eve; üstüne üstlük konu komşu.. Yok yemek, yok kahve, yok nasıl tanıştınızdı, bir daha anlatın, yok bilmem ne derken.. Sanki bilmiyorlar nasıl tanıştığımızı.. Bin kere dinlemişlerdir.

(ışık)

ADAM: İlk gece dövüşecek halimiz bile kalmazdı.

KADIN: Canım! (tuzluğu bulmuştur)

ADAM: Oo! Sofra hazır! Merhaba güzel bayan! Ne güzel şeyler bunlar! Ellerinize sağlık! Köşedeki dükkândan alınmış karışık pizza ve salata, bakkaldan alınmış bir şişe şarap!. Kızmıyorsun değil mi bana?!

KADIN: Neden kızacakmışım?!

ADAM: Yani ne bileyim, balayı filan.. (karısının iskemlesini çeker) İnan, tam da şu reklam kampanyasına denk geldi nikâh! Atlatamadım.

KADIN: Yok hayatım, neden kızayım, bir ara gideriz, acelesi mi var?! Zaten yaza ne kaldı ki?! İkimiz de izinlerimizi aynı zamana denk getirirsek kaçarız bir yerlere. Zaten bu pahalılıkta balayı neyimize?! Üç kuruş maaşla. Lüks. Hem, daha şimdiden tasarrufa başlamalıyız bence. Düşünsene, orada harcayacağımız parayla birkaç taksite girdik mi, saray olur burası.

ADAM: Tuzu uzatır mısın hayatım..

KADIN: Manzarayı gördün mü?

ADAM: Balkondan mı? Evi tutarken baktık ya! Fena değil.

KADIN: Gece bir başka güzelmiş. Gemiler ışıklarını yakmış. Işıl ışıl.

ADAM: Ev deniz görüyor diye iki misli kira istedi kadın. Deniz dediği de bir maşrapa su Allah canımı alsın.

KADIN: Olsun!

ADAM: Ev deniz görmez, deniz evi görüyorsa önemli.

KADIN: Ne?!

ADAM: Deniz balkondaki mayolara bakıyor, renklerini kıskanıyor. Reklam canım! Mayo reklamı için bulmuştuk bunu. "Ev deniz görmez; deniz, evi görmeli!"

KADIN: Bazen anlamıyorum seni. Ama bu beni hiç üzmüyor.

ADAM: Ben seni hep anlıyorum. Bu da beni hiç üzmüyor.

(Gülüşürler)

KADIN: Terası da var. Hep istemişimdir. Orayı çiçeklerle dolduralım. Hatta öyle ki orman gibi olsun.

ADAM: Birkaç da hayvan salarız ortalığa, orangutan filan, al sana cangıl.

KADIN: Dalga geçme. Doğayı seviyorum ben.

ADAM: Betonarme terasta doğa?! Fazla yapay kaçmaz mı?! Ben kapatalım diyorum. Dubleks gibi.

KADIN: Soğuk olur kışın yukarsı.

ADAM: Eskimoları pansiyoner alırız. Ek gelir.

KADIN: Dalga geçme. O soğukta seks mi yapacağız, paten mi kayacağız?!

ADAM: İyi ya, çocuğumuz yaz çocuğu olur. Mayıs gibi.

KADIN: Ne iyi yaptık da evlendik.

ADAM: İnsan hemen kurumsallaşmalı.

KADIN: Evimizin üç yanı denizlerle çevrili.

ADAM: Memleket gibi ev.

KADIN: Hayatım Marx'ı.. Ay, tuzluğu uzatır mısın?!

ADAM: Mayo! Bu konuda yarın sabaha kadar bir şeyler bulmalıyım. Yaratıcı yanımı bilirsin, ama bu curcuna mahvetti beni. Beynim durdu.

KADIN: İstersen bu gece yatakta mayo giyeyim, belki bir şeyler bulabilirsin.

ADAM: Olmaz ki, reklam üstkurulu cinselliğin abartılmasına karşı. Oysa ben bu gece abartmayı düşünüyordum. Düşünüyordum da vazgeçmiş de olabilirim.

KADIN: İstersen derhal boşanalım..

ADAM: Nasıl yani?!

KADIN: Boşanalım, sen kampanyayı tamamla, sonra yine evleniriz.

ADAM: Olur mu canım, bu kadar masraf etmişken.. Bulacağım elbette bir şeyler. Zaten erken boşalıyorum. Sabah erken kalkarım. Hesaplarsak, bir tanesi beş dakikadan dört kere olsaa..

KADIN: Bulaşık makinesi ucuza geldi.

ADAM: İlk taksit yerine küçük kızkardeşimi adama vermemiz yanlıştı ama..

KADIN: Öyle deme! Halıcıya da benim erkek kardeşimi verdik. Bu daha sapıkça!

ADAM: Senin erkek kardeşin eşcinsel, benim kızkardeşim ise erkeklerden hiç hoşlanmaz!

KADIN: Manzarayı gördün mü?

ADAM: Çok güzel, ama arkadaki odada amerikan üssü olması hiç iç açıcı değil.. Tuzluğu uzatır mısın hayatım?!

KADIN: Üç yanımız denizlerle çevrili... Bence evin dağlık bölgelerinde haftasonları ava çıkalım.

ADAM: Olur. Vurduklarımızı derin dondurucuya koyarsak bu kış rahat ederiz.

KADIN: Kim bilir neler yetişiyordur; ben evi tam olarak gezemedim. Pasaportum yok.

ADAM: Çıkartırız hayatım, daha vaktimiz var. Uzun yıllar bu evdeyiz. Bir dolu çocuğumuz olacak burada; kimi askere gidecek, kimi politikacı olacak, kimi sanata soyunacak.. Sana demedim hayatım, sen soyunma! Hay Allah, pizza bitmiş, deminden beri tabağı yiyorum!

KADIN: Buranın plastik tabakları çok lezzetli! Annem hep buralardan alışveriş yapar!

ADAM: Marihuanayı uzatır mısın hayatım?!

KADIN: Üç yanımız denizlerle çevrili..

ADAM: Bir memleketin üç yanı denizlerle çevriliyse dördüncü yan ne yapacak?! Göletlerle mi tatmin olacak?!

KADIN: Ne hoş, politik bir zifaf.

ADAM: Hayatım, insan hayatının her anında politik duruşunu koruyabilmeli. Yani, dokuz metre on beş santim kuralını ihlal etmeden, her türlü frikik atışına engel olabileceği noktada sabitlenmeli. Bak..

(Adam, ayağa kalkıp sahne önüne gelir. Ellerini beline koyarak, topu takip eden bir kaleci gibi hafifçe öne doğru eğilir.) Diyelim ki, karşı takım ofansif oynuyor. Ve siz takım olarak golsüz beraberliği son on dakikaya taşıyabilmişsiniz. Onlar şampiyonluğa giderken siz küme düşmemek için kıçınızı yırtıyorsunuz. Yiyeceğiniz bir gol, bütün hesapları altüst edecek. Derkeen, karşı takım tam ceza sahası girişinde..

KADIN: Apartmanın girişine ampul taktıralım. Çok karanlık.

ADAM: Ceza sahası girişinde bir frikik kazanıyor. Topun başında azılı komünist bir santrfor. Yani merkeziyetçi bir komünist. Sen kaledesin.

KADIN: Ben futboldan anlamam. Tuzluğu uzatı.. Pardon, sen orda mıydın?!

ADAM: Adam geriliyor, geriliyor..

KADIN: Gerici bir komünist mi bu terörist?!

ADAM: Hayır. Gelenekçi demek daha doğru. Yani idealist açılımları için geçmişle hesaplaşabiliyor.

KADIN: Liberal ekonomi için şart zaten bu.

ADAM: Evet. İç muhasebede başarılı. Altyapıdan yetişmiş.

KADIN: Partinin gençlik kollarından yani..

ADAM: Bir nevi. Hızla geliyor geliyor ve çakıyor topa. (Adam, bütün bu hareketleri yapar ve gözleriyle hayali topu izler.)

KADIN: (O da topu izler. Ama göremediği için huzursuzdur.) Nerde bu top?!

ADAM: Hâlâ havada.

KADIN: (Şaşkın, aptal, topu arıyor.) Havada devrim olmaz ki hayatım.

ADAM: Ağları delebilir.

KADIN: Devrim balıkhaneden mi başlıyor?!

ADAM: Topu tutman lazım. Yoksa devrim olur. Tut topu hayatım, hadi, tut topu!

KADIN: Ben daha tuzluğu göremiyorum, topu nerden göreyim.

ADAM: İskemlenin üstüne çık.

KADIN: (İskemlenin üstüne çıkar.) Hani nerde top?!

ADAM: Ağır çekim yaklaşmakta.

KADIN: Bu komünistler hep ağırdırlar zaten.

ADAM: Uzanıyorsun. Vee, topu göğsünle yumuşatıp kavrıyorsun. Ha! Ha! Yakaladık işte.

KADIN: Ben bir şey yakalamadım, saçmalıyorsun.

ADAM: Yakaladın hayatım. Zaman içersinde ne

kadar büyük bir kurtarış yaptığın anlaşılacak. Milli açıdan.

KADIN: (Bir şey anlamamış) Tuttum mu topu?!

ADAM: Tuttun. Müthiştin. (Adam, döner, masaya gelir, oturur, kadın iskemlenin üstünde)

Tarih, senin adını altın harflerle yazacak. Vatan kurtaran kadın.

Oyun da, oyuncular da, her şey bir gün yarım kalır.

yaralı olmak ayrıcalığı

Bu şehirden beni kim götürüyor?! Belirsiz bir hafıza toplamı mı, yoksa ciddiyetini kaybetmiş çocukluğumun özgür kalma arzusu mu?! Oysa kalabalığa karışan ve o kalabalıkla birlikte koskoca bir tarihi yeniden kurgulayan zaaflarım, geriye dönüp bakışlarım, masumiyetimle çoğulladığım otoritem, gizli sokaklarım, terk ettiğim mahalle arkadaşlarım bile var.

Sımsıkı kapatılmış bir kapı İstanbul: Bizans ağacından. Kilidine sokuyorum parmağımı; "Sen, sabahları sokağından geçen askerlerin yazdığı bir yar mektubusun. Bırak, mektupları sadece doğal müzisyen martılar okusun. Topla eşyalarını ve git buralardan. Gittiğin yerlerde buraları özlemeyi, buralarda yalnız kalmanın hayalini öğren. Trafikte bunalmayı, varoşlarda topraktan çorba yapma mecburiyetini, geceleri kendi kalbine bir kurt gibi inmeyi ve tamburun sesindeki ince zarafetin sorumluluğunu hisset." diyor İstanbul. Elinde iltihaplı bir bıçak; bıçak durmadan hayat başlamayacak!

Şimdi biraz sinemaya gidelim; oyuncu görelim, dublör görelim. Kim oyuncu / kim dublör, onu görelim. Sonra bir masa bulalım. Üçgen bir masa. Masaya bulanla garantimiz de olsun.Kim tuz / kim şeker, onu bilelim. Merhaba sevimli çocuk. Yeni tanıştık. Bir yılı geçti ama, biz bu adreste, bu atmosferde, bu doğal afet ortamında yeni tanıştık. Chat gibi, telgraf gibi, telefondan

kısa mesaj gibi; hadi hayırlısı; kim katil / kim ceset, onu bulma umuduna saplanalım. Belli de olmaz, ben kalkar yüzüme bir parça kimyonlu kezzap da dökerim. O kadınla ben yatarım; sen yatamazsın, etin yok. Saadetin yok. Akinetonun yok. Tonsuzsun. Hap olan her ex, ölüm anlamındaki ex'ten de beslenir. Belli de olmaz, ben kalkar yüzüme bir parça limonlu kek dökerim. Bileklerimin ana caddelerinde dolaşırım. İte, boka ruh taklidi yaparım; sinemaya girerim. Filmlerle oynaşırım. Alaturka tuvaletlerde otuz bir, alafranga tuvaletlerde mastürbasyona dadanırım. Sık sık sörf yaparım vücudumda, başka vücutların doğaüstü varsayımlarıyla. Kalk; oyuncu görelim, dublör görelim. Carlos Santana'yı nedensiz öldürelim. Bu bir biçim. Bir geometrik tandans. Ahlakî değer sızıntısı. DNA'sal silah tehlikesi. Akıl ishali. Bu bir 'ben seni neden tanıdım, neden kabullendim seni ve senin varoluşuna neden hükmetme sefaletine ve keyfiyetine kapıldım' meselesine tek taraflı yaklaşım. Mecaz. Canı isteyen tanrıyı anlamaz.

Bu şehirden beni kim götürüyor?!Belirli bir yaralı olmak ayrıcalığı mı, yoksa ortada bırakılmış olma gerçeğiyle yüzleşirken kendi iç kimliğime duyduğum öfke mi?! Tren mi, uçak mı, otobüs mü, ayaklarım mı?! Beni bu şehirden ne götürüyor?! Bardaklara, şişelere attığım yumruklar mı, bir söz söyleyecekken boğazıma oturan yumruklar mı, sevgimi bağırırken üzerime kalkan yumruklar mı?! Senin yumruğun mu, benim yumruğum mu: Kimin bu el; hanginizin ya da hangimizin?! Tutulmak istenen bir el nasıl şekil değiştirip yumruk oluyor?! Canı isteyen tanrısına yumruk atmaz. Tanrısından yumruk yiyen ise, bir daha ayağa kalkamaz.

Yerdesin. Yerdeyim. Ama unutma ki: Diğerleri de yakında, hepten yerde olacak!

düzenli seks yapan ırmaklar kabilesi

Canın sıkılıyorsa bana bir makale yaz, orospuların amorti organlarını anlatan; sonra biraz eroin vururuz şehrin en ciddi arterlerinde; gelip geçen arabaların ön ve arka camlarına taş atarız; yan camlardan genellikle çünkü çocuklar bakar ıslak ıslak. Sen bakarsın ıslak ıslak. Sinyalizasyonun en muhteşem rengi gözkapaklarına vurur, dudaklarının çatal arasına vurur, kaşlarının kalkık isyanına vurur; ben sana vururum, sen bana vurursun, birbirimizi önce döveriz, sonra birbirimizi öpe öpe bağışlatırız birbirimize birbirimizi. Ben bir'i seviyorum, sen iki'yi; bak, eşitiz. Ah, tabii, buradan uzakdoğu görünüyor; ben bunu ciddiye almamıştım. Buradan Irak, buradan Amerika'nın Çin'i istila düşleri görünüyor; ben bunu Nâzım'a yazmıştım, Paz'a yazmıştım, bir tek Kafka cevaplamıştı. Ama Kafka'ya tek satır yollamamıştım, o hissetmiş, hemen tepki vermiş. Sait'i benim için öp, demiş. Sait öldü. Sait ile Faik, aslında ikizdiler; Sait, hep hırpalardı Faik'i; ona nankör derdi. Sen balık, yiyorsun. Balık yenmez, balık yüzer derdi. Sosyalizm yenmez, sosyalizm yaşanır derdi.

Canın sıkılıyorsa bana bir deneme yaz, eşcinsellerin kaç deliği olduğunu tez haline getiren. Chat'teki faşistleri yaz, aldatan, buluşan, döven. Bana uzak bir şehir-

den gelen delikanlının gözlerindeki o endişe dolu aşkı anlat. Onun dudaklarındaki sırf mavi haritaları anlat. Cityguide'ları anlat onun titrek parmak uçlarında biriken. Sevdiği kızı anlat. Ben seni dinliyorum. Mersiye ol bana. Mersiyeye sıkışan tahakküm sınırını anlat. Naziredeki esrar kompleksini, ele geçirilen uyuşturucunun piyasa değerindeki düşüşü, ırzımdaki asker kökenli, gelenekçi, ahlaksız şairleri anlat. Canın sıkılıyorsa, bana beni anlat. Ben dinliyorum. Ben sende tatildeyim. Ben sende bir şezlong problemiyim, hususi vasıtayım, kısa menzilli sevdayım, klorofilim, pikrik asitim, oyum işte; ne diyorsan oyum, oyuğum.

Ben iki'yi seviyorum, sen bir'i; bak, eşitiz. Bir imla kılavuzu duruyor sereserpe vücudunda: Bütün kelimelerin doğru, bütün işlemlerin tamam. Sağlaması yapılmış bir çarpım gibiyiz sevişmelerden sonra: İkimizden biri sıfır olsa, diğeri ise istediği büyüklükte bir sayı; farketmeyecek sonuç = sıfır. Bunun endişesiyle sevişiyoruz hep. Ya yataktan sıfır çıkarsa diye.

Canın sıkılıyorsa bana bir masal yaz; kim bilir belki sen de zengin olur, şatolarda yaşarsın cücelerinle. Oysa onlar cüce değil, senin boyun uzun. Senin boynun uzun, ellerin uzun, öpüşün uzun. Geceleri, büyük bir melankoliyle camdan dışarıya, yağan yağmurun altındaki far ışıklarına bakışın, o bakışın uzun. Üzülme beni bırakıyorsun diye; biraz vakit geçirdin kısaca, oyalandın işte; insanoğlu, oyalandıkça büyür. Geçip giden hiçbir şey gaflet sayılmamalı, zaman dahil. Zamanın aklî dengesini bozan trajik sevgililer olacağımıza aynı hastalığın iki farklı belirtisi gibi yaşarız başkalarının vücudunda. Daha çok çiçek açarsın, salacak daha çok kokun var zulanda. Şüphesiz, eklenmeye gelmedin ya dünyada birine, birilerine – start hakemin de yok parmağının kasıldığı

tetikte. Korkmuyorsun da: Ya namludan sıfır çıkarsa diye. Ben seni dinliyorum. Sen bana olur olmaz, sevdiğin kişinin kamera arkasını anlat. Çekim hatalarını. Onu ilk ilhak edişini. İşgale koşan istila güçlerinin salyalarını, irileşen gözbebeklerini, bir yengecin atak yaptığı sırada, aslında yana ilerlemesinin hayvanda yarattığı depresyonu, kumsaldaki diğer deniz yaratıklarının bunu alay konusu yapmasını, bu salaklığın nesilden nesile aktarılmasını, o yengecin bana benzediğini, benim o yengece benzediğimi, benzeşen şeylerin sıfıra karşılık geldiğini, evet, hep bunları anlat. Ben seni dinliyorum. Konuşur gibi yazarlar ya, konuşur gibi dinliyorum seni. Konuşur gibi sustuğuma da bakma; kendisiyle oyalanılan bütün nesneler kadar gizli özneye has gizli bir özgüven bu. Çember ile daire'nin arasındaki fark kadar, yani bir alan sahipliği meselesi. Gurur meselesi. Ur meselesi.

Tahtından indirilip boynu vurulmaya götürülen çocuk padişahlar, "Eve mi gidiyoruz, oyun bitti mi?!" diye sormuşlar mıdır?! Kaç çocuk sevgilinin boynunu vurdun sen?!

Ayağı kırıldığı için öldürülmesi gereken atlar, "Ben yalnızca bir ayakmışım yalnızca!" diye söylenmişler midir kendi kendilerine?! "Ve nal, hani uğur getirirdi?!" Ayağı kırılan kaç sevgiline silah çektin?!

Kaç filme yarısında girdin, kaç filmin yarısında çıktın; kaç aşka sürpriz başlangıç yaptın, kaç aşkın ortasında bir 'game over' hissi kapladı içini?!

Canın sıkılıyorsa müzik setine en vahşi parçayı koy ve doktorunu ara:

"Her gece rüyasında
boynu kırılarak ölmüş birini gördüğünü söylerdi
ilk sevgilim.

İkimiz de henüz altı yaşındaydık ve ben
ne zaman çukulata yesem
altımı ıslatıyordum kahverengi ve sütlü.
Annem, "Bu çocuk gerizekâlı" diyordu
babama, babam ise televizyondan ayırmadan bakışlarını
"İyi!" diye mırıldanıyordu ağzının içinde
ağzının içindeki patlamış mısırlarla birlikte çiğneyerek kelimeleri
"Şair olur belki ilerde!"

Aleni tahrik unsuru.
'Modern zamanların şartlarına aşina bir yaradılış kabiliyeti' besbelli.
İlk sevgilimle kibrit kutusunun içinde beslediğimiz
ilkel tanrı kıvamında bir toz örümceğimiz vardı.
Besliyorduk, ama ne ile beslendiğini bilmeden hayvanın.
Bir keresinde sevgilim –ki ilkti-,
"Bu bizim kızımız!" dedi, "Çiftleşmeden hallettiğimiz kızımız!
Büyüyünce itfaiyeci olsun istiyorum!"
"Salak!" diye çıkışmıştım ona, "Örümcekten itfaiyeci olmaz!
O ilkel bir tanrı, amip gibi yani, tek hücreli bir ilah! Çekirdeği küçücük!"
"Küçük çekirdekli! Küçük çekirdekli!" diye alay etti benimle.
Aleni tahrik unsuru.
İlk sevgilim, evlerinde çıkan bir yangında öldü.
Toz örümceğinin yaşadığı kibritle oynarken..
Henüz altı yaşındaydı ve altı santim bile yoktu boyu.
Ama altı gram kadardı beyni, eminim.

Altı gram kadardı büyük büyük babalarının toplam ağırlığı.

Annem, bağıra bağıra ağlayarak helva pişirdi bütün gün.

Sonra bütün gece bir tencere helvayı yedi babam,

televizyon haberlerinde yangından söz edilmemesine içerleyerek.

İlk sevgilimin üstünden bayağ' sevgili geçti

Ve ben artık altı yaşında da değilim

Annemi ve babamı gömeli çok zaman oluyor

En az üç cumhurbaşkanı ve iki rejim değiştirdik

Kilometrelerce kumaş harcandı yeni yeni yeni tasarlanan bayraklarda

Tüm Ortadoğu'yu kapsayan bir club açtı Amerika

adı gala geceleri kırmızı halı serilse tüm evrene, ne halıdan ne benim aklımdan geçer."

Canın sıkılıyorsa bunları düşün bir ara; koy karşına sıfır'ı ve ona istikrarlı yaşanmış bir hayattan, alıntılanmış yarım mısralar ısmarla. Canın sıkılıyorsa...

w e r e y d a

Bembeyaz bir kâğıt koyup önüne düşündün mü hiç, ben buraya çizeceğim haritada nereye yerleşeceğim herkesten uzağa?! Kimlere sınırım olacak, kimlerle aramda kimler duracak; hangi denizlere akan hangi nehirlerde yıkayacağım çok siyah kuğulara benzeyen ayaklarımı?! Bir zamanlar âşık olduğum insandan bir ültimatom alacağım hava hafif kırsa, akşamüzerleri mütemadiyen kırk dereceyi aşan bir sıcaklıkla yağmur yağıyorsa yeni vatanımın bütün hoyrat şehirlerine yaylım ateş misali; her hücrem yaralıysa, her arzum vurulmuşsa, her umudum bir parça da terk ettiğim eski varyetemin kulisinde tozlu bir sandıkta kaldıysa?! Düşündün mü hiç?! Bastığın toz esrarın arasına düştü mü bir damla da gözyaşın?! "Benim biraz uzaklaşmam lazım!" deyip alelacele kalktığın o masadan, o kalabalık arkadaş grubundan, barın arka taraflarındaki tuvalete geçip aynada kendine iki kelime laf ettin mi hiç?!

Haritam nerede?!

Kıskançlıklarımı, hırçınlıklarımı hırpaladığıma inandığım hayatî önlemlerimi nerede neye kaptırdım?!

Benim hovarda ilham kaynağım ne?! O büyük depresyon ayaklanması?!

Cevap vermek isterdim ama bu gece yeni bir roman yazmaya başlayan bir sonbaharla ta uzaklardan ülkemizi ziyarete gelen sevgilisi SM bir kurt ulumasını yemeye davet ettim: Bir kemikli et parçasını pirzolaya dönüştürmek için ona vuran ona vuran ona vuran kasap kızartması, nazi kampları girişinde köfte ekmek satan uyanık orta asyalı göçmenlerden söğüş, mümkünse orta; liberalizm taraftarı orgazm taklidinde ilk beşe girenlerden fransız mutfağı benzeri devrimbaz garnitür, peçete niyetine uygun ölçülerde kesilmiş üç beş adet hollanda uyruklu faslı türk, tatlı niyetine halkın uğruna her yerini doğradığı bir geniş kitle sanatçısı. Cemaati tam saatinde uyandıran bir lider tazyiki ile içimize doluveren huşu, içimize dolan kimya yosması mineralizm, içimize kudreti şarj eden buruşuk haritaların buruşuk yol ayrımlarındaki buruşuk kaprisler!

Ben senin adının başlarken kullanılan büyük harfi miyim?! Sen, siktir git! Ben bu gece bu barda bir içki daha içip midemi bulandıran bir katedrali yakacağım sana yakıştırdığım! Ben bu gece doğurduğum tüm nefretleri camii avlularına bırakıp kaçacağım: Hah, bebeğin sepetindeki not: *'Bu ite bir tekme de sen at, yumuşak olsun! Meleklerin ağlarına tam doksandan takılsın! Lütfen, benim hatırım için..'*

Bu tarifsiz Afrika'da, kuzeyde, ABD askerlerinin sokaklarda sıkça tankla dolaştığı yerde, hiçbir işaret bulamıyorum burayı tanımlayacak, burayı adlandıracak, herhangi bir ipucu verecek. Bindiğim uçak, bu belirsiz noktaya indirildi ve gizli görevlilerin anlaşılmaz bir lisanla itip kaktıkları yolcularla beraber şu an göz hapsinde tutulduğumuz tek yıldızlı otele getirildik. Afrika'da olduğumu varsayıyorum; çünkü kapalı bulunduğum

odanın penceresinden dışarı baktığımda siyahî insanlar, uzakta bir buğulu liman ve ezan sesinin gökyüzünü kesen çizgileri görünüyor. Bütün maceraperestlere küs birkaç da gemi. Köhne ve solgun.

Kuzeydeyiz; uçak o kadar uzun süre havada kalmadı. Libya ya da Cezayir diye düşünüyorum. Otelin önüne kurulu pazar, kalabalık ve kalabalığı yararak geçen 1960'lardan kalma amerikan tanklarının gıcırtılı paletlerine doğru horozlarını ve kazlarını atan oğlan çocukları gülüşerek kaçışıyorlar. Birbirlerine fırlattıkları cevizleri görüyorum. Yoksullukları, en büyük eğlence kaynakları.

Sıradan, olağan bir ayrılıktan sonra kısa bir tatili hak ettiğime inanmıştım; tavşan derisi valizime ihtiyacıma yetecek kadar insan eti doldurmuş, çalıştığım yayınevine telefon edip yazı işleri müdürüne birkaç aylığına Uranüs'e gittiğimi söylemiş ve soluğu havaalanında almıştım.

Uçaklarda yemek servisinde hostesler biftek dağıtıyorlarsa, pilotların yerlerinde olup olmadıklarını kontrol etmek bazen iyi sonuçlar doğurabilir. Oysa, bu Afrika ülkesinde, siyahî insan yemeye kalkışsanız etin pişip pişmediğini ya da yanıp yanmadığını anlamayacaksınız. Tüm etlerin kara olduğu bir lokantada mönüye doğru heyecanla uzanmak, benim için artık çok gerilerde kaldı. Belki, kaliteli bir Madagaskar şarabı, belki, yanında içine çiğ pırasa doldurulmuş lüfer, belki, üstüne, bu yaz sıcağında sevişebilmek için güzel bir eskimo kızı.

Bu otel odasında resepsiyondan birini bağlatmam mümkün değil; en azından erkek kardeşimi arayıp yardım isteyebilmeliyim; telefona çıkan kişi, hiç bilmedi-

ğim bir dilde aynı sözcüğü söylüyor:
"Wereyda! Wereyda! Wereyda!"

Odanın duvarlarında hiçbir resim yok. Tek kişilik bir yatak, tek kişilik bir sehpa, tek kişilik bir kül tablası ve lamba, tek kişilik bir plastik gardırop var topu topu. Tuvalette ise tek kişilik bir ayna ve tuvalet kâğıdı. Bir de not var ingilizce: *'Dişlerinizi fırçalamak için tuvalet fırçasını kullanmanızda sakınca bulunmamaktadır.' Ama fırça da yerinde değil.*

Wereyda?!

Çok güzel bir isim olabilirmiş aslında. Diyelim ki, aşırı sarhoş olduğunuz bir gece, bölük pörçük, bir kadını, o kadının sizi bardan çıkarışını, bir ara, apar topar, tuhaf bir yerde 'evet' dediğinizi, uzun bir araba yolculuğu sonrası bir eve getirilişinizi, soyunduğunuzu ve uyuduğunuzu hatırlıyorsunuz. Uyandığınızda başucunuzda elinde bir evlilik cüzdanıyla duran küçük, beş altı yaşlarında bir kız çocuğu var. Bir gece önce o kadınla evlenmişsiniz ve kadın, çocuğunu da size bırakarak ortalardan kaybolmuş. Dilsiz bir kız çocuğu, Wereyda. Okuma yazma da bilmiyor; o bilmemekle mutlu. Hep gülümsüyor. Kolundaki künyede Wereyda yazıyor. Esmer. At kuyruğu örülmüş saçları yere deyiyor. Kırmızı, rugan pabuçları nasıl da parlıyor. Buzdolabında küflenmiş kaşar, küflenmiş salça, küflenmiş kırık yumurtalar, küflenmiş fasulye çorbası, küflenmiş bir at kafası var. Biraz pencereyi açmalı. İçersi kötü kokuyor Wereyda. Buranın neresi olduğunu söyleyebilir misin bana Wereyda; tanımadığım bir yer. En işlek caddesi burası mı buranın; buranın neresinden buradan çıkabilirim, özür dilerim, artık çıkabiliriz Wereyda?!

Wereyda, gidip televizyonun karşısına oturuyor ve kumandayla televizyonu açıyor; oysa televizyonun ekranı çatlak ve görüntü vermiyor. Wereyda, Kuzey Afrika'da dağlık bir bölgede askerlerce esir alınan militan babasını seyrediyor CNN'de. Adam, bir şeyler anlatmaya çalışıyor; sanki birine, birilerine vermeye çabaladığı bir mesaj var. Çocuğuna mı sesleniyor?! Çocuğunu şiddetinden korumayı istediği birinin adını mı duyurmak için bütün bu çabası?! O kötü adam ben miyim Wereyda?!

-"Wereyda, çabuk çık o odadan; annen yanıldı Wereyda! Annen hep yanıldı Wereyda!"

diye bağırıyor, askerlerce sürüklenerek götürülürken.

Ben, Wereyda'ya ayrıldığım sevgilimi anlatmayı planlıyorum uzun süredir; o, örülmüş saçlarına renkli mandallar tutturuyor. Bunu bir filmde görmüş olmalı. Kuzey Afrika'da geçen bir filmde. Nedense bütün orospuların kötü koktuğu meselesine saplantılı, sansüre tabii çalışmalar yapan ikinci sınıf bir yönetmenin orta yaş bunalımı filmlerinden biri. Kuzey Afrika'nın sorunlu ailelerinde ensest ilişki yaygınlığı üzerine, soft pornografik sahneler de içeren çok uzun metraj bir film. Wereyda, annesi bu filmi seyrederken gizlice izlemiş hepsini. Yönetmen, filmdeki kadınların saçlarına çeşitli renklerde mandallar taktırmış. Sarı mandal takanlar, saf kızlar. Kırmızı mandallılar, alkolik ev kadınları. Bulaşık yıkarken şarap, ütü yaparken votkalı bira içen. Wereyda, henüz içki içmiyor: Filmin sonlarına doğru büyüyecek olursa, bir kadeh çocuk vermutu alabilirmiş.

Telefondaki ses, bozuk bir türkçeyle:

-"Wereyda Gazetesi'nden sizinle görüşmeye gelmişler.." diyor.

Adamla lobideki barda konuşmadan birkaç saat oturuyoruz; kibar birine benziyor; yavruağzı takım bir elbise giymiş; kravat yerine kurutulmuş kaplan penisi takmış. Ardı ardına sigara yakıyor, içmeden söndürüyor. Derin bir yara izi var boynunda, şah damarının yakınlarında. Kesik kesik öksürdükten sonra, ibranice:

-"Sizi kurtarmayı gerçekten isterdim, diyor, ajansa haber olarak geçmişler getirildiğinizi, aslında dışarı sızdırılmaması gereken bir bilgi, ama, bilirsiniz, biz gazeteciler.."

Gülümsüyor. İçkisinden bir yudum alıyor. Jack Daniels.

-"Neden buraya getirildim, ya da, getirildik?! Bir tür rehin miyiz?!"

-"Bu konuda kimse açıklama yapmıyor. Yapamıyor. Matematiğin dışında bir durum. Yani matematiksel bir yorumu yok. Tamamen duygusal bir davranış sergilenmiş. Cehennemin kapısı.

Ya da, zebanilerle yüzleşme seansı. Hangisini tercih ederseniz.."

-"Neresi burası?! Hiç değilse bunu söyleseniz bana.."

_"Yasak. İnanmıyorsunuz, ama yasak. Bizim, yaşadığımız yerin adını söylememiz uzun zamandır yasak."

-"Peki, Wereyda ne demek, nece bu kelime?!"

-"Sözlükler toplatılıp yakılalı yaklaşık bir elli yıl geçti. Yeni nesil kullandığı hiçbir kelimenin anlamını bilmez."

-"Siz.. Siz yaşça büyüksünüz. Belki hatırlıyorsunuzdur.."

-"Eee, aslında, bir şeyler çağrıştırmıyor değil. Bir tanrıça adı olabilir. Ya da felsefî bir terim. Gündelik yaşamda pek kullanılmayan bir kelime."

-"Lütfen, biraz zorlayın kendinizi.."

Adam, çenesini ovuşturarak düşünüyor:

-"Gazeteye girdiğimde yirmili yaşlardaydım. Yazı işleri müdürü bir toplantıya almıştı yeni kadroyu. Galiba orada, gazetenin toplumdaki işlevi üzerine konuşurken Wereyda'ya da değinmişti.. Eee..."

-"Hadi, lütfen, hatırlamaya çalışın.."

-"İnanın, hatırlamıyorum.. Ama hüzünlü bir şeyler kalmış aklımda.. Yani, o konuşmayı düşününce aklıma gelen ilk şey hüzün.."

İlk Şey Hüzün. Neden bir hikâye kitabının adı olmasın?! Kritik hayatlara değinen, kritik hayatları deşifre eden, mecazi aydınlanmaları körelten, yalan dostlukları çürüten, asıl amacının dışına taşıp belki biraz da hırçın ve katı davranmayı temalarının ardına gizleyen hikâyelerden oluşmuş bir kitap. Birkaç forma. Hikâyelerden birinin adı da Wereyda olmalı. Peki ama, ne anlatılmalı o hikâyede?! Başımdan geçenleri Ortaçağ Kültürü'ne taşıyabilirim orada; küçük bir kız çocuğundan, onun beni terk edip giden annesinden, gizemli bir gazeteciden, emperyalizmin yalnızca görüntülerinden söz edebilirim; mekânsızlık duygusu da bulunmalı yer yer; amnezinin öne çıktığı, sarsılmışlığın entelektüelizmin önüne geçtiği, metropolden varoşlara kayan bir anlamsız kelime gibi, örneğin Wereyda; o tür bir hikâye. Şiddeti sözlük karşılığı dışında içeren. Anlamını bilmeyen bir hikâye. Kimsenin ilgisini çekmemeli. Aniden ortadan kaybolan bir arkadaş edası. Kalabalık yüzünden ortadan kaybolduğu fark edilmeyen bir arkadaş. Bir daha anıl-

mayacak; kim bilir, bir sohbet esnasında hatırlanılacak yıllar sonra. Böyle biri vardı. Doğru. Vardı. Şimdi yok. Ne zamandır yok?! Bilinmiyor.

İlk Şey Hüzün. **Wereyda!**

Kırık bir totemin adı.

Beyazlara karşı direnen afrikalı siyahî bir kadın şarkıcının adı.

Yalnızca savaş suçlularının alındığı bir barın adı.

Piyasaya yeni sürülen bir enerji içeceğinin adı.

Saddam'ın chat'teki nickname'i.

Kokainde bulunan vitaminin adı.

Vicdan muhasebesi esnasında girilen kısa süreli şok döneminin adı.

"İlk Şey Hüzün" başlıklı hikâyenin yazarının adı.

Wereyda: Yaşadığımız gezegene diğer samanyollarında verilen ad.

+1 8

domatesli hint yağı çorbası

Hayatla sidik yarıştıran çocuklardık biz: Manamızın tansiyonu yüksekti ve biz sürat yapmaktan hoşlanırdık geceleri. Geceleri sokaklarda, barlarda, yataklarda, kavgalarda sürat yapardık. Bir yanımız delikanlıydı hep: Aşklara pandik atardık. Bir yanımız dişiydi: Acıdan çok büyük yürekli evlatlar doğururduk. Kin tutardık. Kin tutmak, karanlığın lütfudur. Kin tutmak, racondur. Kin tutmak, hafızadır, unutmamaktır. Zehrini son güne, son darbeye, o saniyeler arasındaki tek vuruşa saklamaktır. Kin tutmak, bir insandan bir halk yaratmaktır.

Hayatın zaman zaman patakladığı âşıklardık biz: Ölen sevgilimizin arkasından mutlaka bir hayvan edinir ya da çiçek yetiştirirdik onun adını verdiğimiz. Sürekli fatura getiren elektrikçiyi ya da sucuyu elimizde bıçakla kovalamanın altında her şeyden aşırı etkilenmemiz, bunu dışarı vuramamamız, açılamamamız yatardı. Tembellik hakkını kullanan özgürlüğü anarşizm, kıskançlık kisvesindeki hiddeti karasevda, dostlarımızı aramamayı hasret sanırdık. Uzak tatil kasabalarında akşamüstleri güzel kızların kalçalarına bakarken devrim yapma planları kurardık; şahaneydik! Herkes uyuduktan sonra girdiğimiz chat'te, olmak istediğimiz lakap ve yaşla, fazlasıyla derin ve ahlaksız arkadaşlıklar peşinde, sahte kimliğimizin coşkusuna da kapılırdık. Yalanlardan oluşmuş,

devasa bir doğru abidesiydik hepimiz teker teker. Hepimiz sahnedeki şarkıcıdan kendi sevdiğimiz şarkıyı çalmasını isterdik. Bağlantı kablosu koptuğu için uzayda döne döne sürüklenmeye mahkum bir astronot gibi, ömrümüzün içinde döne döne sürüklenirdik işte! Bütün bağları kesilmiş, bütün ilişkileri askıya alınmış, bütün güzelliklerini kaybetmiş bir et yığını vazifesi görürdük! Ağaçtaki elmadan daha mutsuzduk! Ağaçtaki elmadan daha da mutsuzduk aslında! Kin tutmak, bir duygudan bir efsane yaratmaktır.

Yanlış adrese gelmiş mektup gibiydik; başkalarının okuyacağı bir mektup! Gitmemiz gereken yere ulaşamadan, yabancı ellere düşmüştük. İçki bardaklarımızdaki akvaryumlarda yüzen tatlı su balıklarının söyledikleri şarkıları işitmemiz mümkün değildi! Bir jileti tutup alnımızın ortasına dayıyor ve aşağı doğru kesmeye başlıyorduk; ta cinsel organlarımıza kadar; bu ikiye ayrılış, ciddi bir ayrılıştı. Handcam'le çekilmiş kötü video kayıtlı kliplerimizde oynatacak oyuncu bile bulamazken, ihanet listelerinde bir numaraya kadar yükselmemizin hiçbir kültürle oynaşmışlığı yoktu! Lüzumsuz duyarlıkların arkasına sığınırken, kendimizi güvende hissetmek için ağlıyorduk! Ağlamamızın tek sebebi buydu! Gözyaşı kürelerinin içine saklanmak! Gözyaşı küreleri içinde, ana rahmindeymişcesine, bir cenin gibi kıvrılıp yatmak! Sıkıldıkça ağlıyorduk! Sevindikçe ağlıyorduk! Üzüldükçe ağlıyorduk! Buluştukça ağlıyorduk! Ayrıldıkça ağlıyorduk! Kazandıkça ağlıyorduk! Kaybettikçe ağlıyorduk! Çünkü bunların hiçbirini haketmediğimizi biliyorduk! Ne başarıyı ne de yenilgiyi hakediyorduk! Kin tutmak, alelade bir hayvanı muhteşem bir insana dönüştürmektir.

Kin tutamadık.
Pas tuttuk.
Oksitlenip yapıştık geçmişe.

Kopup
yeni kainatlara eklenmeye gidemedik.

kan kokusunu seven gaycore

Her türlü böcek taklidini eş dost toplantılarında ısrarsız, ustalıkla yapan arkadaşıma şakayla karışık çatmanın sırasının geldiğine inandırmıştım kendimi. Kusma sınırına dayanırcasına, bir şeylerin maddeötesine geçmeye, bir garipsenme ideolojisini yıkmaya çalışırcasına geç vakitlere kadar içmiştik; soğuk yüzünden de aynı yatakta, birbirimize sarılarak, sanki kalp atışlarımızı karşılıklı alevlenen tenlerimiz altına bir defineyi gizler gibi gömmeyi düşünerek, yumak olmuş yatıyorduk. Ateş kelimesi yandı mı kül kelimesine dönüşebilir! İsterseniz deneyin; bir kağıda 'ateş' yazın ve bırakın kendi yalnızlığına; göreceksiniz bir zaman sonra 'ateş' kelimesi yine sizin yazınızla 'kül' kelimesine dönüşecektir! Hayat bu! Bazen anlamsızlığı, eğlendirici bir ürperti verebiliyor! Büyüleri hep büyücüler yapacak değil ya! Büyü yapma fırsatı, bazen hayatın da eline geçebilir!

-"Sen, birer espri bile olsalar, küçümsenmesi, anılmaması gereken o yaratıklara adeta değer veriyor ve onları sevimli, sosyal demokrat canlılarmışcasına bir bir, koşullandırılmaya hazır hayranlarının beyinlerine çakıyorsun. Utanmıyor musun bu hayvanları taklit etmekten?!"

Karanlık pıhtılaştı, suskunluk büzüştü.. Lüzumsuzluğun apışarasına tekme indi. Chat'imiz altüst oldu; sörfümüze virüsün acı-tatlı anıları karıştı! Ailemize iyi birer evlat olacağımıza kaliteli birer web sitesi olabildik!

Süratli açılmayan, çabuk düşülen bir web sitesi!

-"Aynı yerlerde yaşadığın insanların hareketlerini gözlemledin mi sen hiç?!" dedi arkadaşım. "İçgüdüsel bir titreşim var. En rahat ve bedenen en huzurlu olduğun uyku saatlerinde yastığını, yatağını parçala, pamukları dağıt! O bembeyaz liğmeler arasında yaşam kavgası veren bir sürü böceğin uyumlu, kavgasız bir hayat sürdürdüğünü gör! Görebilmeyi becerebiliyorsan gör! Söylesene, bizler de ölmek için mezarlarının tamamlanıp bitmesini bekleyen efendi böceklerden değil miyiz?! Bırak allasen!"

-"Yanılıyorsun!"

-"Niye?!

_"Ya umutlarımız, düşlerimiz, onurumuz, amaçlarımız?! Düşünebiliyor ve hissedebiliyoruz biz. Böcek olmamız imkansız. Bunu tasavvur etmen bile komik!"

-"Öyle mi?! Yazık.." diye mırıldandı arkadaşım. Ani bir hareketle benden sıyrılıp sırtını döndü. Sözcükleri soğumuştu. Sıcakken yemeliydim. "Olaya bu açıdan baktığını farketmemiştim. Söyle bakalım.." Yine bana döndürdü bakışlarını; yorucuydu o. Yivlerini görebildiğiniz bir bakmak.. Öyle bir bakmak, aya bakarken aya gitmeden aya ayak basmaktır. "Yatağa neden pantolonumu, çoraplarımı çıkartmadan girdim ben?!"

-"Nerden bileyim.. üşüyordun.. herhalde onun için.."

Birden ayağa fırladı arkadaşım. Ve 'dur' diye seslenmeme fırsat tanımadan soyunmaya başladı. Pantolonu

karanlık içersinde bir çift muzdan sıyrılan kabuk gibi aşağı kaydığında tüylü yeşil bacaklarını gördüm. Arkadaşımın iri bedenini, ışıkların kıs kıs vızıldadığı o yerde, güvenle, zarif, iğrenç bir çift kalın ve kaslı çekirge bacağı taşıyordu.

Hafifçe öne eğildi; peltemsi bir sıvıyla kaplı, jelatinle örtülmüş baldırlarını sıvazladı. Avuçlarında biriken, parmaklarının arasından dökülen turuncu sıvıyı bana doğru uzattı:

-"Bizler.." dedi, "Kanımızı terleriz. Bunu bir alışkanlık haline de getirdik. terimiz sizinki gibi histeri kokmaz ama, kan kokusunu sevmeyi de öğrenebildik bu arada. Hah, itildik, övüldükçe! Uçlarda, sınırda yaşamaya zorlandıkça, horlandıkça, kabullendik bunu!."

Hızla çekip pantolonunu, yanıma uzandı.

-"Sen.." dedim, "Benim sarhoşluğumdan yararlanıyorsun.. Halüsinasyon bunların hepsi!.."

Her tarafım titriyor, başım dönüyor, vergi kaçırma riskim azalıyor, adeta kanım çekiliyordu.

Kanım çekiliyordu?!

Kanım?

Çekilmek?

Omzuma yapıştırdığı etli dudaklarına doğru efsanevî bir yumruk savurdum. İki kırık dişi, çoktan morarmış etimde saplı kaldı ve o acıyla geri çekildi.

Yataktan kalkıp, binlerce aç ve yalnızlıktan kudurmuş böceğin ayakseslerini ve kahkahalarını duymamak için sokağa attım kendimi.

BÖCEKLER!: Uzun Marlboro'ya benzeyen!

BÖCEKLER!: Balkonlarda beslenen uzun çok uzun intiharlara benzeyen!

BÖCEKLER!: Televizyonlardaki canlı talkshowlarda arkada çalan orkestranın elemanları!

İsmi latince, kendisi tıpa tıp bize benzeyen BÖCEKLER!

Taklit edilen, taklitlerle çoğalan böcekler!

Onlar değil mi çocukken hastalandığımızda kıçımıza sokulan renkli fitiller?!

çevredeki bütün bitleri öldürün
çünkü
kafamı kazıtmaya hiç niyetim yok

jack kerouac'a

Benim bir kızım var. Adı: İrin. Her akşam eve dönerken çukulata götürmemi istiyor. Ben o kadar zenci parmağı nereden bulayım?!

Benim bir de oğlum var. Adı: Cenin. Her akşam dönerken kuş götürmemi istiyor. Ben o kadar uçağı tek başıma nasıl düşüreyim?!

Zaten kimi beraberlikler evliliklerle bitmemeli; insanın akordunu bozan aşklarda, tınıyı kaybettiniz mi, Yalnız Adamlar Orkestrası'nın tadı kaçar. Örneğin sen. Bilinçaltını kanalizasyon şebekesinin tam yanına kuran arkadaş! Çok sevdiğim bir laftır: 'Şahs-ı muhteremin birini düzüyorlarmış, adam arkasına doğru bakıp "kim trampet çalıyor" demiş. O hesap! O hesap dahilinde aldırmaz, o hesap dahilinde umursamaz, takım tutmaz, inisiyatifsiz, pasif ve memeliler sınıfının sınıfta kalan tek öğrencisi! Örneğin sen. Senden sözediyorum.

Ben hüznün çağrısında sisteme
karşı gelen tek boynuzlu bir kahr

aman
gibi
örgütlü ihanete karşı gelen tek
boğumlu bir kahr
aman
gibi
unutmaya çalışıyorum artık seni!
tozlu kalbime çakılan
adını
söküyorum tabiatın aklından!
sağol iyi ki terkettin beni!

Bir eşya gibi.. Evet, bir eşya gibi kullandın ve bıraktın. Seni çok şık gösteren ayakkabılar, gözlükler gibi.

Çekmecelerde, dolaplarda unutuldum. Sevgilin değil, hep sahip olmayı arzuladığın eşyandım senin! Eskidim. Yıprandım. Parçalandım. Kırıldım. Söküldüm. Unutulmaya yüz tutmuş bir şarkı oldum. Unutulmaya yüz tutmuş bir marş oldum. Yalnız Adamlar Orkestrası'nın doğaçlama çalacağı bir ninni oldum sen koynumda uyurken.

Rüyada küçük İskender görmek pek hayra alamet değildir. Kim ki rüyasında küçük İskender görür, onun sonu kederden ölümdür.

Kaç kapıdan daha geçeceğiz böyle tüylerimiz dökülürken, böyle kuvvetle tekmelenirken dinlediğimiz müzikler.. *'Benden sana son kalan, bir küçük resim şimdi..'* Üzerinde kan kurumuş, ucuz bir permatik kadar güzeldin sevgilim, derin bir kesik kadar sanatsal! Sana getirdiğim çiçekleri neden yiyordun?! Neden her ağlayışımda uzanıp gözyaşlarımı yalıyordun?! Birlikte girdiğimiz alkol komalarında neden hep Xena'nın tarafındaydın?! Cehennemin hangi fraksiyonunda antidepresif ilaçlar

sayesinde lüzumlu lüzumsuz tüm hurilerin peşindeydin?!

Sana bir türlü Bataille okutturamadım. Sana bir türlü Vampirle Görüşme'nin bir gay klasiği olduğunu kanıtlayamadım. Sana istediğim gibi dokumadım bir türlü. Sana dokunmak zordu zaten yatakta. Teninle tenim arasında body-guard'lar dururdu.

Neyse.. BOŞVER! Bu sözlerin hepsi plastik kaplı! Bu sözlerin hepsi yarım yamalak intiharların altı bol imzalı mektuplarından çalıntı! İrin, Cenin'le birlikte kayboldular. Artık zencilerin bindikleri uçakları kaçırıyorlar! Diyeceğim şu ki:

Ben memleketi kurtarmaya gidiyorum.
Sen akşama cinnet pişir.

sohbet ortamında gerginlik yaratma dersleri 1

-"İçki içebilmek için yaşamam gerekiyor."

Böyle düşünüyordu dostum. Onu ambulansla hastaneye kaldırırken bağlı bulunduğu yatakta kendini bilmeden bağırıyordu:

-"Her gece yatarken başucuma bira koyun dememiş miydim?! Gece susadığımda uyanıp içtiğimi bilmiyor musunuz?!"

Evet, alkole bağımlı biri olduğu su götürmez. Ama onunkisi bağımlılıktan öte, garip bir aşktı bana kalırsa. İçki satmayan bakkaldan ekmek bile almazdı. Bunu ihanet gibi görmesini anlamıyordum. Benim içkiyle aram yoktur pek. İlkokul beş'ten beri eroinmanım. Bu konudaki çalışmalarımı hızlandırmak ve daha düzeyli bir eroinman olmak için eczacılık okuyorum. Dostum, iddialara göre şairdir. Ne o bana 'Okul nasıl gidiyor?!' ne de ben ona 'Şu aralar neler yazıyorsun?" diye soracak kadar ayığızdır. Zamanlamayı beceremeyiz. Sarhoşluklarımız çakışmaz. Aynı anda orgazma ulaşamayan bir çift kadar mutluyuz. Bilirsiniz, hastaneye içki sokmak imkansızdır. Ya da öyle sanılır. Ama biz, onun birkaç iyi arkadaşı çeşitli yöntemler geliştirmiş durumdayız: Kolonya şişesi en basiti sayılabilir. Ama günde yirmi şişe kolonya tüketen bir hasta her bakımdan ilgi çekiyor.

Götürdüğümüz çiçek sepetlerinin tabanına cep kanyağı saklamak fikri önceleri çok tuttu. Fakat dostumuz inatla rakı istiyordu. Bunu halletmek bir parça güç ama umduğumuzdan kolay oldu. Kan grubunun güç bulunurluğu işimize yaradı; aynı kan grubundan birini ayarladık. Kan verileceği gün, sabaha kadar içmiş arkadaşımızı önce banyoda yıkıyor, tertemiz giydiriyor, üç kişi kavga dövüş dişlerini fırçalıyor ve yaka paça hastaneye götürüyorduk. Dostumuz, damarlarına dolan alkollü kanı çok sevmişti. Ona tuhaf bir vampirmiş gibi bakıyorduk aslında.

Çok yaşamadı. Ama mutlu öldüğünü söyleyebilirim.

Her terk, ters bir haçla başlar.

Her sevda, bir tecavüz saklar.

Her muamma, bir çözümle başlar.

Her intihar bir hayaldir.

Hiçbir hayvan doğan yavrusuna ad koymaz ve öldüğünde yavrusu, dua etmez başında.

Hayvanlar, diktatörleri sevmez.

Bu hayat bizi emzirmedi.

Karşımızdaki sevgililer birer kalemtıraştı!

Biz onları yazdıkça bittik.

Biz bittikçe, onlar bizi hep yeniden açtılar!

Şimdi dostumu anıyorum yıllar sonra. Evet, eroini bırakıp alkole başladım onun anısına. Bir şiirini buldum, evimde unuttuğu. Burası için. Buraları için. Biraz öfkeyle yazılmış:

'Yaşlı kadınların kucağında oturan kediler
gibi çöreklenmişken bir barın
tıraşsız atmosferine,
içkiden ve eroinden ölen arkadaşlarımı

hatırladım
belki üzmüyorlar artık beni
ödenemeyen şu elektrik faturaları kadar
annemin 'yine mi içtin' diyen hüzünlü sesi
telefondaki: Hayır, bitiremeyeceğimi anladım
dünyadaki bütün içkileri asla.

Ne Madagaskar'ı görebileceğim
ne sevişebileceğim Avustralya kıtasında
ne de gülebileceğim bir japonun
japonca anlattığı seks fıkrasına.

Yaşlı kadınların kucağında oturan kediler
gibi çöreklenmişken bir barın
tıraşsız atmosferine,
içeri alınmayan kolej mezunu
sinyalci bir alkolik moruğun
titreyen buruşuk ellerini ve kederli nemli gözlerini
uzattım avcumda tutarak
uzattım avcumda elmas gibi tutarak
duvarda asılı duran
paşanın posterine.
-Son ayaktayız, koşular bitiyor, bahis kapanacak,
çabuk bir tiyo ver bana, dedim
hangimiz göğüsleyeceğiz ipi
kazanacağız çatlamadan?!'

Evet, ganyan olmak belalı mesele! Hele bir de içki içecek, silah alacak paran bile yoksa Ortadoğu'da!

tatlıya ketçap dökebiliriz

Aslında tamamen bir konsantrasyon meselesi delilik.

-"Delirdim artık ve tek ayağının üstünde durabiliyor içimdeki fizik kuralları!" demek yeterli.

Veresiye içki alamadığınız bir bakkalla nevroz arasında bir fark mı var sanki?! HEPİMİZİN SARHOŞ OLDUĞU GÜNÜ DÜŞÜNÜN! Ödenecek tek hesap, ayrılıp giden, terkedip giden nazik, bakımlı, jestlere düşkün, sümsük sevgililer olacak!

Kaç arkadaşım poloyla ilgileniyor ki..

Kaç arkadaşım zeplin sahibi..

Kaç arkadaşım kıl dökücü krem kullanıyor..

Kaç arkadaşım tv'ye çıktığı için böbürlenmekte..

Oysa bütün arkadaşlarım en az bir kere coplanmıştır ve dayak yemişlerdir babalarından, çocukken. Birini coplar gibi içmelerinin ve çocuğunu döver gibi sarhoş olmalarının nedeni budur. Biz içki MECLİSimize BAŞKAN seçerken hiç zorlanmayız. Kim ki buzdolabını yiyecek ve içecekle tıka basa doldurur, BAŞKANımız odur. Kim ki kaya balığı yahnisini en kısa zamanda pişirir, biz ona GÜZEL SERSERİ deriz. Kim ki sinyalden topladıklarını odanın ortasına olduğu gibi bırakır, AFİLİ DELİKANLIdır. Kim ki aşk acısı çeken dostuna manitasını önerir, BABAdır.

Ne yazık, tüm vosvos'lar büyüdüklerinde limuzin olmak istiyorlar. Kentin ara sokaklarında sürat yapıp fahişelerin üzerlerine çamur sıçratmayı planlıyorlar.

-"Nasıl ıslattık karıyı ama.."

-"Kirli zevk suyu! Kirli zevk suyu!"

Sevgilinin ter kokan koltukaltlarında bir tayın yeleleri var.

Aslında tamamen bir konsantrasyon meselesi delilik.

-"Delirdim artık ve seviştiğim insanları kronolojik sırayla sayabiliyorum!" demek yeterli.

Birbirimizi yıpratmanın tadına varalım. *Hey DJ! Seni bir müzik kutusuna çevirip deliğine para tıkmadan çal şu şarkıyı!*

Birbirimizin göbek deliklerini yalayalım. *Hey Barmen! Rakı tükürükle beyazlamaz! Yapma!*

Birbirimizi kovalım evlerden, evlerden çıkalım lanet mide ve diş ağrılarıyla. Her şeye karışan doktor ve avukatlar hakkında ağır laflar edelim. Bizi sardıkları sakız jelatinlerinden kurtulmak için daha kaç kere kendi çamaşırlarımızın içinde boşalmamız gerekecek?!

Salak adamlar!

Salak kadınlar!

Siz süslenmenizi sürdürün!
Ben üstüme ketçap döküyorum!
Hem de acılı ketçap!

Markası da yok bu meredin!
Adını yan masada oturan ve
on beş dakikada on tabak tavukgözü yiyen
nasyonel sosyalistin koca kalçalı anası koysun!

içkiliyken antibiyotik alma kısa devre yapıyor

"Hipofiz bezimdeki bir kontrcentre'da sürdürdü sefil saltanatını diye anlatacaklardır. Zeytin ağaçlarının kalın baldırları altına uzanmış, dalgın-duyarlı çobanların ağzında kalan bir efsanedir. Yarından sonrasının dünden öncesine doğru giden kısmının çözümsüz büyüsü, insanı sarartıp çocuksulaştıran, heveslendirdiği zaman da sorgulamalara sokturan, gizemli bilinirliğiydi belki de.. Çok galibiyet, çok yenilgi bilindi. Acem gözlü, kara bıyıklı acemi korkuluklar medrese tipi konaklarının yorgun loşluklarına dizili köşelerinde, arada bir aptal müridlerinin yanaklarından makas alıp saçlarını iğrenir gibi okşarken nargilelerini de fokurdatarak ahkâm kesiyor ve ukala ukala gülümsüyorlardı. Konsantre bir kontrcentre! Oysa çok asker öldü, çok asker doğdu tanımsız buğuların akşamüstleri şahlanarak, sarp dağların yamaçlarındaki tuzlu kayalıklardan inip bir cesedin üstüne beyaz örtü çekercesine kısır ovayı kaplayışı sırasında.. Kehribar Sultan, tahtında kolunu dayadığı gümüş kolluklara gömülü mozaikler üstünde ince parmaklarını gezdirirken bedenen kahroluşunun varoluşunu görüyordu o vitrayların gerisinde parçalanan gökmavide, kim bilir.. Kibar, fırtınalı sesiyle ülkenin tüm uçlarına tek

heceli sözcüklerle haykırmak istedi. Açları mideleri çatlayana, tövbe ettirene kadar doyurmak... Kehribar Sultan ağladığını, tıpkı limon suyuyla yazılmış mektuplardaki harflerin ateşe tutulduğunda belirmeleri gibi, aynı, alnındaki karayazının görünür olmaya başladığını göstermemek için odasına çekilirken, RuhuHan, Yukarı Mezopotamya'ya sefere gitmeye karar verdi. Kervana katılacak tüccarların adları siyah ciltli, büyük defterlere kaydedildi; hepsi de şehrin meydanında sıraya girmişlerdi. Kimi yâtî denilen ulusal sazı çalıp şarkılar söyledi, kimi pirinç zarlar attı, kimi hayal kurdu. Kayıt, geceler boyu sürdü. Sceresinde leke okunanlar, kuşku uyandıranlar seçilmedi; onlar linç edilsin diye emirerleri görevlendirildi; fermanın kopyaları sokakbaşlarındaki kütüklere asıldı; halk toplandı, okudu. Kimi bildi-geri kaçtı, kimi mertleşip bir adım öne yürüdü. Birçabuk darağaçları çatıldı, birhemen ipe çekilip gömüldüler. RuhuHan'ın bir de erkek kardeşi vardı; Rodrigo'yu ve kutu kolayı seven İsmiHan, abisinin katliamına karşı çıktı, halkı isyana teşvik etti. RuhuHan, buna çok sinirlendi ve İsmiHan'ı topraklarından kovmakla da yetinmeyip halkı, hepsini hapsetmekle tehdit etti. Sürü, sinip geri çekildi. Seçilen tüccarlar, en kaliteli ipek giysileri sandıklara yerleştirtip develere yüklettiler ve beklemeye koyuldular. Sürülen İsmiHan, Haiti'ye yerleşti ve roman yazmaya verdi kendini. Evinin penceresinden odasına girip çalışma masasının üstündeki kâğıtların arasında biriken o çiğ görüntülerin, fokurdayan denizin, çıplak yüzen gençlerin ve o uzun mavi cümlelerin noktalama işaretleri: Kuşlarla beraber gri/pembe bulutların hep bir hüznü hükümdar kılan taraftarlığı.. Yapay bir kavgaydı bu. Kimdi bedenini Gulliver'in küçük adamları

gibi sırtlayıp götüren bu ulaşılması güç hasret ve memleket?! Garip sesler işitirdi İsmiHan geceleri yatağında topaklaşıp acıyla yoğrulduğu saatlerde; başını yastığının altına sokup bilinçaltının o çağdışı piyesleri bir an önce sahnelensin isterdi, kaçmak isterdi İsmiHan. Altyapısı kötü sesler, yapışıverdiği kulaklarından kalkmazdı. Kurtulamazdı çocuk.

O sıralarda Kehribar Sultan, habersizce hastalanıp yataklara düştü, sütten kesildi. Ülkenin kocahekimleri koşuşup başucunda yarımay çizdiler, kolkola girip ağıthalayları çektiler, konuşup tartışıp bir çare, bir hal, hâleli bir yordam, iksirli bir yorgan aradılar. Kehribar Sultan'ın Hindioğulları'nca şehit edilen kocası Fatih Hükmü'nden olma oğlu Şehzade Börülcecik, böylece, aşsız kaldı. Morumuk bastı. Kırk güne kadar ağzına anasütü deymez ise öleceği rivayeti aldı başını vardı gitti öte köylerin üstünden Kaf Dağı'na, Zümrüt-ü Anka'nın kanatlarına taş diye çarptı.."

-"Eee?!"

-"Devamı yarın gece.."

-"Ama baba.."

-"Şimdi gözlerini yum ve Şehzade Börülcecik nasıl iyileşecek, onu düşün bakalım. Hem biliyorsun yavrum, erken uyumazsan geç kalkarsın.."

."Biliyorum babacığım!"

-"Aferin canım yavrum. Üstünü ört. Ört bakayım sıkıca. Bir de öpsün seni babacığın.. Ahhhh!. Resmen batıyor sakalların. Müdürün bir şey demiyor mu bunlara?!"

-"Demiyor.."

-"Bak, karın dalmış bile.. O senden önce uyudu.. Hadi Allah rahatlık versin."

-"Sana da babacığım!"

Hem,
Bir
Varmış..
Hem,
Bir
Yokmuş zaten!

hamile kadınları dövmeyin çocuklarını hep üstüme düşürüyorlar

Hanımevladı erguvanlar yetişirdi şeytanın rahminde o çağlarda. O çağlarda kerhane odalarının duvarlarına şiir yazmak da apayrı bir onur sorunuydu. O çağlarda kötü ve pis çocuklar sinemalara da giremezlerdi. Ağlarlardı. Sinema kapılarında kestane satan oğlancıl adamlar, alkolizmin zararlarını anlatırlardı çocuklara. Pat pat patlayan bir gülüşün ardından oğlanlardan birinin sünnetsiz çüküne el atılır ve "Ooo! Ne kadar büyümüş! Erkek olmuşsun sen!." denilirdi. Biz hepimiz barlara gidiyor olurduk; geçerken görürdük kuru kalabalığın arasından onları. Avuçlaşırlardı. Bir zaman sonra ara sokaklardan düzülen bir çocuğun avaz avaz bağırdığı duyulurdu. Yanımda yürürdün; gözlerin öne düşük, gizemli, kaba dalgalı. Ortaçağ cadılarından, büyücülerden konuşurlardı ötekiler. Yüzeysel konular, derinsiz, dipsiz! Plankton muhabbeti! Arkadaşlarımız! Hem, biliyor musun, bence, bu hikâye denen aşağılamayı o çocuklar okumalıydı, tamam mı, anlıyorsun değil mi, bununla birlikte senin de oturup aşkla, barışla, demokrasi ve özgürlükle ilgili bir takım yozlaşma biçimlerini o veletlere anlatman gerekebilir ve bir adet gece, ansızın, alnında kalıcı ve iltihaplı yaralar açarak gökyüzünün yokol-

maya hazır frengili puşt ağzına doğru dualar eşliğinde, ebedi yükselebilir. Orglar çalar, kiliseye kapanıp çıldırabilirim; manastırlardan içeri girmeden bütün inançlarım yıkılabilir, morglara sokağa çıkma yasağı konur hatta. Sıkıyönetim ilan edilir ölüsevicilerin satha yayılmış organlarında; uzaklarda bir martı suya düşüp boğulur, başörtülü bir kadın onu görür, bayılır. Dudaklarına ruj haline getirilmiş, donmuş sperm sütunları süren orospular cadde arkalarına dökülür. Cüzzama yakalanan bir şair, sevda mısraları ararken gülmeye başlar; başlar kırılır, başına gelmedik kalmaz örneğin kimliksiz cesetlerin, erken ölenlerin; günü gelir, ölüleri yakmaktan başka çıkar yol da kalmaz!

Hatırlar mısın, beraberken o gece önümüzden mikroplu, antibiyotik kapsüllerinde gizlenen yüzlerce hain geçmişti. Eski günleri, eski dinleri, eski yüzleri, eski duyguları, Yunanlı tanrıları anmıştık. Rast şarkıları bitirmiştik. Sarhoştuk da, şımarmıştın sen, evet, sen şımarık bir piç kurusu, yıpranmış bir maça valesiydin zaten. Orada, dağınık masaların ötesinden, keman çalan giyotinlerin gerisinden, şamar gülleri yakasında açacak bir genç eşcinsel, yalnızca bana, bir tek yalnızca ve anlamsızca, bana gülümsemişti. Sanki o kemiksiz, kıvrak, hicivli mimikleriyle West Side Story'nin Love Story'ye uyan, aynı altkümenin elamanları olan repliklerini telepatik bir hüzünle söylemişti. Beğenmemiştim. Alışılmamış saptamalardı sana sözünü ettiğim şeyler.. Dokunulmamış.. Ellenmemiş.. Tadına bakılmamış.. Bana müebbet şeyler.. Toplumsallaşmayı yaşayamamış ve yaşayamayacak hücrelerden meydana gelen beden, senin öyle *hiçbirönemiyok*'luğuna dürzü bir esirdi. Sevişmeyi arzuluyordum! İki su aygırı gibi, seninle, çamurda, çamurdan yaratılmış iki toprak kukla gibi sarsıla sarsıla

çiftleşmeyi!. Peşisıra gırtlağını kesip soluk boruna, soluk borularınıza dudaklarımı yapıştırıp, ciğerlerindeki, ciğerlerinizdeki o pıhtılaşmaya başlayan kanla karışmış kirli havayı içime çekmeyi.. Senin ciğerlerinle soluk almayı arzuluyordum.. Seni, sizleri sevdiğimi ve hoşlandığımı amaç edinen yasadışı düş örgütlerine girip militanlığını, militanlığınızı öğreniyordum. Yoksa kabullenemiyor muydum?! Allah belamı versin ki anaforlarda yiten kahramanları ve bu garip kahramanlığı seviyordum.. İstiyordum ki radyofonik bir cinayete kurban gideyim ve giderken de duyumsuzluklardan bir kaçını da yanımda götüreyim.

Yaşayan biz miydik veya gömülenlerin başında, mezarında yeni doğmuş bebeğin sesi duyulmasın diye mi Fatiha okunurdu?!

O: "Şeytan, onun oğulları ve kutsal yokoluş adına."

CEMAAT: "Amen."

O: "Koruyucumuz yüce Şeytan'ın lütfu, ihanete kalkışanların yüreklerindeki, o, kan dolu çanakları tuttuğumuz ellerimizi titreten nefret ve birlik sağlayan, kara deliklerden gelip suya cemre sahtesi diye düşmüş olan ihtiras kıvılcımı ve iğrençlik tanrıçası hep sizinle olsun."

CEMAAT: "Ve sizin ruhunuzla ve bizim ruhsuzluğumuzla.."

O: "Bekaretlerimizi, üzerine yılan kafası figürleri çizilmiş penis şeklindeki tokmaklarla bozup, cinsel sırrımızı manevi çürüyüş yolunun o ulu ilahına açmadan önce sevaplarımızın neler olduğunu hatırlayalım ve pişmanlık duyarak, tanrılarımızdan, hastalıklı putlarımızdan bağışlanmamızı dileyelim."

CEMAAT: "Her şeye hükmeden intikama ve size halkım! Düşüncelerimizle ve bugün utancını taşıdığı-

mız umut ve şevkat dolu sözlerimizle, kavgalarımızla ve irademizle ve güven duymamızla bir çok sevap işlediğimizi itiraf ediyoruz. Bu bizim hatamız, bizim alçaklığımız, insanî zayıflığımız ve zavallılığımızdır. İnsan olarak dünyaya gelirken sebebimize karışan küçük burjuvalığımızın, asaletimizin ve yoksulluğumuzun ya da istemli istemsiz aydın'lığımızın karanlık bileşik geni, üzerinde durduğu kromozonun saf güzelliğini bozdu ve bizler birbirimize âşık olmanın, eriyişin yanılgısına kapıldık. Güç, sevaplarımızı bağışlasın. Bizi günah bataklıklarına sürükleyip, oradaki yıkıcı iktidarın eteklerine sersin. Ayağa kalkıp yüzüne bakalım bu kudretin. O ise küfürlü hançerini teker teker alınlarımıza saplasın. Öğrenelim, karşılığı neymiş bunca iyiliğin ve doğru hareketin. Kan kusalım temiz şeyler adına!"

O: "Her şeye hükmeden intikam, bizi varetsin. Sevaplarımızdan sıyrılıp esaret ateşinde kavrulalım. Çürüsün etlerimiz!"

CEMAAT: "Amen."

O: "Sartre, bize merhamet eyle."

CEMAAT: "Sartre, bize anlamsızlık kat!"

O: "Nietzsche, bize merhamet eyle."

CEMAAT: "Nietzsche, bize delilik ver!"

O: "Bataille, bize merhamet eyle."

CEMAAT: "Bataille, bizi kışkırt!"

O: "Sappho, bize merhamet eyle."

CEMAAT: "Sappho, bize orospuluğu devret!"

O: "Platon, bize merhamet eyle."

CEMAAT: "Platon, bizi yumuşat, okşa!"

O: "Dua edelim kardeşlerim.."

CEMAAT: "Piçliğimizle ve çirkefliğimizle.."

O: "Ölüm sizleri kutsasın. Kalın ve keskin kılıcıyla can alıcı melek omuzlarınıza deyerek, sizlerin şerefsizliğin en yüksek mertebesine yükselmenizi sağlasın."

CEMAAT: "Amen."

O: "Aynalardaki yüzsüz tanrılara şükredelim."

CEMAAT: "Cehennemden yankılanan kahkahaları duy kulaklarım. Yeraltındaki fokurtuyu, yeryüzündeki iyi insanların ağzına çal nefret cini. Ve onlar da refah ve mutluluk diye sayıklayıp boşluğa doğru yürüsünler. Seni överim vücudum. Sensin yüreğimdeki kara ejderin sığınağı. Sensin yüreğimdeki ıstırabın, huzurun kaynağı. *Sensin kırbaçlayan erdemlerimi,* dağlayan haysiyetimi. Gözlerimi oyup, yerine değersiz elmaslar yerleştiren; dilimi kopartıp, yerine zehirli yaratıklar koyan ilahi sihirbaz! Ve sen yarattın bu korkuyu! Kölelik bittiyse eğer, terketmemiz gerekmez mi bedenlerimizi?! Vahşete kavuşmanın morluğudur tenimi saran koyu sis tabakası. İbadetimin bedelidir ezilmem ve çok ufak parçalara ayrılmam. Amiplerime dönmem! Cehennemden yankılanan kahkahaları duy kulaklarım ve ..ktir et inandığın şeyler adına inandığın şeyleri!"

Fısıltılı,

-"Çıkalım burdan..", dedin, "Ürküyorum. Bu insanlar toplanmış, şeytana tapıyorlar. Lütfen, çıkalım burdan!"

-"Hayır!" diye yanıtladım, "Sen istersen gidebilirsin; ben bu adamların arasına karışacağım. Sırası geldi. Onlardan biri olduğumu anladım. Ben de içinde eriyeceğim, kaybolacağım gizemin farkına vardım. Şeytanı sevebiliyorum artık!"

Gravürler..

Yaldız rengi eşofmanlarını giyip akşam vakti kırlara açılan güzel delikanlılar, güzel kızlar! Gün, gün be gün organik esasını kazanmayı sürdürüyor. Su kenarındaki sunalar solgun göğün hüznüne doğru bakıyorlar. Göl-

gelerinde kamasutra kitapları.. Gölgelerinde çatlak boynuzlardan üflenen içtima düdükleri.. Lacivert bir dokunuş.. Gri bir soyunuş.. Bir mor duyuş.. Bir turkuaz haz.. Sık çalılıklar dibine gizlice uzanan diri, çıplak bedenler; viskositesi yüksek tükürük alaşımları, molekülleri sığdırılmış bir isyan, atom çekirdeğinin çevresinde dönenen alıcı kuşlar, birbirine teğet geçen etlerin çıkardığı buhar, çıkardığı bahar; genişleyen-açılıp kapanan burun delikleri.. Rüzgâr ve rüzgârda pervasızca uçuşan tüyler.. Teker teker kırılan içki şişeleri.. Şişelerden ve yüzlerden sıyrılan etiketler (hani sıkıldıkça sıyırırdık ya bira şişelerinin etiketlerini), kıllanmış kemik grupları, şizofren bir küçük kızı etkileyecek en mükemmel masalı arayan, geleceğin büyükanne/büyükbabaları.. Rüzgâr ve rüzgârın altında nankör bir zamana ait demir dev kapağın koca bir gürültüyle kapanışı. Sonlanan bir doğuş *(M.Ö. Bilmiyorum)*, başlayan bir ölüm *(M.S. Öğreneceğim)*.. Uzamış, sert tırnaklara yazılmış, kötülüğe dair kutsal sözler.. Sureler, baplar!. Emirlerin yoz halleri ve yine üstlerine çizilmiş felaket temsilcilerinin figürleri.. Göğüslere boyanmış sekiz kollu haçların anlamını soramıyorum. Kan ve ihtişamın ironisi.. Yokoluş bilinci, hiç oluş bilinci, piç oluş bilinci.. İşte bunlar bilinçsizliğin hoşgörüsünün sanatıdır. Birdenbire yaratıyoruz ve birdenbire nereden geldikleri anlaşılamayan atlılar korkunç naralarıyla ve kahkahalarıyla, tesadüfleri ve uzaylarıyla ellerindeki palaları boşlukta duran ve görünmeyen yaratıklara savurarak kıra girerler. Bir soykırımın, katliamın senfonisidir bu..

Kıra girerler..

Gravürler..

O gravürleri çalışan bir ressam tanımıştım. Kendini Elektra ve Oidipus'un gayrımeşru çocuğu sanırdı. Bir-

kaç kardeşi daha olduğunu savunuyordu: Freud, Dostoyevski ve Büyük İskender. Tarihin çeşitli dönemlerine damga vuran insanları bir ailenin birbirlerine dargın bireyleri gibi görüyor, onları bir soyağacının aynı dalında yetişen meyveler olarak algıladığını ve bunu şartsız kabullendiğini söylüyordu. Çirkin, iğrenç bir adamdı. İncecik dudakları, torbalı gözleri vardı. Ağız kokusu. Nikotinle lekelenmiş, sapsarı dişler. Yorgun dişler.. Parçalamaktan usanmış dişler.. Masanın üstünde sek votkayla dolu, erotik desenli içki bardağı.. Bir köşede, hiç toplanmayan yatağı üzerine atılmış karalama kâğıtları, pis iç çamaşırları, tornavida ve çeşitli büyüklükteki çiviler..

Ona göre duyarlı insanların hepsi de androgynostu ve burçlara inanırlardı. Örneğin İsa yirmi beş aralık doğumlu olduğuna göre oğlak burcundandı. Çekingen, utangaç, ürkek ve hareketliydi.

Gravürleri sevmezdim. Seyredemezdim. Bana bazı cinayet gecelerini hatırlatırlardı hep. Bir savaş gemisinde kaybettiğim dostlarımı..

-"Kara göründüüüüüüü!"

Oysa görünen yalnızca karabasandı. Bir padişah, sakallarını sıvazlar ya da kaşırken, karşısında durup saygılı bir şekilde mastürbasyon yapan bir sadrazam gibi yaşamak da istemiyordum. Harem kapısı önünde endişeli birkaç ânı sabredip anahtar deliğine gözümü yapıştırıyordum. Haremağası hadım edilmemişti; sakiler de oradaydı. Devamlı öpüşen cariye yığınlarının gerisinde aruz vezniyle 'mefailün failün' ritmiyle birleşiyorlardı. Sperm damlaları sıçramış saçlar kuruyup kırılıp dökülüyorlardı. Şamdanlar erketedeydi. Pahalı İran halıları erketedeydi. Avizeler erketedeydi. Ortadoğu erketedeydi. Bir çirkefliği gözlüyordum. Dayanamadım. Daha fazla dayanamadım ve kellemi kaybetme pahasına kapıyı tekmeleyip

ayazmaya daldım. Şimdi de, günah çıkaran yaşlı veya ölü yabancıların ayaklarının altına alıp ezdikleri insan ceninlerini toplamaya çalışıyorum. Ellerime basıyorlar. Bile bile ellerime basıyorlar. Çektikçe onları, minik bebelerin kolları kopuyor, bacakları, kafaları.. Onlar, gamalı haça benzer bir çarmıha gerili kendi ilahları için yaş akıtıp bağırışıyorlar. Oradaki gebe kadınların keseleri patlıyor aniden. Çıkan sıvı çağlıyor; boğuluyoruz.

Birden dekor mu değişir ne, hainler korosu sahne gerisinde belirir; sakat aktörler/aktristler kulis perdesini aralayıp salona girerler. (Bazı kulisler, fuayedir.)

Ve gravürler!

Gravürlere, midemden gelip genzime dolan kusmuğu fışkırtmak ne zevk! İçimde bir fil var!

-"Susun diyorum, susun! Ben vaftiz edilmek istiyorum!"

Sessizleşiyorlar. Bir ikona yere yuvarlanıp kırılıyor. Her sırçası ayrı bir cin!

bu şehir ki zehirliydi, sis içinde kanlı bir çığlık
ve belden aşağı sihirliydi
ve yeniden sabaha kadar sanki / ulaşılmayacaktı..
şehrin üstünde, göğün hıçkırıklı böğründe bir hücrede
bir siyah kuş sarsıla sarsıla ağlayarak
alev alır gibiydi
sarısı sarmalanmış, kırmızısı koyultulmuş
sağanakların sesinde
köpüklü bir iltihap akşamıydı. Ölümler arştan gelme
eski saray gulyabanilerinin, lalaların hayalarında
hayalmiş, bir varmış bir yokmuş bin bir gece
eşcinsellerinde
bir dokunuşmuş gece, mecazi. Gölge oyunlarında

mum ışığı
aleni suçsuzluğunu büyütüyordu labarba gizli saklı
fısıldaşıyor, sırlaşıyor, sırra harap bir cevap
basıyorlardı.
oradaki, kefen giymiş canlı cansız cellatlar
belli belirsiz
hayli kısa boylu, kekeme ve hatta dilsizdiler..
meraklı, sabırsız,
kıskanç ve ukala
ve biraz da sinirliydiler.
yamyassı yamyamlardı ki onlar, şimdi, aşılmaz
alışılmaz ağızları burunları çarpık
şeytan çocuklardı ki onlar
yaşam gibi
ölüm gibi
hiç yaşamamış, hiç ölmemiş gibi.. korkaktılar!

EGO: Ben bir sahil kasabasındaki arkeolojik kazılarda bulunmuş eski bir tanrı heykeliyim. Anubis, benim sanal yanımdır. Ah seslenir miydim, tarih olacağımı bilsem, zamana.. Pas bu!

OGE'LER: Artemis tapınağında kurşuna dizildikti. Bazı can alıp can verdikti. Beyaz yılan sokmaz derler insanı. Yalan!. O ne haykırıştı öyle! İçimizdeki sahibi yiyor böcekler.. Kan kokusunu seven böcekler!.

EGO: Dokununuz! Bana dokununuz, tenime!

OGE'LER: Ten ne?!

GAZ ODASI: Eski bir tekzipdir ten. Eski bir yakarıştan geçerek gelir.

mayonezli bir ihanet akşamıydı. bir nöbet akşamı. bir ikbal..
bir saralı karınca yuvası akşamı.. aklımda!
arzular ruhsuzdu, küfürbazdılar; arzular istikbalsiz!

SU ÖRÜMCEĞİNİN SES TELLERİ: Fırınlara atın onları.. Yakın!.

yakında!
geride çürüyen hastalar umutsuz. soluksuz. arkadaşsız.
tedavülden kalkan acıda bir ben vardım bir ben bir ben bir de vs!
ağlamaklı bir hayvanat bahçesi akşamıydı / yalansız
Allah Allah'sız geliyordu devrim, dualarına ninemin
dedemin dudakları kolera rengi köyler giyer,
cepleri sökük, cepleri salkımsöğüt
tek kelime etmeden filizlenirdi sedirde
başı boynuna iğneli
başı öne dökük!
dedemin gençliği apse kokardı, dedemin gençliği, bitti mi
aşure çürüğü
birkaç azeri türkü
birkaç mutsuz macera
ah annemkadın ölmüş ben satarım!

AFAROZ EDİLMİŞ BİR DİN ADAMI: Yoğunluğum yokluğumda mı yoksa, varlığım darlığımın kapısından içeri atılacak bir adımın bırakacağı izde mi gizli..

DİN ADAMI EDİLMİŞ BİR ANAFOR: Yunanistan, Avrupa'da değil, gökyüzündedir!

SÖZCÜK OYUNU ADAMI: Aynada kalıp da şablonsuz öykülerde öykündüğüm şey, yasaklanıp toplatılmış duyumsamalar mıdır ki umarsızlığın umacıları tepişiyor başucumda, başsız yatıp uyuduğum gecelerde!

HERHANGİ BİR BABA: Ölümün galası mıdır resmi hayatın tatil günlerinde açan güller.. Kabız renkler bunlar!

MELUN: Ve gravürler..

EGO: Ellerinde, yerlerinden sökülmüş kanlı rahimler vardı. Rahibeler sus pus olmuş, bir kenarda diz çökmüş dua ediyorlardı. Kirpik köklerine, yüzyıllardır gizlenen gerçeklerin suyüzüne çıkacak olması endişesi birikmiş ve bu gereksiz kaygı bir perde gibi o sulanan gözleri tamamen örtmüştü. Mahremiyet çağının ileri gelenleriydi o adamlar ki onların çevresinde oturanlar hiç konuşmazlar, sabahtan akşama kadar satranç ve briç oynarlardı. Yokedicilerdendiler. Boş iskemleleri, boş koltukları, boş kanapeleri ve blokları gösterdiler utananlara. Latin diliyle hayvan taklidi yaparak düğmeleri, fermuarları açtılar. İçerdekileri dışarı aldılar. Kokladılar, öptüler, yaladılar. Isırdılar da. Bu biçimsiz şeylerin göstergesini aradılar yalnızlık duvarlarında. Şansları tersine dönmüştü bir kere. Şeytan, ırzlarına geçti hepsinin o mağarada. İlkel ateş dilimleri sürtündü göbek deliğini sarıp sarmalayan kıllara. Dinsizliğin yerçekimiydi bu belki de. Bir arkadaşın cenaze töreninde gibiydik!

O: Postacılar mektupları sahiplerine dağıtmadan önce zarfları karanlık bir köşede açıp kâğıtlara yazılanları, kartları, ilişki matrikslerini anlamsız bir doyuma ulaşarak okumak gereğine inanmışlardı. Ruhlar da sahiplerine dağıtılmadan önce birileri tarafından ince ince okunuyordu.

CEMAAT: Piçlikle ve çirkeflikle..

OGE'LER: Topuzunu savurarak gelen bir barbar son anda durdu. İlkin yüzlerine tükürdü bekleşenlerin, sonra *'hepimiz biriz, bir olmak için bize indirilenleri daha da aşağı indirmeli, suya, havaya ve toprağa kurbanlar vermeli, vicdanı et zindanlarında zincire vurmalıyız.'* dedi.

CEMAAT: Amen!

acılar sanatsız sicimleniyordu, şiirler ebruli ukala!
yürüyordum idamların icraat günlüğünde
tüm dönümler aklımdaydı
kırık tuğlalara duvar satma akşamıydı.
Tecrit gökyüzüne kapatılmıştı kuduran yıldızlar
ağlıyordum. güneşin sırtında bir odaydım sanki
önce kristal vazolar çatladı - ardından
elektrik ampulleri, zaferler..
birer birer..
konfeti halinde üzerimize yağdı teker teker mars,
uranüs, plüton, jüpiter
peşinden gördüm
solan
solan
ve daima solacak olan ak gülü

yankılı
bir kulak akıntısı akşamıydı. kanlı kamburlar gibiydi gece
yangındık!
ameliyat masasında kaldı ilkçocukluklar. ONLAR, öldü anne!
önce kristal ay çatladı - ardından
zoruma kaldı umarın zifafı
peşinden ihtiyar ihtilaller patladı. İdrar torbaları
safra keseleri ve
başaşağı bir gökkuşağı akşamıydı. Mezarlık cumhuriyetlerini
bir ben ilan ettim, bir ben bir ben bir de vs

köpüklü bir iltihap akşamında vaftiz edildiğimi
söyleyemedim kimselere!

p e s i m i s t

-"Yüzünün yarısını bana vereceksin!"
Yüzümün bir yarısı intihar eden sevgilimin peşinden gitti. Öte yarısı film artisti olmak için evden kaçtı.

-"Ellerinden biri benim olsun!"
Ellerimden biri en büyük aşkımın saçları arasında kayboldu. Ötekisi hapse girdi.

-"Çocukluğunun en güzel günlerini bana armağan et!"
Çocukluğumun en güzel günlerinden bazılarını kurtlar yedi. Geri kalan kısmını ise çocuk esirgeme kurumuna bağışladım.

-"Umutlarının aynısından bana da ısmarla!"
Umutlarımın bir kısmından hüznüme şahane bir sos hazırladım. Arta kalan kısmını evlatlıktan reddettim.

-"Hiç kimsenin bilmediği yerlere gidelim!"
Hiç kimsenin bilmediği yerlerin bir bölümü düşler altında kaldı. Diğer bölümlerin inşası sürmekte.

-"Her şeyini bana anlat!"
Her şeyimin bir parçasından trajedi imal ettiler. Boşta kalanlarını da sucuk yaptılar.

-"Kalbinin temizliği için gündelikçi olabilirim!"

Kalbimin temizliğinin bir katıyla uzayın sonsuzluğu ilgileniyor. Öte katlarında zaten belalı yalnızlıklar yaşamakta.

-"Hiç ayrılmayalım!"

Ayrılıkların çoğunluğu ruhun iklim şartlarından: Sen karasalsın, ben ılıman. Ayrılıkların azınlığı bitki örtüsünden: Sende kaktüsler var, bende plastik vazo çiçekleri.

-"Saçmalıyorsun artık!"

Saçmalıklarımdan kimisini hayattan aldım. Kimisini alkol sanıp içtim.

Sen iyisi mi üstüne basacağın bir mayın bul ve beni unut!

sohbet ortamında gerginlik yaratma dersleri 2

Onların hiçbirine tek kelime etmeyecektim.

Başım ağrıyordu. Banyoya gittim. Kapıyı içerden kilitledim. Aynanın yanında, tıraş makinesinden çıkartılmış sakat bir jilet vardı. Jileti aldım. Alnımın iki yanında atan iki küçük damarı bir çırpıda kestim. Kanın bir kısmı kaşlarımın arasına girip orada kurudu, diğer kısmı ise ufacık yollara ayrılarak yüzüme yayıldı. Alnıma bastıra bastıra *Vukuat* yazdım jiletle. Her şeyi duydum, ama hiçbir şey anlamadım. Sabırsızlanıyordum. Aynaya baktım; orada bir adam duruyordu ve gülümsüyordu. Ben de baktım. Gülümsedim.

Ana başlık Boğazlama'dır. Cinayet: Genellikle ustura, bazen bıçak.. İntihar: Ustura, jilet, bıçak, cam, makas, balta.. Yaranın kenarları düzgün, başlangıç ve bitiş noktaları yüzüyel, ortası derindir. Yaranın uzunluğu değişkendir. Yönüyse çeşitli olmakla beraber çoğunlukla yukardan aşağıya inicidir. Sağ elle intihar edenlerde kesik, sol kulak memesi altından başlayarak aşağıya ve öne doğru seyrederek boynun sağ tarafına geçebilir. Kenarlar birbirinden o kadar açıktır ki ilk bakışta sanki boyundan bir parça deri kaldırılmış, et alınmış hissini doğurur.

O gemiler asla iskeleye

yanaşmayacaktı. Lacivert gecenin sıvılaşan ayakları dibinde birer beyaz peri kanadı gibi toprağın yerçekimine karşı koyarak uzaklaşacaklar.. Jeton satan gişe memuru uyukladığı iskemlesinden bir daha hiç kalkamayacak. Para uzatanları göremeyecek, seslerini duyamayacak. On dakika önce geçirdiği sessiz kalp krizi anında aklına takılıveren gençliğiyle birlikte güzel bir meleğin elini tuttu ve gittiler. Onun yığılıverdiği, garip bir kokusu olan masaya çekili ikinci iskemleye oturmuş, düşünüyorum. Yerde, yarısı kaybolmuş, dağınık bir iskambil destesi ve boş bira şişeleri ve buruşturulmuş piyango biletleri.. Ağlayabilirim. Akşamın tekerleklerine benzer insanlar bir o yana bir bu yana koşuşurlarken, sırtlarına iliştirilmiş gökyüzünü de beraberlerinde sürüklüyorlar. Seviyorlar, nefret ediyorlar. Nefret ediyorlar, seviyorlar. Ceketimin iç cebindeki şiş, sol mememin ucuna batıyor. Ciğerlerim, göğsüme batıyor. Canım, ruhuma batıyor.

Yara bazen çok derin olup kemiğe kadar açılabilir. Bazen de yalnızca damarlar veya yalnız gırtlak veya soluk borusu kesilmiştir.

Bunu iyi bulmuştum doğrusu. Ellerimdeki pelteyi, parmaklarımın arasına kaçışan kuyruklu hücreleri, ilk gördüğüm kuru yapraklara sildim. Bu gece birini öldürmezsem uyuyamayacaktım. Kalkıp sevdiğim insanın kapısına dayanamayacaktım. Beni tokatlayacaktı. *'Unut!'* diyecekti. *'Kilisene dön!'* diyecekti. O zaman, yaptırdığım büyüler tutacaktı. Tutuklanacaktım. Kelepçe bana sakıncalı düellolar hatırlatacaktı. Gün batımında tepede buluşacaktık. Silahları o seçecekti. Beni asacaklardı kuşkusuz. Kuşkusuz idamdan önce kendimi asacaktım. Gardiyan:

_"Sen kadastrocu muydun?!" diye soracaktı dar, parmaklıklı, kapı penceresinden.

-"Hayır. Bir muhasebecinin yanında çalışıyordum."

-"Seni şatodan çağırıyorlar!"

Aslında sinirlerim bozulacaktı. O, aralıktan bir azrail kuklası sarkıtarak oynatacaktı. Bir de iğrenç sesiyle şarkılar söyleyecekti. "Sevdim bir genç celladı...."

Yara boynun yan tarafında olursa kesilen carotis arterinden ve jugular venalardan fışkıran kan kişiyi çabucak öldürür.

Şişi çaldığımı görmüştü. Üstüme yürüdü. Rahmiyle bir adım yürüdü.

-"Ver ulan onu bana!"

-"Vermem!"

Neden aldın onu? Neden gidiyorsun? Neden konuşmuyorsun? Neden üşüyorsun? Gene geç saatlerde döneceksin eve değil mi? Anahtarını yine kaybedecek, yine kapıları vuracaksın. Biliyorum. Hep aynı yalanlar! Arkadaşlarım anne! Kim o arkadaşlar?! İnanmıyorum artık. Baban döndüğünde ona her şeyi anlatacağım. Hiç dinlemediği hikâyelerden, ülkenin ekonomik yapısından sözedeceğim ona. Hangi partiye hangi hakla oy verdiğini açıklamasını isteyeceğim. Madem bana orospu muamelesi yapıyor, onunla yattığımda ücreti ödemesi gerektiğini belirteceğim. Sen eşikte durup peçete tutacak, kolonya dökeceksin. Anneni babana sattığın için gurur duyacaksın!

Boynun önden ve yandan kesilmelerinde dışarı çıkan kan gırtlağa dolarak akciğerlere geçer ve şahıs kendi kanıyla boğularak ölür.

Evdeki kör serçem hiçbir zaman adı olmadığı ve olamayacağı için, bununla övünmüş ve cesaret kazanmıştır. İşte onun kadar çevik bir gölge yaklaşıyor. Bastonunu

yere vura vura yaklaşıyor. Ağzıma büyüyor yumuşakbaşlılığı. Bu bir cinayet gecesi senfonisi. Zorunluyum onu yoketmeye. Yoksa beni içeri sokmayacaklar! Yapıştığım köşeye öyle sinmişim ki bütün içorganlarım doksan derece! Kireç lekesiyim. Şişi çekip önüne atılıyorum. Burnumdan salya akıyor.

-"Dur yabancı!" diyor. "Farkındayım yapacaklarının. Ama bir dinle beni.."

-"Neyini dinleyeceğim senin?! Sen de tıpkı diğerleri gibi bariz ofsayttı diyorsun."

-"Yalanlarla büyümüşsün. Yalanlarla sulamışlar seni. Yalan boy atmış, yalan çiçek vermişsin!"

-"Eee?!" diyorum titreyerek. "Çabuk söyle ne söyleyeceksen. İşim var. Seni öldürüp hemen yatmam şart!"

-"Seni şatoya davet eden bendim.." diye başlıyor söze. Durakladıktan sonra ekliyor:

-"Bu sabah uyandığımda, evet bu sabah, kendimi yatağın içinde bir hamamböceği olarak buldum!"

-"..ktir lan!" diyorum, "Bırak bu aristokratik fabl ayaklarını!"

Camekân önünde fenalık geçiren biri camın üstüne doğru düşer ve kafası camdan içeri geçtiğinde boğazı parçalanır.

-"Ben usta ve ünlü bir yazarım ama." diye mırıldanıyor sarma sigarasını ateşlerken. "Bir telgraf bekliyorum. Yakında hepinizin yerine yeni kahramanlar getirteceğim."

Anne!

Anne!

N'olur anne!

Ben savaşa sürülmek istemiyorum.

Sümük olmak istemiyorum.

Cinayet geceleri hiç uyuyamıyorum belki de. Belki de uyanamıyorum anne!

Adamın üstüne basıyorum.

Şiş avcumdan sıyrılıp böğrüme saplanıyor.

Anne!

Anne!

N'olur anne!

Üstüne bastığım hamamböceğinin yalnız bir böcek olduğunu bana söyleme anne!

Ben..

Ben kimsenin tuvalet kâğıdı olmak ve bu boklu paçavralara şiirler yazmaya mahkum edilmek istemiyorum!

Artık aşka peşkeş çekmek istemiyorum!

Anne?!

Hâlâ ellerindeki şişlerle kendine bir evlat mı örüyorsun anne?!

Hem, zaten, onların hiçbirine tek kelime etmeyecektim ki!

visyoner

Kalsiyum: Bunun yapışmasının arkasında bordonun ve ilahi kelime yapısının kışkırttığı soysuzluğun, ırksızlığın tarihi yanılgılara şans tanıyan bulaşığı var. Opera kokuyor. Tahakküm kokuyor. Vampir kokuyor göz. Çekiliyoruz. Zira kaybettik etleri. Zira sese dayanan beden homurtularını bir "visyoner", yani bir "ziyaretçi ruhu edası"yla taklide kalkışırken öldürülüşümüzü, kahramanlarımızı ziyan etmeyi kavuşma sandık. Bu sanma krizinde azaldık ve azalırken köpürdük. Şehrin bütün vahşi kuşları şeytan oldu. Komedi başladı.

Sonra terbiye sınırlarında taviz, sonra klasikleşme standartlarını altüst eden marka sevişmeler, sonra "beni buna zorladılar" cümlesine sığınan küçük hayatlar ve alev alev yanan bir şelalenin içinden boşluğun derinliğine atlamak: Zira 'glam' pozisyonda kötülüğü övmenin ya da felaketi hayata geçirmenin ihaneti kemikleştirdiği hikâyelerde bizim 'queen'lere bir 'visyoner', bir tarz diye bakmamızın travesti aşklar yaşamamızın gerçek hicranda karşılığı yok. O halde etek tıraşını yarım bırakmalı. O halde kalsiyum'u hava kabarcıklarının alelade penisleri içki şişelerine doldurduğu tarantula mekânlarında aramalı. O tarantulalar ki anakonda rentboyların kaygan virajlarında avantaj sağladıkları mecazi teknolarla götürülmüş hayali bir çift kâğıtlının nezaketine şapka çıkartırlardı. Anakonda'ların alemi soyma illetlerinde

mecburi taklaların zulmüne gelen parlak'ların ve göt ordularının hali hazindi. Hali muazzam zindandı. Zira kaybetmiştik etleri. Zira bitkimizde yeşil kalmamıştı.

Kalsiyum'la Keratin, o gece bize yatmaya bile gitti. Tanrı her şeyi görür. Bir bunu görmedi.

Bir bunu görmeyene taptık kalsiyumumuzdaki vitamin varilleriyle; zira krem yerine spermle masaj yapacak kadar afakiydi hayaletlerimiz. Altımızda kısa etek, aklımızda kısa umut; otobanlarda otostoplara bağlanan zifir mi zifir kültür organları, öğle saatlerine kadar uyuyan orospuluk abidesi vücutlarla biçimlendirdiğimiz oğlan ülkesi, hamamlarımız ve sakat vicdanlarımız; zira kaybettiydik etleri; zira şaibeliydi aşklara duyduğumuz kıskançlığımız ve husumetimiz. Kalsiyum terlerdik seviştikçe. Kalsiyum akıtırdık ağladıkça. Bu vitamin kaybıyla dolardı kalplerimizdeki varillerimiz.

Şimdi hiç değilse öldürüldük, bizim de var arkamızdan bir beddua edenimiz.

postmodern bir yazara roman adları listesi

*endam aynasında ruh ortaklığı çatlağı

*buruşuk modigliani

*hayat tarihine yeni bir bakış ya da yağmur altında bir kente girme mimarisi

*kedi salatası (tekir / sarman, mevsimlik karışık)

*geceyi seven teleskop

*irrite olmuş kadınlarda aşk ne bulur (postmodernizme feminist açılım)

*kilitli surat krallığı

*ben, yüzgeçler ve ayın son pazar sevişmesi

*iyot üşüyor

*papaz her zaman günah çıkartmaz

*kükürtlü elma hokkası (toplatılma iddialı sosyopolitik bir okuma antresi)

*kriket oynayan kemanlar (klasikleşmiş italyan müzisyenler üzerindeki kapitalizm sürecini anlatan bir deneme)

*ve durgun akardı sevda
ve artık akmıyor sevda
ve galiba kurudu sevda (bir globalleşme üçlemesi)

*kitabımın adını okur bilmiyor

*uykusuz maymunlar şatosu

*büzüklerin efendisi (heteroseksist bir bilimkurgu)

*lovers tornid (azgın bedenlerin materyalist bakış açısından love story odağında kült olma konumu)

*havlayan chevrolet 68 (bir kuşağın varoşlardaki varolma mücadelesi ve popüler kültürün reddetiği geleneğin gelip dayandığı cinsel sömürünün rönesanstan edinimleri üzerine latince bir başyapıt karalaması)

*dehşet hezimeti (çok partili döneme geçişin hicvi)

*patır patır koşardık o zamanlar kar altında ve kayıp düşmezdik hiçbirimiz birbirimizin yüzüne gözüne orasına burasına (son dönem yazarların romanlarından bir kolaj çalışması)

arap yumurtalığında ari ırkı kıpraşmaları

İğnenin ucu damarını deldiğinde zıpladı; bağırıyordu. Küfür ediyordu; mecburdum, vurdum. Sapsarı saçları savruldu, dudaklarının rutubetine yapıştı.

-"Bu boku bu kadar istiyorsan, biraz katlanman gerek lan!" dedim. "Orospuluk için zemin hazırlama kendine. Biraz daha kasarsan beni, .mına sokarım iğneyi!"

Bunun üstüne, durdu biraz. Kahvaltılık zeytin yeşili gözlerini yatağın üzerine savrulmuş müzik dergilerine dikti, Jim'le bakıştı, Jim'le düzüştü.

-"Tamam!" dedi. "Devam et!"

-"Dikkatimi dağıtıyorsun, malı s.ke s.ke etine vereceğim yoksa.."

-"Pardon ya, g.tlük yapmıyorum, korktuk işte!"

Özlediğim gecenin vücudumu sardığı bir kalenin surlarında, korkuluğuma eroin çakıyordum.

-"Sürtünme dedim, sürtünme s.kime, sürtünme! SÜRTÜNME SÜRTÜK!"

Bir odada yaşıyorduk onunla; tek bir odadan oluşan bir evde. Tek bir kalpten oluşan bir bedendik aslında. Dışardaki şehir, bir ejderin şapırdattığı ağız gibiydi; salyalarına darmadağın hayatların lüzumsuz alfabesini ezberletiyordu. Boş caddelerin ıslak asfaltına yansıyan trafik ışıkları altında, sürüngenlerin gerçekçi bakış açı-

larını tartışan üstün kişilikli ölüler dolaşıyordu da biz mumların aydınlattığı odamızda çürük muzlar yiyorduk kabuğuyla. Sevişerek tanışmıştık. Farklı zehirler taşıyorduk: Bu, ilgimizi çekmişti. Aynı taşın içine saklanmıştık. Aynı süreden beri yıkanmıyorduk. Aynı kokuyla kaçırıyorduk insanları yanımızdan. Fıkra anlatanlardan, içip içip türkü söyleyenlerden, tey tey tey barlardan, üniforma giyenlerden, gen mühendislerinden, gelenekçi porno yıldızlarından nefret ediyorduk.

-"İçaçılarının toplamı kaç?! Hipotenüsün nerede?!" diye sormuştum ona.

-"Bugüne kadar kaç zürafa kovaladın?!" diye sormuştum ona.

-"Kaç aşkın sabıkalı?!" diye sormuştum ona.

Hepsinin cevabı ortaktı: SÜRTÜNME SÜRTÜK!

Mezbahaya gidip, çengele takılı büyükbaşları yalıyorduk. Otobanlarda yol kenarlarında bekleyip, bizi kamyonlarına alan şoförlere hastalık bulaştırıyorduk.

Büyük memeleriyle korkuları emziren iki lezbiyendik.

Canlı yayında açıklayacaktık ihanet edenleri, kaypakları, kendini bir bok sananları. Canlı yayından kastımız, göğüs göğse mücadelede bıçağı rakibin kasıklarına saplamaktı. Bıçağın sapına Ortadoğu Altkültürü yazmaktı.

Akdeniz'den suya girsek, cesedimiz Nepal'de hayali bir denizde sahile vuracaktı.

Balıkçı çocuklar bizi birer uzay balığı sanacaklardı.

Biz mutlu bir çift lezbiyendik: Çünkü siyahî rüyalarımız vardı. Biz mutlu bir çift lezbiyendik: Çünkü mitolojimizde kahramansız hikâyelerimiz vardı.

Biz mutlu bir çift akreptik: Çünkü torbacımızın küçük orospuları vurduğu alüminyum bir su tabancası vardı.

Pusuya düşürülmüş, puşt zulası patlatmış, hakikatin ceremesiyle tartaklanmış, hüznü pahalı bir mücevher gibi kurdukları her cümlenin başına takan, portakal rengi gülümsemeleriyle akılları başlardan alan bir çift akrebiz işte!

Özlenmeyeniz. Beğenilmeyen. Alternatif hayatların defosu! Kusurun biçimi, büyük aşklardaki uzun elektrik kesintileri, aldatılmanın şaşkınlığıyız. Lezbiyeniz.

Hovarda koyalım beslediğimiz yarasanın adını.

Kahvene kaç Paris alırsın?!

Figüran deme; figür sanatçısı daha iyi.

Sen uyurken kaç kişi orgazm oluyor dünyada, sayıyor musun?

Kaç çocuk ölü doğuyor?

Kaç çocuk öldürülüyor ve gözleri çıkartılıp göz çukurlarına meni dolduruluyor?

Tuvalet kitaplığı diye bir kavram sokmalı edebiyata.

Sansasyonel depresyon diye bir terim sokmalı yalnızlığa.

Lezbiyeniz.

Aramızdaki boşluğa karşılık gelen tek erkek, düşüncelerimize afyon tarlaları açan, kusurlu histerimiz.

Biz hâlâ mutluluk da isteriz.

Bonkörlük de isteriz.

Derek Jarman dönsün de isteriz.

Kilitler açılsın, etrafımız böylece boşalsın da isteriz.

Lezbiyeniz.

Anne, bir daha seninle yatmayacağım.

Baba, artık kukumla oynama.

Abi, kalçalarım en güzel yabancılığa müteahhit olmakta.

Her taraftan ejderler giriyor vajinama bütün bütün iğrenç salgılarıyla.

Kahvene kaç Paris alırsın?!

Bugün camları savaş suçlularıyla temizleyelim.

Bugün alışveriş de yapalım bebeğim: Kan alalım eve biraz.

Eroin, kokain, in alalım eve biraz. Eve **in** olalım.

Söylemiş miydik?! Lezbiyeniz.

we know what you did

bambaşka bir kent dokusunun doyumsuz grisinde, yürüyerek dolaşan güvercinlere basmadan kraliçenin huzuruna çıkan marihuana kokusu, sana ne hatırlatabilir yeni zaman?!

baygın yattığın barlardaki **boyband**'in canlı performansında kırılıp yarısı yere düşen çükleri, uzun dudaklı melez bir kızın müşterilerin yüzlerini süpürürken çıkarttığı tuhaf inilti, o muhteşem hırıltı, kimi kayıp hayvanları çağıracak mı yeniden bu tripteki sarmal sevgiliye?!

temsil ettiğin acı, kesilecek mi tütüne kırdığın avrupa'yla?!

endişen eksilecek mi kalbinde çalan yangın alarmının ardından aralanırken duman ve hayal?!

ilk kez öpmek gibi birini hayatında
aşk da tedirgin
hüzün de mahcup aslında.

22 mart 2002
amsterdam,

tek kişilik süitte
çift kişilik cinayet

Bir kimlik balkonu istiyorum, manzarası ekose. Sarı kız çocukları bir yurt bulmuşlar, sınırlarını çiziyorlar seksek oynayarak. Taş çizgide kalıyor, yanıyor bütün sebepsiz yıldızlar. Bu gece Ethan Hawke gelmeli buraya ve bana bir tokat atmalı. Sonra oturup onunla Scrabble oynamalıyız sabaha kadar, ellerimizde vermut kadehleri, önümüzde bir vişne tabağı. Aklımızda Neruda'dan mısralar.

Bir kömür sobası istiyorum, içinde sevgili tutuşturacak. Çok karanlık bir klavyeyle yazıyorum ismimi bütün pankartlara. İsmimin son harfinde elektrik kesiliyor, anlamsız kalıyor anlattığım hatıralar. Bu gece Albert Einstein gelmeli buraya ve bana bir tekme atmalı. Sonra oturup onunla –tuhaf ama- eşli pişti oynamalıyız sabaha kadar, ellerimizde jilet kesikleri, önümüzde bir beyaz leblebi tabağı. Aklımızda Aragon'dan mısralar.

Bir filarmoni orkestrası istiyorum, yalnız benim için çalacak. Çocukluğumu hizaya sokacak bir eş arıyorum gazetenin iş ilanlarında. Ettiğim telefonlar yüzüme kapatılıyor en ağır, en sakil küfürlerle;

Erdemin zerafetinde küle bulanıyorum. Beni elbette

anlamıyorlar. Bu gece ilk otuz birimi çektiğim hayal kahramanı gelmeli buraya ve bana bir yumruk atmalı. Sonra oturup onunla sessiz film oynamalıyız sabaha kadar, ellerimizde puf börekleri, önümüzde bir garnitür tabağı. Aklımızda Lorca'dan mısralar.

Bir toplu katliam istiyorum, geçmişimi fısıldayan resim albümünde. Hangisi daha hızlı yaşlandı, hangisi öldü, hangisi nefretle sayıklıyor beni; tüm bunları yalanlayacak. Yırttığım vesikalık fotoğraflarla skoru yükseltiyorum gibi sanki, evet, beni bu savruluş aklayacak. Yüzlercesini yok ediyorum, yüzlercesini mahvediyorum, yüzlercesini kahrediyorum. Beni bu infial tutuklayacak. Bu gece öldürdüğüm ilk aşkım gelmeli buraya ve bana bir çiçek atmalı. Sonra oturup onunla bütün taşları piyon olan satranç oynamalıyız sabaha kadar, ellerimizde kâğıttan gemiler, önümüzde bir Pearl Harbor tabağı. Aklımızda sarfedilmemiş mısralar.

kavun kokan mokalar

Beni nietzsche'yle suçlama; etrafımızdaki kafein ve filtre, SM bir temasa yol açıyorsa, ***yea,*** cam parçalarından da ayna olacak.

Plastik zamanımız var aşkım! İnsan, daha çooook savaşacak. Daha bir dolu ölü göreceğiz. Arkamda dur ve püskürteceğim nitrojeni seyret. Çıkacak arbedeye bir anlam verme; bu, tabiatın inkâr ettiği zorakî iklimlerden biri. İsrafil'i dövmeye kalkışacak birkaç sahte ruhtan biri.

Hangi orkestrada sûr çalan kaldı ki..

Ben bir sûr ustasıyım aşkım! Beni nietzsche'yle suçlama!

Duvarları yıkma! Duvarcılara saldır önce! ***Yea!***

Madonna'yı kov kulübemizden.

Marlene Dietrich'i zehirli deri külotlardan kurtar. Camel tütününün içine esrar katma! Şarjım bitiyor; beni prize sok. Beni zaman asistanlarıyla, beni kulvar yaratıcılarıyla, beni istikrarsız orospularla yargılamaya kalkışma. Otur, kes beni. Beni lime lime doğra. Yeter ki nietzsche'yle suçlama!

Bak, uçan fil taburlarından biri bu coğrafyaya düştü! Bak fil yağıyor! Altında durma! Fillerin hortumları her yanımıza batıyor, ***yea,*** filler nitrojen püskürtüyor! Seyret ama anlam verme! Kavun kokan mokalarla yat, ver, umursama! Beni anlamları bozmakla, anlamları iğdiş

etmekle, anlamların içini boşaltmakla, anlamları salgılarla doldurmakla, anlamları sağda solda bırakmakla karala! Yeter ki nietzsche'yle suçlama!

Beni seni sevmekle suçla!

bastırılmış hislerle vasat bir aşk yaşama şansı

bu kadın gay olmalı!
baksana kızıl çorapları hepten ıslak
ve basenleriyle ortalıyor dünya haritasını
kahkahası dolara endeksli
bir gram saadet yok
kokain tarlası burun kemiğini sızlatan.
show başlasın!
istiyor kulübün bütün riskli müşterileri
kadın soyunsun!
kadınlar soyulsun!
"bu senin teorin!"
diyor damara bir sifon gibi çekilen eroin.
Ah masaların üstlerine konmuş
iliği bol, boğum boğum, damarlı, yağlı istatistikler
hesaba alkol yazmayın
hesaba akıl yazmayın
ekmek, su ve sperm müessesenin ikramı
bahşiş niyetine bırakılan birkaç dobra ceset
haydi kadın soyunsun
show başlasın!
istiyor
kapkaranlık erkekler,
oysa elektrokardiyografide
yüksele yüksele yaklaşan çizgi dağlar

alçala alçala yaklaşan çizgi vadiler
arasından ansızın çıkagelen barbarlar
gibi kadına doğru atakta keder!
hakiki kılıçlarla çıkageliyor barbarlar
hakiki şiddetle, hakiki melankoliyle çıkageliyorlar
kadın soyunacak ve
showun sonunda linç edilecek kadın bu sefer!

bu kadın gay olmalı!
çünkü baksana hangi topraklarda
aşkı vergiden böyle hızla düşerler

Allah sahibine bağışlasın söylemi

kaygan zeminde şiddet ve çok zehirli sinekler.
adlı çalışmamda
kasık fıkraları
akıldışı umursamalar
sansasyonel iğdişler
üzerine kaleme aldığım kimi makalelerimde
belirtmek istediğim
afrodizyaklar ve seks karalamaları
toplumsal yanı ağır basan kahpelikler
bebek düzmeye yönelik global iştah
antifaşist açılımlı paradokslar
sınırlı sayıda üretilmiş aşk ve beden tercihleri
genç yeteneklerin yüreklendirilip taciz edilmeleri
otonomların septik sürüklenişleri
histeriyle karıştırılmış mücadele ruhu
alkolizmin sosyalizme faydaları
büyük ünlü küçük ünlü uyumu
amerika'nın göt deliği
ortadoğu'nun damarlı matrakukası
milliyetçi özelliklerini inatla koruyan kanser
buluğ çağının ağlama krizleri
turizm patlamasının yol açtığı turist ölümleri
hakiki yerli filmler ve dram potansiyeli
trajedi trand'i ve ekonomik sevişmeler

"ben sana vermem güzelim" konjektürü
"ben gaza geldim" nakaratları
kuşlu, ağaçlı, sevdalı, yürek yakan cici şiirler
meseleleri
yanlış anlaşılmıştır.

kaygan zeminde şiddet ve çok zehirli sinekler.
adlı çalışmamda
ben aslında yalnızca günü tanımladım.
umut kötüdür. uman tembeldir.
bir şeye inanmak ise, kavgasını verebilmektir.

söyleme ihtiyacı hissettim.
söylemek istedim.
ve sadece sana söyledim.

kimseye anlatma diye de dilini kestiğimden umarım bana kızgın değilsindir.

van ostade bicycle hotel

bu sokakların gecelerine abanan küçük çüklü oğlanlar, kuma gittikleri yangınlarda devşirme hikâyelerle üstünkörü mutsuzluklarına eflatun külotlar giydirirlerdi: elimi sürdüm. biramın köpüğüne düşen deli martılar ve herhangi bir barboyun uzun boylu parmaklarındaki çete dövmesi, küllenen cinselliğe pankart açardı: ***always lock your door!*** üstümdeki erkeğin altımdaki yeryüzünden farkı yoktu!

bir sigara nefesiyle, öptüğüm yaratığın ağzına malzememi bıraktım. cinayet vesilesi bedenim, 68 model cipim, zıplayan gözlerimdeki klişe masumiyetim, soğuk yalanması öğütlenmiş kalitesiz çocukluğum ve ben, hollanda'da şimdi, yenilenen bir şizofreni paylaşıyoruz. anlayamadığımız endişe, yıllara bozuk atan cesaretimizde gizli. biz bu sürtünmeyi yeneriz. henüz örtüşemedik içimizden dışarı taşan cesetle, henüz buluşamadık küçük çüklü oğlanların bir hüzne tav oldukları sakıncalarla. militanlar henüz silahlarını ateşlemediler histeriye doğru. dur bebeğim, ***always lock your door!*** bir çocuk pornosu gibi geçiyor ömrüm.

ben
bu filmi daha önce bir yerlerde gördüm.

r u ok?

surat sicimi

başıboş bırakılmış bir enerji promosyonuyla kıskanç mecralarda her türlü teklife açık mizansenlerin mix'ine kafein tadı bırakan harikulade bir kadındı.

ötesi çalınmış bir kuyudan çıkmaya çalışan su kütlesine ait hafızasında, önemsenen değerlere ters düşen delişmenliğiyle fotoğraflanmış kavgalara da karışmış, hırpalanmış, harbi tutumu diğer dişilerin dudaklarında mor uçuk olmuştu.

elektrikli tıraş makinesiyle temizlediği amı, en güzel kokan boru otlarına vazoydu; bütün organlar mutluluğu hakediyordu.
ona hizmet eden endişeyi seviyordu kadın.

erkeklerin sırt kaslarından biriktirdiği söğüş etlerin arasından canı yanan, can yakan kiralık katiller görünüyordu. bu buhranlar biriktirilmez. paniğe yolaçan sakatlıkların merkezinde, ılık vücutlarla bütünleşen tehlikeli baş ağrılarının uzantısı gururu göğüsleyen o kadın, telafisi olmayan memleketlerin kraliçesiydi. ***rape me*** talaşı! numarası gizli telefonlarla konuşur, her gece başka bir hayvan familyasının üyesiyle yatardı. tahminen yüzde ellisi fazlaydı.

onunla uyuşan bir ereksiyonumuz vardı.
o öldü tarihe geçti;
biz öldük patlayan camın tasarrufunda kaldık.

yapma çiçek, bize bunu yapma bir daha!

insanoğlu yatağı yalnızca uyumak için icat etmedi

Şeklen aşk mimarisine yabancıyım.

Böyle canavar görmedim. Ağzıma işemekten çekinmiyor. Dallarıyla yaklaşıyor gölgemin arzına. Bir uzansam, çiçekleri kopacak, yaprakları dökülecek inceden.

Yılan Çöplüğü'nde kimliğimi düşürdüm. Isırganım. Isırgan tarafımla da yabancıyım. "Hey yabancı, burada ne arıyorsun?"a karşılık bir cevabım yok. Cevap olmaya niyetim yok çünkü.

Lütfen kibarım aslında. Tek kelime yalnızlık bilmiyorum. Mana orospusuyum. Vesikam yok. Devlet yazdıklarıma vesika vermiyor. İçtikçe geçitteyim; ön farlarım yanmıyor.

Chat'te soruyorlar:
-çalışıyor musun?
-fişten yeni çıktım.
-okuyor musun?
-az önce bitirdim.
-cebin var mı?
-pantolon muyum ben?
-cep tel vermeyecek misin?

-cepten nasıl vereyim, kanguru muyum ben ? zoofilist misin?

lütfen kibarım aslında.
aslında kalabalığa karışıp ağlamak da istiyorum.

aslında siz de sarhoşsunuz.
ve
aslında siz de homo sapiens olamayacak kadar boktansınız benim kadar.

mal bulamıyorsan kafa için
akrebe soktur kendini
kuyruğu çok boğumlu

kırmızı fenerli evlerin camekânlarındaki et siluetlerinin davetkâr organlarına doğru açılan ve akan kanallar boyunca ***free handikap player'***larının çöken bir sosyalist ülke gibi infilâkında, şimdi tanımlamaktan kaçındığım bir uyuşturucunun ***coffee shop'***ları resmen ihlaliyle mütemadiyen kuvvetlenen hafızama etkisi, bu sevgi dolu özgürlük müessesesi, bu sevgi dolu özgürlük müsameresi, öyle kolay yutulur bir lokma değil.

buranın parçası olabilmiş bir koma hali girişimiyle, ortadoğu'da ötenazimi istemek ve buradaki en yakın kerhanede bir müzik aletine dönüşmek arzusuyla çıkışımın işleme konmasını arzediyorum. ben her yerde lezbiyenim, ben her yerde gay'im, ben her yerde politik azınlığım; çünkü ben devlete rağmen halkım. çünkü ben zulme rağmen bedenim.

ben soyadımdan bir harf de değil,
adımı, soyadımı, geçmişimi ve geleceğimi attım;
bana bundan sonra yalnızca ***tabiat parçası*** deyin!

mart 2002
amsterdam,

romantik hayvan belgeselleri

Evet, Oliver Hardy ile Stanley Laurel arasındaki eşcinsel ilişkinin açığa çıkmasından çok önceydi benim seni dövmem. Kilitli kaldığım yüzünden yangın merdivenini kullanarak indim ve bara çıktım. Of, bu çocuklar çok güzeldi ve gece onları rengarenk boyamaya kararlıydı. Hemen bir içki aldım ve parasını sana ödettim. Oysa yoktun, sana ben borç verdim.

Hangi kadını siksem üstümde sen vardın.

Hangi şarkıya ağlasam vokali sen yapıyordun.

Titreyen bir el gibi uzanırken yanına, aslında orospuydum ve çekirdek çıtlatan bir yağmur yağıyordu kasıklarıma. Kararlıydım, vuracaktım. Tam da alnının ortasından.. Ama, yapamadım. Tabancamın kurşunlarını hap niyetine yutmuştum.

Bebeğim, seni bu defa gerçekten seviyorum.

Bir insanın bir başka insana tercümesi yoktur. Çaya katacağın bir parça tereyağ, çaya koyacağın marihuanayı eritebilecektir çünkü. Cümleler, kelimelerini eritebilecektir. Seks, inatla biriktirdiğin bütün arzularını eritebilecektir. Gerisi, bir kente yayılmış delilerin örgütlenmesinde saklıdır. Bu, içkiyi sek içebilmenin asaletinde izlenecektir. Korkma, sen de bir hayal kahramanısın; senin de savaşacağın, garip güçleri olan kötü adamlar var.

Kendine doğru çekilirken yıllarca bakımını üstlendi-

ğin fobilerin, bastırılmış isteklerin, senin de eline bir ışın kılıcı tutuşturur aşk ve özlem.

Uzaklaşıp gideceğim santralden; bombayı yerleştirdim ve hakikaten bir film seyrettim ilk defa; başrolleri boşaltılmış bir filmdi. Yalnızca figüranlara yaslanmış bir senaryo anlayacağın. Işık düzeni mars takvimine göre ayarlanmış. Yönetmeni aklını kaçırmış bir film. Bu filme sen geç kaldın; kapılar kapatıldı, fuayedeki büfede dondurma bitti. Panikatak kontrol altında.

İyisi mi sen, bu gece uyu. Bir ciklet çiğner gibi çiğnesin seni, göreceğin rüyalar. Kabusa, karabasana bulaşmadan, bilinçaltının patikalarından geçip de gel Elm Sokağı'na. Köşedeki marketten bir kilo çırak ve kanlı prezervatif al, öyle gel Elm Sokağı'na. Tetikteyim. Elimde dürbünlü tüfeğim, gözüm mercekte, seni bekliyorum.

basit bir tinsel temas

Arthur Cravan'ın sözüdür: *"Sapkınlık olsun diye ciddiydim."*

Cinselliğin ciddiyeti töreselliğiyle mi, yoksa kilitlendiği, kilit altında tutulduğu hedefle mi ilintili?! Böylesi doğrudan bir ilişki kurmak bile belki zihinleri karıştırmaya yönelik; bir güdünün, üremeye, çoğalmaya, yeryüzünde kalmaya dair bir edimin doğasını bozmak için harekete geçen ideolojiler ve sanat akımları, yorumlarını şüphesiz kendi yandaşlarını güvence altına alabilecek kriterlere dayanarak yaptılar. Kadın-erkek çekişmesi, maskulin olanla feminenin çatışması, erkek egemenliğini kırmaya yönelik feminizmin şahlanması zaten oyunun bir parçasıydı heteroseksizmin boyunduruğunda. Heteroseksizmin kendince olağan dominant-ressesif şaklabanlığı, yatak odalarından kitap sayfalarına, tuvallere, makalelere, reklam panolarına, şarkılara, filmlere yansıyıp durdu; heteroseksüellerin heteroseksist yapılmaya çalışıldığı, resmen, örgütlü mücadeleye sokulması için beyni yıkanan bir sempatizanın önyargılarla donatılmasının bilinçlendirilme diye yutturulduğu dönemleri çağrıştıran yüzyıllara tanık oldu hafıza.

Bugüne dek cinsellik üzerine üretilmiş tezlerin çoğunun heteroseksüel ranttan faydalandığını söylemek, fazla iddialı olmayacaktır. Baskıcı her türlü düşüncenin yanında yeralan heteroseksizm, heteroseksüellere de ha-

yatlarının en 'doğru' olduğunu sürekli hatırlatarak patolojik büyümesine zemin hazırladı. En doğru aşk, en doğru sosyal birim, en doğru ahlak, en doğru birleşme, en doğru trajedi, en doğru psikoloji, en doğru sanat'ın sınırlarını belirledi, sınırlarını çizdi. Oyun oynamak için inşa edilen bir çocuk parkıydı adeta. Oyun oynama arzusunun yönlendirilmesi, oyun oynama refleksinin koşullandırılması faşizmin tekelinden çabuk çıktı; kapitalizmin tecacavüz hakkını kullanmasıyla yaygınlık kazandı. Tek suçlu onlar mı?! *"Bedenime sahip olabilirsin, ama ruhuma asla!"* diyebilecek kadar idiot olan, bedeninin kapılarını ardına kadar açan herkes, her toplum bu aptal kuyusuna çabuk düştü. Kurtarılan ruh, kişinin manevi yanı, yani tanrıya ait kısmı korunurken, kötü olan, günah işlemeye meyli olan beden onu isteyenlere önkoşulsuz sunuldu; asıl teşhir edilmesi gerekenler atlandı: Bedensiz ruhun çıplaklığı, bedensiz ruhun çektiği acı, bedensiz ruhun anlamının sorgulanması.

Erotik'in, aşksal olanın vurgulanması, canlının naturasını oluşturan genetik açılımının, kısaca eşeyin dileyazıya-görsele dökülmesinin zor yanları hep bir karşıkişi'yle ilintilendi: İhanet, Aldatma, İhtiras, İntikam, Karasevda, Anomaliler, Aseksüellik, Arzulanan Obje, Arzu Kaydırmalarında Savunma Mekanizmalarının Önemi gibi, ve bunların benzeri kavramlar yalnız olanın sosyopatlığıyla eşdeğerde görüldü, görülmesi işi kolaylaştırdı. Utanma, dışlanma yahut cezalandırılma korkusu, özdenetimin alanını genişletti. Pervasızlığın alanını daralttı. İşte tam da bu noktada Türkçe Edebiyat'ın özellikle cumhuriyet dönemiyle birlikte sekteye uğradığını, cinselliğin önünün kesildiğini kabul etmek gerekiyor. Bir iki istisna dışında hâlâ bir Venedik'te Ölüm, hâlâ bir Gi-

ovanni'nin Odası, hâlâ bir Dekameron Öyküleri, hâlâ bir Romeo ve Juliet yazılamadıysa Türkçe ürün verenlerin yatakodalarını çalışma masalarına taşıma terbiyesizliğinin önü alınamadıysa, hâlâ kimi evlerdeki çocuk sayısı o evdeki kitap sayısından fazlaysa söylenecek söz tek: Türkçe yazanlar kısır ve ***suç***u kendilerinde arayacaklarına ***suç***u hep dönemin koşullarına atıyorlar.

kilitli kimlik müsameresi

Unuttum sana yazdığım mektubun altına adımı yazmayı: Belki hatırlarsın beni, senin çok eski bir dudağınım öptüğün.

Damlayan bir musluğum geceye: Şıp şıp şıp! Belki hatırlarsın beni, hani gücün yetiyorsa kendini hüzne alıştırıp, şu an okuduğun bu sayfaya o hiçbir şeye yaramayan yüreğinle göğüs gerip, içini çeke çeke, hatta biraz da umursamamaya çalışarak, hadi canım sen de, geçmişte kalan bir sevgiye insan zulüm diyebilir mi, en kötü ihtimal beni öldürmeye hazırdır ya da intikamla kıskançlık kenetlenmiştir ve zamanını aldattığım bir puştun artık edası da kalmamıştır bahanesiyle, yüzüme baka baka ters ilişkiye girdiğin muhakeme kabiliyetinle, kenarından özenle yırtıp açtığın zarftaki olası gönderen adresine yönelip beni tanımaya başlarsın. Bir mektup, hafızayı tahakküm altına alamaz ki; bir mektup, serzenişten öte bir şey değilse gerçekte: Yırtılmalıdır. Yırtılamazsa buruşturulmalıdır. Buruşturulamazsa yakılmalıdır. Yakılamazsa atılmalıdır. Mektup, lüzumsuzdur çünkü. Sözün, yolun, silahın olduğu yerde mektup yazmak, günahtır. Mektup yazmak, ilahi ahengi bozan ferdi ahenktir. Seni özlemek büyük külfet piç kurusu! Kes çükünü ve masanın üstüne koy! Otur karşısına ve düşün: Artık neyim ben; neyim kaldı beni ben yapan?! Sen baştanaşağı bir kamışsın sadece. BİR KAMIŞ! Sende zerre kadar hayat kalmamış!

Unuttum sana yazdığım mektubun altına adımı yazmayı: Belki hatırlarsın beni, senin çok eski bir casusunum aldattığın.

Kaçan bir elektriğim; haylaz, inatçı bir âşık. Belki hatırlarsın beni, hani saklıyorsan hâlâ resimleri; cismim yetiyorsa kanıtlamaya kusuru, aklım şaşırtıyorsa bedeninin azametini, teklifim geçerliyse ve romantizm lök gibi oturmuşsa gündemine, hangi varlığımı yok sayabilirsin ki?! Katoliksin sen. Bütün eşrafınla katolik ve müptela. Eziyet müptelası, hürriyet düşmanı ve karanfilsin. Sen baştanşağı bir kamışsın sadece. BİR KAMIŞ! Sende zerre kadar hata kalmamış!

Unuttum sana yazdığım mektubun altına adımı yazmayı: Belki hatırlarsın beni, senin çok eski bir çocuk hastalığınım kırk derece ateşle yattığın.

Sağlıksız aşk koşullarında bir tavsiyeyim: Benimle sevişebilmek için yeşil reçeten olmalı. Çünkü her temasım yasadışı, çünkü her fantezim septik. *Losers* kuşağında çıkmış bir WW3, Dark Side of The Moon albümünde atlanmış bir şarkıyım. Siyah beyaz çekilen filmlerde bordo çıkmayı ilke edinmiş, sistemin sunduğu nimetlerden yalnızca fastfood dükkânlarının tuvaletlerini kullanma hakkını değerlendiren yüzünü batıya, kıçını doğuya dönmüş bir ejderhayım topu topu.

İsteksizim; yeteneklerim doğrultusunda zararlı, zaaflarım çerçevesinde inisiyatif sahibi ve muktedir olduğum kudret açısından kötüyüm. Hepsi bu! Senin yalnızca KAMIŞ olmana karşılık gelen bir GARİP ÇUKUR'um: Karanlığı vazife edinmiş, uzun ve ıssız bir çukur. Larvalarla donatılmış, içine akan suların kokusunu arşivleyen bir çukur.

Sonra salyaları dilenen, akvaryumunda spermler biriktiren, burjuvazi bozması sırtlanlara dönüşmüşüz: Öy-

le diyorlar. Derinliğini yitiren bir mağaradayım. Karanlığını, ilkelliğini vahşice kaybeden bir mağarada tek başınayım. Sualsiz çıkmayı planlarken prensesin önüne, önümü bir prens kesiyor ve diyor ki, *sen total anestezi uzmanıydın hani?! Herkesi uyuşturan bir yanın olacaktı ve uyuşturduğunla sağladığın uyum, gerçek kesirleri,doğru açıları, denklemin iki değil üç yanı olduğunu gösterecekti?! Spekülasyona uyum sağladın, ortamdaki altkültür emüsyon hacmini büyüttün?!* Boşversene sen, ben sadece yürüdüm ve bir bar buldum yine içecek. Tuvaletlerinde tuvalet kâğıdı yerine çaldıkları bayrakları kullanan insanların arasında bir nebze olsun akıllı davranmaya çalıştım. KAMIŞ olmayı ihanet saydım kısaca. KAMIŞlarıyla çoğalan ideolojileri şıringayla damarlarına, radarlarına vuran nesli eğitmeye, onları belli bir maarife oturtmaya çabaladım. Gerisi mefisto!

Sen git bana şurdan biraz petrol çıkart! Jack London çıkart! Se7en'e eklenecek taptaze bir 8 gibi!

İlkel koşullarda üretilmiş bir maşuksun topu topu; Dark City'ye doğmayı planlayan bir güneş olsan da benzin kaçıran ve havaya uçmasına az bir zaman kalmış bisikletsin. Tek tekerlekli bir bisiklet. Bir KAMIŞ! Alelade bir serzenişsin bu alemde: Avazın çıktığı kadar yalnızsın aslında. Avazın çıktığı kadar alkole batır, esrara batır, kokaine, eroine batır gövdeni; yine de kurtulamazsın temennimden: Sen benim kucağımda vereceksin son nefesini ve ben alıp o son nefesi bir kavanoza koyacağım; nesiller boyu sergileyeceğim o aşksızlık, ihanet, vicdansızlık kokan nefesini.

Sen küfürsün. Ben bu küfrü etmeyi reddetmiyorum.

Seni sana ediyorum. Seni sana bir hançer gibi tam da adresinde, o dolaylarda saplarken parmakizim kalsın istiyorum. Yüzünde parmakizim kalsın.

İster bir gözyaşı olarak taşı onu, ister müstehzi bir ifade diye. Kalsın. Yüzünde parmakizim kalsın.

Bu izle git bana şurdan biraz mazi çıkart! Kulvar çıkart! Cobain çıkart! Se7en'a eklenecek taptaze bir 8 gibi!

günah seansları

Kimi istavritler büyüyünce balina olurlar: Kes yapıştır bunu ahenge.

Kokainin dişetlerini ziyareti esnasındaki keşmekeş: Yüzüne İstanbul şehir haritasını dövme diye yaptıran katil. Geride bıraktığın ipuçlarını izleyerek buldu seni hüzün. Sen bunu haketmiştin, sen bununla gübrelenmiştin; şimdi sıfırın altında bir kalple seviyorsun sevebileceklerini. Aynı mail'i atıyorsun tüm arkadaşlarına: *"Ben oluşan değil, olan bir şeydim zaten!"*

Kimse cevap yazmıyor artık sana; herkes Harry Potter'ın peşindeyken sen hâlâ Pinokyo derdindesin.

Kimi istavritler büyüyünce denizanası olurlar: Kes yapıştır bunu bilmeceye.

Şeriat var histerinde: Sanıyorsun ki, bütün bedenlerin gücüne gidiyor senin sigortasız, kredisiz özgürlüğün; oysa böyle hükmetmeyi öğrendin kainata: Sınırları zorlayan bir terbiyesizlikle. Elbette yalnız kalacaktın, çünkü zulmü aşka alet ettin. Fotoğraflara taptın. Küçük notlara taptın. Kitsch'leşen her şeyle avundun ve yıprandın sürekli. Depresyonlarınla övündün. Depresyonlarınla küçümsedin dünyayı. ***O lâ lâ!***

Kanla çiftleşen gurursun: Hafızana al bunu.

Yüce değilsin, yüceliği taşıyamazsın: Tıraşladığın organın sınırlarına yerleştir bunu.

Seyrettiğin filmlerin etkisi altında kalıyorsun, tarzının kapasitesi gereği: Ben sana başrol teklif ettim, sen figüran olmayı seçtin; ahh bunu da al hafızana, hafızanı hafızamla koru.

Kimi istavritler büyüyünce okyanus olurlar: Kes yapıştır bunu bilince. Okyanusun ortasındaki keskin dönenceyi acıya soru diye sor, soruyu korkularının nedenleriyle koru. Unut beni.

Ve unuttuğunu hatırla yalnızca.

psikoz günlüğünde yatsı sosisleri

-"Bu öcü alacak olan kişinin adını söyleyin bana.." dedim, elimdeki iskambil destesini kararken. Destede tam elli iki adet kupa ası var.

-"Saklıyor. Gelince kendisi açıklayacakmış." dedi adamlarımdan yirmi altı kilo olanı; elli iki bölü iki, eşittir yirmi altı.

-"Hep mi bölüneceğiz böyle, yani hep mi yarılanarak gidecek bütün kötülüklerimiz?!" diye mırıldandım; gökyüzünde bu gece on üç yıldız parlıyor. Bak, ne kadar bölünürsek bölünelim, yarılanırsak yarılanalım, öyle bir yere, öyle bir sayıya ulaşıyoruz ki sonunda, tam sayı istesek küsurat kalıyor; aksi takdirde bölen/bölünen ikileminde bir kesir. Biz şimdi on üçü nasıl ikiye böleriz?!

-"On üç zaten uğursuzdur." dedi diğer adamım; altı dişi çekilmişti, birisi ise çürümekte.

İçimde bir silahlı çatışmaya girme hevesi, dışarda efkârlı bir akşamüstü tipisi. Bir öcün alınması için kaç adam bir melek tutar ki?! Gelecek melek dijital mi?! Gelecek melek hal hatır sorar mı?! Totaliter rejim yanlısı mı yoksa; fundamentalizm hizmetinde bir kukla, bir maşa olabilir mi?! On üçü ortasından ikiye bölebilir

mi?! Bu kar böyle yağmaya devam ederse kardanadamlar birleşip parti kurar mı?! Bach bunların farkında mı?! Dario Argento, lolitaları neden kırılan camlarla keser durur; Rimbaud'nun kaybolan bir şiir defteri bulunabilir mi?! BİLMİYORSUNUZ İŞTE, BİLMİYORSUNUZ!

-"Bu öcü alacak kişinin adını söyleyin bana.." dedim; "olan"ı kullanmadım. Çünkü "olan" bir şey yoktu henüz.

-"Saklıyor. Gelince kendisi açıklayacakmış." dedi adamlarımdan yirmi altı kilo iki gram olanı. Az önce bir zeytin yemişti.

-"Çabuk çıkart o zeytini ordan. Hesapları karıştırıyorsun." diye bağırdım. "Bu periyodu yakalayana kadar göbeğim çatladı. Yıllarımı verdim. Sen bir heves uğruna beni ve feni altüst ediyorsun. Açsan, otur ayak tırnaklarını ye, yok susadıysan tükürüğünü yut!"

-"Konuğunuz uzun yoldan geliyor, yatıya kalır. Yatak serelim mi?!" diye sordu adamlarımdan Zemheri. Bunun bir de kardeşi var: Hamsin. O, genç kız kılçığı ticaretiyle uğraşıyor. Buz çocuklardır: Kırık yumurta ikizleri.

-"Abartıyorsun Zemheri..", dedim. "Melekler yorulmazlar ve uyumazlar."

-"Yazık, rüya görmeleri mümkün değil o halde.."

-"Rüyalar seni niye bu kadar ilgilendiriyor Zemheri, biraz gerçekçi ol. Bak, benim gibi materyalistler rüya bile görmezler." diyerek lafı toparladım.

-"O zaman bu melek de materyalist! Rüya göremediğine göre.." dedi ağız sağlığı problemi olan.

-"Uzattınız ama.." diye çıkıştım. BİLMİYORSUNUZ İŞTE, BİLMİYORSUNUZ!

Akvaryumunuzdaki balığın astım krizi geçirip geçirmediğini anlayamazsınız; sorun burdadır. Biliyorum, elbette çok parnastik bir yaklaşım ama, öksürürken ağzını solungacıyla kapatan bir arkadaşım olmadı benim. Binmeyi beceremediğim için babam beni aşağılamak adına bisiklete tam sekiz tekerlek daha takmıştı.

-"Artık yuvarlanmazsın." diyerekten de karşıma geçip kollarını kavuşturmuştu. O zamanlar dört yaşındaydım ve henüz iki cinsel organım vardı. Oturduğumuz evin caddeye bakan pencerelerinden tek bir kişinin gömüldüğü mezarlık görünürdü.

-"O, bir kadın evliya yavrum.." demişti annem. "Rahatsız olmasın diye başka kimseyi gömmüyorlar mezarlığa!"

Annem, muazzam bir stratejistti; kurguladığı şeyleri adım adım uygulardı. Tasarrufa düşkündü, öyle ki bir orgazmı birkaç günkü sevişmelere yayardı. *Enerji* derdi. *Enerjiyi ziyan etmek ayıptır! Allah günah yazar sonra..*

Siz, saçmasapan bir oyun sanıyorsunuz sevmeyi. Âşık olmak, karşındakinin yemek borusunu da önemseyebilmektir.

Siz, hırgür şamata sanıyorsunuz ideolojileri. İnanmak, mücadeleden netice alabilmek için gökkuşağının altından geçebilecek yeteneği elde edebilmektedir.

Siz, aşağılık bir his sanıyorsunuz öcü. Öc almak, teslim edilmemiş her türlü hakkınızın size maddenin bütün halleriyle iadesini sağlayabilmektir. Bunun için melek şarttır. Uçaksavar şarttır. Prezervatif şarttır. Mizah şarttır. BİLMİYORSUNUZ!

Melek geç geldi. Yeryüzü haritasını evde unutmuş.
Hemen halletti meseleyi; hiç kimseyi riske atmadı.
Zaten tamiri zor değildi bilinçaltının; bilinçaltının

ekran kartını değiştirdi.

Düşüncemden öc aldım. Bunu hep istemiştim.

O kızı bütün kabuğuyla sevmeyi istemiştim.

Adı, Muz'du; ben bir maymundum.

Aramızda forvet yoktu. Bunu hep istemiştim.

Şimdi sıradaki Hindistan Cevizi, pek de şirin bir Asyalı canım.

Bir gay eskort firmasında kalifiye eleman; bir tornavidayla herlerine göt deliği açıyor.

Büyüyünce oyuncu olacak. Shakespeare hayranı, ama Shakespeare'in adını hep yanlış yazıyor.

Lise son sınıftan terk; babası torbacıymış.

Lise son sınıftan terk; matematik öğretmenine kendi yaptığı pi sayısını yutturmuş.

Melek geç geldi. Yeryüzü haritasını evde unutmuş.

Hemen halletti meseleyi; hiç kimseyi boka batırmadı.

Melek'i aslında ben çok önceden tanırım; o mezarlıkta yatan kadın evliyanın ta kendisi.

Balıkçılarla balığa çıkar, marangozlarla ormanda ağaç keser, orospularla kerhanede birlikte ağlar. Harbi melek! Harbi melek gibi bir lezbiyen! Yırtık, siyah file çoraplarla dolaşır şehrin en işlek caddelerinde; asla etek tıraşı da olmaz. Bir saat baksanız, deliği bulamazsınız. Koltukaltlarına da dokunmaz. O, kılın doğal yapısına hayran. Ağda yapan dişilere gitmiyorum diyerekten tavrını da koyuyor kimi zaman. Eh, vodvilin kuralı: **İnsan keserken sıçramayacaksın. Sıçramayacaksın ki komik olacak.**

Duydun mu masum salak! **İnsan keserken sıçramayacaksın. Sıçramayacaksın ki, o kan, bir et musluğundan fışkırır gibi senin seyircilerine sıçrayacak!**

hüzne tayinim çıktı
giderken yanımda
yalnızca kafatasını götüreceğim

Sorumluluk almıyorum: Çünkü suratındaki halteri silkip madalya alamam.

Boyum kısa: Çünkü enine genişleyen bir atlas gibi yaşıyorum.

Seni hayal ederken parmak kaldırmaya tenezzül etmiyorum: Çünkü amorfum.

Ayrıntılara özen gösteremiyorum: Çünkü yüzölçümüm senin beni sevmene bağlı.

En son okuduğum romanı şiir sanmıştım: Çünkü seni anlamak için taşbilimci olmam gerek.

Alkolün kişiliğine aykırıyım: Çünkü narkotikte bir süspansiyon mekanizması normuyum, rakamlar öyle gösteriyor.

Hiddetimi yönlendirmesi için bir menajer tuttum: Çünkü harddiskim anılarla doldu.

Sen buna kapasite meselesi diyorsun: Çünkü aşk berabere bitti, sonuç penaltılara kaldı.

bir yarışmanın soruları ve cevap şıkları gibi sevmişim seni

neden terkettin beni, bir anlamı mı vardı sessiz sedasız gitmenin?!

a) sürekli aynı parçayı çalıyordun ağlarken...
b) yıkandığımda vücudumu yalayıp akan kirli suyu şişelere doldurup saklıyordun...
c) gördüğüm rüyaları kaydedebilmek için bir cihaz yapmaya kalkışmıştın...
d) sanırım buna biraz da yalnızlığımız yolaçtı...

"senin gözlerin bir çift alyans parmaklarımıza takacağımız" dediğimde niçin *"hastaneye gidelim, sakinleştiriciye ihtiyacım var"* demiştin?!

a) sırf kokainin etkisi artsın diye.. Yoksa Dark City'yi izlemiş olmamın yönlendirmesi değil...
b) sıralı sırasız tekliflerine açık olan bir yara gibi kanıyordum; ödün versem alacaktın. Gururum önplana geçse şehvetle hırpalanacaktın. Defalarca anlattım sana bunu her dilde. Anlaman için devamlı farklı diller öğrendim. Ama sen, ağzına boşaldığım bir orman gibiy-

din; tek bir ağaç türü yoktu senin arazinde. Çeşit çeşittin. Meşe olsan kolaydı. Çam olsan kolaydı. Çınar olsan, söğüt olsan, zeytin olsan.. Hayır! Hepsinden vardı ve hepsi tamamına başkaldırıyordu.

c) aşk, aynı takımı tutmak değildir. Aşk, sevdaya taraftar olmaktır.

d) sanırım buna biraz da yalnızlığımız yolaçtı...

"sana bu duygudan bir kimlik çıkartacağım, gerçek adını ben koyacağım artık; bu adla dolaşacaksın histerini ve patolojik serüvenini; geri çevirdiğin bir teklif olmayacağım koynunda uyurken; yüzüne bakarken kırptığımda gözlerimi, büyük bir aldatma sayıyorum yaptığımı; neredeyiz ve bu süt kıvamındaki jel, bu döl tutkusu, bu irs, bu tahmin edilmesi güç netice hangi gecede hangi karanlık için son buluyor?!" diye bağırdığımda sana, beni itmek istercesine ellerini uzatmış ve başını "hayır" anlamında iki yana sallayarak geri çekilmiştin. *"Sen bir şizofrensin!"* diye tıslamıştın. *"Sen bir şizofrensin!"* Buna cevap ver... Bunu oturt oturtabilirsen bir anlama...

a) içimde bamya pişiren bir kadın var: sen buna siesta lakabı taktın.

b) içimde kayısı kompostosu pişiren bir katil var: sen buna lüzumsuz bir istikrar sıfatı taktın.

c) içimde muhallebi pişiren bir orospu var: sen buna tazyikli boşalma taklidi namını taktın.

d) sanırım buna biraz da aşırı yüzgöz olmamız yolaçtı...

imtina etmek fiilini unutmak istemiyorum; temenni kelimesi ne kadar uzakta ve kullanım dışı. yaralıyım ve sendeyim. *"gölgene zarf atıyorum sadece" "olsan da*

olur" "tekrar edilemeyecek kadar yabancısın; ben buradaki ateşi ordaki buz için yaktım" "fuzuliyim dudaklarına" "istikrar sayılabilir varlığındaki cehennemim" "peki, gidiyorum! buna pul yapıştıran sensin; yapış yapış! yapış yapış! yaptığın kadar yapış ortalığa bıraktığım rahmime!" diye

zemheri gibi çökmüştüm kalbine. oysa sen, bensizliğine bile protokol uygulayan bir gard'dın; teşekkülümüzdeki imdat çağrısıyla biçimlendi Joyce, teşekkülümüzdeki fren imalatıyla kurcalandı ciks! bunu tanımlamak zorunda kalışının labirentinde mana nereye neyi zımbaladı öyle fütursuz?!

Böyle muayyen?!

Akrebin ahlakını bozduk.

Akrebin planlarını altüst ettik hıncımızla: İçkimin içine tükürme!

Bir kült olsun kuraldışı yaklaşımımız.

Hiç kapımızı çalma insanoğlu; biz sevgilimle bu gece *dışardayız!*

edebiyatla cinselliğin 69 pozisyonu

henry miller'a

Hiçbirimizin Foucault olma cesareti gösteremeyeceği bir zaman dilimindeyiz sanki: Kendi naturamızı, kendi cinsel özgüvenimizi hareket noktası seçerek, ardı arkası kesilmeyecek bir entelektüellik havasıyla, bedenden sıyrılmış bir cinselliğin, septik noktalarda seyreden bir mastürbasyonun peşine düşmüşüz adeta; bireyin ahlaksal bir kritere dönüşmesi ve aynı birey olgusuna ait varoluş nedenlerinin bu kriterin içini doldurması, en büyük hataların başlangıcı sayılabilir mi?! Ahlak'la erotizm gerçekten de mi ilintili?! Erotizmi toplumsal bir hareket olarak gören gözler için, muhakkak. Aşk, bir düşünme ve algılama biçimiyse eğer, aşka bağlı ve aşktan bağımsız cinselliğin hedeflediği özne -ki bu bir et yığınıyla enerji arasında gidip gelebilecek kadar amorftur, sanatta kendine bir yer edinirken insandan, insan gövdesinden uzaklaştıkça, özünü felsefeye, zevkin ve saplantının felsefesine kaptırdıkça tabiatıyla çakışan, uyarıcı yönleri ağır basan, eğitici bölümleri dışlayan bir kaosa dönüşür. Popülist bir anlayışla bütünleşen cinsel

liğin sanatta (tabii ki özellikle edebiyatta, görselliği beyinde yakalayan alanda) karşılığı, ayartıcılığı, hormonları altüst eden açılımı ilgi çekicidir. Büyük edebiyatçı havasındaki insanların aseksüel bir görüntü çizmelerinin nedeni, kendilerini eserlerinden mümkün olduğunca soyutlama, bir canlı olma durumundan geri çekilme hevesidir. Tanrısallık konumuna yükseltgenen edebiyatçının çağrışımları Babil Kulesi'nin tepesindedir.

Bataille, *'Tanrısallık, kötülükten daha az çelişik değildir.'* der. Ama istenilen, tanrıya adanacak kurbanın kimliği burada, özellikle Ortadoğu'da bambaşka anlamlara gidiyor: Okur, hem yazara hem de ortadaki esere kurban ediliyor. Yazarak öç alan, bunu yaparken de okuru bir cinsellik girdabına sürükleyen, okuru cinselliğini sorgulamaya yöneltmekten çok, suçlayan, utandıran bir bakış. Bu mahcubiyet duygusuyla okur, hangi zarif ve önemli kavşaklarda ileriye gidebilecektir?! *Gözün Öyküsü,* onu kusturmaya yetecektir artık.

Arzu yerini intikama, düş gücü yerini kaba kuvvete bırakacaktır.

Baudrillard ise yine tanrısal konuma değiniyor: *'Starların ölümü, onların ritüel ilah olma hâlinin bir bedelidir. Onların ölmesi gerekir; aslında çoktan ölmüş olmaları gerekirdi. Mükemmel ve yüzeysel olmaları için gereklidir bu -tıpkı, makyajda olduğu gibi.'*

Cinselliği olduğu gibi ortaya koyan yazarlarda ise durum değişiyor. Onların sahiciliği, sahici olanın sürati tehlikeli, teşhir edici, baştan çıkartıcı, kabullendirici olma özellikleriyle okuru taşıyor. Okuru kucağında taşıyor. Okur, yalnızca belleğini değil, bütün sistemini teslim ediyor. Teslim oluyor. Demagojiye fırsat tanıyabilecek bir alan edebiyatta cinsellik; pornografi ile naif olanın arasındaki tedbirsiz dolaşımı, sıradanla estetik ola-

nın arasında rakip arayışı (estetik ölçülere sahip sıradan, mükemmeldir!), kendine has terimler ve argonun hayaletlerini kullanması, acı çekerek ve bağırarak boşalmanın ajtasyon kokan slogan edebiyatla örtüşmesi, boşluğa savrulan döllerin birleşebilecek tohumlar araması, kozmetik sanayii, moda ve renklerin/çizgilerin analizi, erkek-kadın-diğerler'i arasındaki ilişkiler, Rimbaud-Verlaine, Shakespeare'in anlaşılamamış tutku yüzölçümü Kurt Cobain'in sesinde meyve vermiyor mu: *'Rape me!'*

Kelimelerinden nefret eden bir ulusuz; özellikle cinsellikle ilgili kelimelerinden nefret eden bir ulus. Sansür çerçevesinde kelimelerin ilk harflerini çıkartıp nokta koyarak ya da aynı harfi bir başka harfle değiştirerek yazabiliyoruz. Tabii, bu kelimeleri kullanmak isteyenler. Diğerlerinin kimler olduklarını, ciddiyetleri alanında az önce belirtmiştim.

Anatomik olarak cinsellik nasıl bir güven duygusu veriyorsa, edebiyata yansımış cinsellikle de pervasızlığın getirdiği yalnızlığı kazanabiliyorsunuz. Bu yalnızlık, kitabın toplatılmasıyla ironik kısmını da beraberine alabiliyor. Apollinaire'in *On Bir Bin Kırbaç*'ının abartılarla süslenmiş parodik yapısı, sekse katılmış vampirizm öğeleri ve sözü uzatmadan söylemesi, bu sadeliği, gerçekten hayata yayılmış olan sadistleri, mazoşistleri, kulamparaları, ölüsevicileri işlemesi, itirafa zorlanan bir toplumu, örneğin Türkleri zor durumda bırakabiliyor. Hurşit Gara'nın başarılı çevirisi, gün geçmeden toplatılıyor. Cinsellikten korunmaya çalışılınan halk, her zamanki gibi yaşaması gerekenleri kendi bedenini kurcalayarak öğrenebiliyor. Pornografinin yasaklanması ile oburluğun yasaklanması arasında hiçbir fark olmadığını anlayamıyorlar ne yazık!

Bu korku değil mi ki Sait Faik'in *Tüneldeki Çocuk*

adlı hikâyesinde kendini gösteren?!

Bu korku değil mi ki Selim İleri'nin *Her Gece Bodrum*'unda ya da *Dostlukların Son Günü*'nde ifade edilen?!

Bu korku değil mi ki Murathan Mungan'ın *Cenk Hikâyeleri*'nde tanımlanan?!

Sorun, Zeus mu, Ganymedes mi olmakta!.

Yoksa kimse bu insanlarla ***rimming*** durumuna gelme hevesinde değil!

Erotik koordinasyonunu temanın göbeğine inşa eden her edebiyatçı, âşıktır; aşkını hormonlarla anlatırken endokronolojiden faydalanması elbette kaçınılmazdır. Bunun bedendeki yansıması, tıbbi terimlerle açıklandığında bilimsel bir anlatıma bürünecektir. Oysa eser, edebi bir nitelik taşıyorsa, konuşma dilinin ve göstergelerin yerinde ve bire bir kullanılması şarttır. Penise kamış diyerek kurtuluyoruz, ama vajinaya ne diyeceğiz?! Hepimizin bildiği o iki harften oluşan kelimenin rezaletini kim kanıtlayabilir?! Dili denetleme ve örgütleme yetkisi devlette midir, edebiyatçılarda mı?! Bu sorunun yanıtı şudur: Dil denetlenemez; dilin örgütlenmesi ise yazının hakimiyetindedir. Tam dilinin ucuna gelmişken lafı çeviren bir nesil yetiştirilmesini isteyen sistem, aykırı yazarlara ve şairlere platform hazırlar, undergrounda prim verir; illegal edebiyatın kapılarını açar. Edebiyatın cinsellikten bir kazancı yoktur, tam tersi bu işin kaymağını cinsellik yer.

Yazı biraz kısa oldu, ama olsun. Uzunluğu değil, işlevi önemli: Tıpkı haiku'lar gibi!

telefon trafiğinde hurma ağaçları

-"İyi akşamlar efendim, biz Yalnızlık Gazetesi'nden arıyoruz, bir sorumuz olacaktı, cevaplayabilir misiniz?!"

-"Şu an meşgulüm, bileklerimi kesiyordum, daha sonra belki.."

-"İyi akşamlar efendim, biz Türk Dili ve Atraksiyonları Kültür Dergisi'nden arıyoruz, bir soruşturma için rahatsız etmiştik sizi.."

-"Şu an yoğunum, Ten Dili ve Sefaleti üzerinde çalışıyorum, boşaldıktan sonra belki.."

-"İyi akşamlar efendim, biz sizi Aydınları Koruma Cemiyeti'nden arıyoruz, bir panel için acaba.."

-"Şu an boşluktayım, fikir birliğine girdikten sonra belki.."

-"İyi akşamlar efendim, biz sizi Yurtta Sulh Partisi'nden arıyoruz, *"emperyalizme hayır"* imza kampanyası için sizin de adınızı.."

-"Şu an adımı değiştirmek için mahkemeye başvurdum, adalet yerini bulduktan sonra belki.."

-"İyi akşamlar efendim, ben telefonunuzu bir ar-

kadaşımdan aldım, belki bu gece başbaşa bir yemek ve ardından çılgınca bir.."

-"Şu an cinsel kimliğimi bir yakınıma ödünç verdim, iade ettikten sonra belki.."

-"İyi akşamlar efendim, ben Zırtpırt FM'den arıyorum, şaka yapmak istediğiniz bir tanıdığınız varsa eğer.."

-"Şu an kimseyi tanımıyorum, birileriyle tanışır tanışmaz belki.."

-"İyi akşamlar efendim, biz Halkların Kardeşliği, Etnik Özelliklerin Enişteliği, Kültür Mozaiğinin Görümceliği Vakfı'ndan arıyoruz, bir akrabalık açılımı ve fransiyonu bazında kim bilir sizin de.."

-"Şu an hayatla ters temas halindeyim, düz temasa geçtikten sonra belki.."

-"İyi akşamlar efendim, biz sizi TNT adlı yerel bir televizyon kanalından arıyoruz; globalleşmenin tartışılacağı bir müzik-eğlence programına konuk.."

-"Şu an ergenlik çağımdan yeni çıktım, kurulanıp giyineyim, ben sizi ararım .."

-"İyi akşamlar efendim, yayımlanan son kitabınız hakkında birkaç eleştirim olacaktı, acaba siz neden.."

-"Şu an çatladım, su sızdırıyorum, telafisi mümkünse telafi edip size dönerim.."

-"İyi akşamlar, beni terkettiğin günden beri mutlu musun, bunu öğrenmek için aramıştı.."

-"Şu an yeryüzündeyim, gökyüzüne gittim mi, ben sana bol melekli bir mektup yazar, her şeyi tek tek açıklarım.."

radiohead'in kamera hareketleri

Ben bir müzik adamı değilim, hele bir radiohead uzmanı hiç değilim; ama söyleyeceklerim, söylemeye çalışacaklarım aslında grubun doğuşu, gelişimi ve şu anda bulunduğu noktayla uzaktan ilintili.OK Computer'ın patlaması 1997-98'e denk düşüyor. Dünyanın globalleşme fiyaskosuna doğru adımlar atmaya başladığı, endüstriyel emperyalizmin elde ettiği ile yetinmeyip kültürleri, başka olanları, ötekileri ortak bir noktada, bir potada eritip izotop oluşumlar oluşturmayı hedeflediği, ilgisini bu başlıklar altında yoğunlaştırdığı yıllar. Üçüncü dünya ülkesi siyasetlerinin anlaşılması hiç de güç olmayan, aman tanrım bana değer veriyorlar, aralarına alıyorlar naifliğini bir sempatiye dönüştürdüğü, kimi sivil hareketlerin kaale alınmadığı, ikinci dünya ülkelerinin yani bana göre kısaca Avrupa'nın yalnızca kültürünü koruma, fazla içli dışlı olmadan birlikte oturma, aynı evi değil, aynı binayı kullanma tezlerine özellikle sosyalist, anarşist kesimin kısaca sol tarafın şiddetli karşı çıkışı ve bu karşı çıkışı neredeyse milliyetçilik, ırkçılık bazında sergilemeleri, birleşme yanlısı, hümanizmin ve dünya topraklarına yayılmış komünal toplumlar/topluluklar oluşturma heveslilerinin hevesini kursağında bırakacak cinstendi. Ya bireyin konumu neydi burada?! Ya kapitalizmin yeni oyunu çağcıl

kolonilere katılmak ya da işin farkında olduğunu dışa vurmak, bu oyuna gelmemek, bu oyunu kendi gücüyle, kendi yetenekleriyle frenlemeye, ortadan kaldırmaya çalışmak! Kullanılan altdili daha da bir alta çekmek, deşifre olmuş ifadelerden, tonlardan kaçınmak, ayrımları netleştirmek! Kısaca safları belirlemek! Bu politik söylemin, sadece ekonomik ya da kültürel, özbirliği korumak adına benimsenmeyeceği açık! Bireyi, bireyin açmazlarında, bireyin mazoşizme kadar dayanan çaresizliğinde, yüzyıllık yalnızlığında aramak da mümkün! Sokak insanı diyebileceğimiz sıradan kişinin bu, göremediği yalnızca hissedebildiği deformasyonu bir malzemeye dönüştürmesi imkansız gibi adeta. Burada iş eli, kalem, kamera ya da enstürman tutana düşüyor. Demin belirttiğim sıkışıklığın sinemadaki yansıması, simgelerle anlatılmasıyla da kendini kanıtlayan Matrix'dir. Siyah güneş gözlüklerinin arkasına saklanan bireyler kıyasıya kapışırlar. Dayatılan görüntüleri, dayatılan markaları, imajları bir nevi filmin başında uyuşturucu kullanarak keşfedebilen Neo'nun sığındığı, gideceği yer tanrısal olanı algılaması, bunu kendince yorumlayıp arkadaşlarının da yardımıyla düzeni alaşağı etmesiyle paraleldir. Grunge'ın ilahı sayılabilecek Cobain'in pervasızca bedenini, müziğini, liriklerini ve arkadaşlarını feda edebileceği yer de Nirvana'dır zaten. Hayat bir geçiştir ve bunun başında sonunda boşluk vardır. Bu iki boşluk noktası arasına temelsiz bir anlam katmaya çalışmak, anlamı boşlukta havada tutmaya çalışmak elbette saçmadır. Bu geçişin ne olduğunun değerlendirilmesi belki de karşı safların iknaya çalıştıkları mentalitenin çökmesi demek olacaktır. Nietzsche'yi unutmak mümkün mü: 'Uçmayı öğretemeyeceğiniz kuşa bari düşmeyi öğretin!' diyor. Katlanılmaz bir iş-

kenceyle trajedilerini sürdüren bu yaratıcı insanların yalnızca keyif için değil, yalnızca bir narkoz durumu için uyuşturucu kullandıkları savlanabilir belki de. Radiohead'in Airbag (hava yastığı), Paranoid Android, The Tourist, Climbing Up The Walls (Duvarlara Tırmanış) adlı parçalarının adları bile bu yoğun bunaltının, bu sitoplazmadan kurtulamayan özerk organellerin, kuyuya düşüp oraya sıkıştığını farkeden bir çocuğun bağırmak çağırmak yerine durumunu, bunun niye gerçekleştiğini oturup düşünmesi ve dile getirmesi değil midir?! Oğuz Atay, 'Sizin de mi özgürlüğünüz bir başkasının özgürlüğünün başladığı yerde bitiyor. Özgürlük, bir başka insanın özgürlüğüne (yani özgür olduğunu tasarlayarak saçmalamasına) müdahale edebilmektir.' diyor. Parantezi ben koydum. Saldırganlığını sözlerine yediren, itirazını vokaline imtinayla tatbik eden ve mekanikleştiğini, mekanizmalar arasına sıkıştığını ve bu yüzden canının yandığını söyleyen bir grup Radiohead. Exit Music, Idioteque bu saptama için bana göre yeterli kanıtlardır. Her şeyin doğru yerde olduğunu söyleyebilecek kadar cesur ve optimist olan, ama bunu ironiyi ihmal etmeden sağlam anlamlarla, anlam kaydırmalarıyla söyleyebilen kaç grup kaldı?! Minimalist beyinlerin ezgiyi gözardı etmediğini varsayacak olursak, Radiohead'in bir nevi Türkiye imitasyonu sayılabilecek, benim için de önemli olan Düş Sokağı Sakinleri'nin şu sözlerini hatırlayalım: 'Yeller alır gider geceleri / Ay gözü yaşlı bakar / Tümden gelip tüme varan insanlara.'

l o l i

küçük kız çocuklarına lolita diyorlar, ben sana ***loli***; çünkü daha on sekiz yaşına girmene birkaç çizgi film kuşağı daha var delikanlı; vücudunu tanı; vücuduna hakim ol; önünde sallanan o silindir, atalarından sana kalan, işgal edilmiş tek şehirdir!

dörtnala giden bir taksinin aralık camından dışarı fırlattığın sigara dumanı, hafif gevşek kravatın, lise kokan takım elbisenin gri/laci esareti, david lynch'ten kalma dövmen (istikrarlı bakışlarında), geç kalınmış bir ergenliğe doğru egzantrik ereksiyonlar ve anlamını bulduğuna inandığın hayat, anne baskısı, baba baskısı, dudaklarındaki gazetenin müthiş son baskısı, iğrendiğin öğretmenlerinin memur olmaya bayıldığının sistemce onaylanmış, noter eşliğindeki right club beden hareketleri, bir bakıma özgürlüğü kontrol altına alma, yönlendirme merkezi; ah melankolinin yeni terleyen bıyıkları!

küçük kız çocuklarına lolita diyorlar, ben sana ***loli***; çünkü sevişmeyi bir üçgenin içaçılarını toplamak sanıyorsun hâlâ; venedik'te ölüm'ün bir gerilim romanı olduğunu iddia eden kişiliklerin malısın; aşmalısın, tartmalısın, pencereyi kapatmalısın, üşüteceksin!

selam ***loli***!

bak abilerin pankart açmış:

Yankie! Go Home!
Junkie! Come On!

Loli! Henüz bir şeftali! Çekirdeğini içinde bulamayan!

pornografinin azı dişleri

Apollinaire'in *On Bir Bin Kırbaç*'ındaki Prens Vibescu, asla Thomas Mann'ın *Venedik'te Ölüm*'ünün Tadzio'su kadar masum değildir; zaten kendisinden bunu beklemek, etiğin estetlerden yola çıkılarak yeniden yapılandırılmasını, bu onarılmış yapının daha sağlıklı sonuçlar elde etmemize yol açacağını savlamak kadar alçakçadır. Bir durumun ifadesi, bazen onun doğal konumunun ifşasıyla mümkündür çünkü. *Speed* noktasındaki beynin EEG verilerinin görsel bir kaosa dönüştüğü *Brooklyn'e Son Çıkış*'ın finalindeki, orospu tiradı, sosyalleşmeye çalışırken prototip olmaya ve ama içten içe 'neysen hep o olarak anılmaya hedeflenmiştir. Orospunun bedenini karşılıksız olarak bütün kasaba erkeklerine sunuşu, bu yoğun ve iç kaldıran tecavüz, cinsel sömürünün limiti, kendinden ve toplumundan öç alırcasına ölmeye yatmanın bir varyantıdır. İşte pornografinin bu çürüyüşü, hiç'e dönüşmeyi hızlandırması, aradaki süslerin boşaltılması, dolgu malzemesinden itinayla kaçınılması, sertliğinin ve bir o kadar da acımasızlığının belgesi olmaya yetmektedir. Cinselliğin manası, mahremiyet içermez; üremeye yönelik hiçbir insanî davranış müstehcen diye tanımlanamaz. Sorun, aslında felsefi bir olgu toplamı olan pornografinin

kapitalizmin sömürü ideolojisindeki tezahürüdür; obje, subje ve estetik algı ile estetik tavrın dörtgeninde çarpık bir siyasi görüşün yuvalanması, bunu bir sektör olarak lanse etmesi ve buradan yüksek ölçekli rantlar elde ederken bu sisteme sürüklediği hayatları yok sayıp hatta aşağılamasıdır. Pornografiye bakışta, sosyopolitik tehlikelerin aslında bu tehlikelerden bahsedenlerce çok da vahim olmadığının en ironik göstergesi çocuk pornografisidir; sağlıksız ekonominin tükettiği insanların kullanabilecekleri tek şey, ne yazık ki, bedenleridir; bu açmazdaki azınlığın borçlandırma ya da uyuşturucu kullanımını körükleme yöntemleriyle pornografi alanına zorunlu yerleştirilmeleri, kullanılmaları, koflaştırılmaları ve ardından bu yapılanın tehlikeli olduğunu iddia edip en geniş özgürlük mekanizması internette *'karakollar'* kurmak, emperyalizmin zayıflığının, acizliğinin, et ile ten arasındaki farkı bile bile atlamasının, rönesansı kavrayamamış ve yüzyıllara yayamamış olmasının kanıtıdır. *Fransız Öpücüğü*'nün *Amerikan Pastası*'na doğru geri evrim yaşaması, kolonilerdeki fuhuş noktalarının kültürel bir sıçramadan uzak tutulması, ABD'nin kendi ülkesi dışındaki topraklara doğal bir genelevmişcesine bakışının uzantısıdır. NASA'dan yükselen her uzay gemisi, ihtişamla kalkan bir penis gibidir; Asya'nın ya da Ortadoğu'nun halkları da bu görüntüleri kıskanarak, imrenerek, küçük penis fobisiyle izlerler. Pornografi, bir ilişkiler zinciri değildir; birbirini tamamlamaya yönelik zıt duruşların dengelenişinde doğanın mide bulantısıdır. Kusmadır. Bir semptom havasındaki bu aşırı yükleniş, hastalıklı görüş açılarının insana ve insanî olana verdiği toplu zararın bilançosudur. Estetik, erotik, soft pornografik, hard pornografik açılımlarda bir davranış biliminin varoluşa

yönelik laboratuvar çalışmaları da sayılabilecek pratik yansımalarında pornografi, kendi terminolojisini de oluşturma eğilimi gösterebilmiştir; bu da onun sıradan olanla adlandırılamayacağını destekler durumdadır. *Triolismus, Jockstraps, Fisting, Spanking, Rimming, Leather Jackets, Ondinizm* safsata değildir. Terkedilmiş bir ırkın, alaşağı edilmiş bir ulusun gizli dilini taşır gibidir o. Pornografi, zayıflatılmaya çalışılınan bir toplamın zaafından yararlanarak ondan beslenmek, bu beslenmeyi alttan alta gelir odağı haline getirerek farklı bir kimliğe bürünmek, bu kimlikle yine ona karşı çıkmanın alegorisini kitleye sunabilmek soytarılığını endüstriyel gelişim, postmodernizmin yaptırımı olarak tutucu kesime sunarak kendini aklamak, ihanetine kılıf bulmak cüretini göstermek mantığını akılcılaştırma başarısını gösterebilmiştir.

Ürünselleşme, çoğalma, çoğaltılma ve dağılarak etkileme mentalitesini özelleştirme kapasitesine sahip olan pornografinin bir düşünme biçimi olduğunu yadsımak, belirginleştirilebilmiş koordinatlarıyla bir saptamanın dışından o biçimi inkarla kendi düşünce akışını, aslında aykırı olanın beraatini istemek kolaymış gibi görünebilir. Pornografi, hiyerarşinin farkında olmadan, farkına vardığında da yararlanmaktan kaçınmayacağı bir olgu olarak düşünce standartına oturtulmuştur; tek kaçak, sanatın onunla yürüyeceğini, sanatın onu çok seveceğini hissedememiş olan iktidarın zayıf kalışıdır. Bu da tüm pornografi sanatçılarının belki de tek onur kaynağı diye anılacaktır.

fransız öpücüğü

*Ahlak sapmalarının kaynağından gördüğümüz şeyler çok defa artakalan (survivance)lardır. Hayatımızda önemi çok büyük olan artakalanlar, yeni icap ve şartlarla olan ilişkilerinde şekil değişimine uğramadan kendileri için yaşayan öğelerin çok müstakilce işlemelerinin her zaman bir sonucudurlar. Bize zorlanan ödevlere bu artakalanlardan serpiştirilmiştir.

Fr. Paulhan

*Yetişkinler müstehcen edebiyata, uzlaşmaların ezici gücünü yatıştırma faktörü olarak, tıpkı çocukların peri masallarına gereksinim duyduğu gibi gereksinim duyarlar.

Ellis

*Gerek araya sokulmuş alıntılarla, gerekse doğrudan doğruya, okurda fizik olarak sevme arzusu uyandırmış her yapıtı erotik edebiyatın kapsamına almak durumunda mıyız? Bu anlamda kutsal kitaplar en güçlü erotik yapıtlar kategorisine alınabilirdi; yalnızca büyük kral Süleyman'ın olanaklarının ve yapıtının bir listeyle bize betimlediği İncil'deki bölümleri kastetmiyorum. Ama bize Tanrı aşkının aşılanmaya çalışıldığı tüm bu say-

falar, aşkımıza önerilen varlıkların adlarını saplantıya varacak denli yineleyen tüm bıktırıcı sözler, erotik edebiyatın sapmış bir biçiminden başka nedir?

Boris Vian

*Kişi ancak filozoflardan daha sapıkça düşünebiliyorsa çözebilir onların sorunlarını.

Ludwig Wittgenstein

*Cinsellik belirtke ya da gösterge değil, nesne ve hedeftir. Ve ona önemini veren, enderliği ve eğretiliği değil, ısrarı, aldatıcı mevcudiyeti ve her yerde hem kışkırtılan hem ürkülen olmasıdır. İktidar cinselliği çizer, ortaya çıkarır ve ondan, kaçmaması için hep denetim altına almak gereken bollaşan bir duyu olarak yararlanır; cinsellik duyu değeri olan bir etkidir... Üremenin düzenlemediği ya da çehresini değiştirmediği hiçbir şeyin ne mekânı vardır ne de yetkisi. Ne de söz hakkı. Hem kovulmuş, hem reddedilmiş hem de suskunluğa mahkum edilmiştir. Yalnızca varolamamakla kalmaz, varolamamak zorundadır da ve -edim ya da söz biçiminde- ilk ortaya çıkışında yok edilecektir.

Michel Foucault

*Kendinde müstehcen yoktur; yani müstehcen, gövdenin dile zorla girmesi değil, onların birlikte düşünmeleridir, ve ruh için bir gövde inşa eden dilin edimi, dilin bir gövdeyi düşünerek böylece kendisini aştığı edim.

Klossowski

*Ne kadar geriye, hatta zihnin henüz duyuları etkilemediği yaşlara gidersem gideyim, oğlanlara duyduğum aşkın izlerine rastlıyorum. Güzel cinsellik olarak adlan-

dırmayı meşru bulduğum güçlü cinselliği her zaman sevdim. Ender olanı bir suç olarak mahkum eden ve bizi eğilimlerimizi yeniden biçimlendirmek zorunda bırakan bir toplumdan geldi mutsuzluklarım... Aşkın yeniden icat edilmesi gerek. Tehlikeli deneyimler; toplum onları sanat alanında kabullenir, çünkü sanatı ciddiye almaz, hayatta ise mahkum eder.

Jean Cocteau

*Üç hareket var: Uzaktaki şeyleri arzulamak. Onlara sahip olunduğu zaman onlardan zevk almamak. Uzakta onlardan yararlanmak için onlardan ayrılmak. Bu uzaklık onun yakını olduğu için, yakınlık şeyleri ondan onları kendisine görünmez kılacak kadar uzaklaştırır. Örnek: "Ama özellikle, daha önce sahip olduğumu zannettiğim zevkin azalması artık hiçbir şeyin bu zevki benden alamayacağı inancından kaynaklanıyordu."

Proust

*Bedensel erotizmin uğursuz ve ağır bir tarafı vardır. Bireysel ayrıklığı korur ve bu erotizm her zaman edepsiz bir bencilliğin yönündedir... Erotizmde dikkati çeken olgu, çoğalımsal bir düzensizlikte, kapalı ve tutumlu bir gerçeğin anlamlı düzeninin sarsıntıya uğramasıdır.

Georges Bataille

*Giz maalesef çok açık. Ölümle haşır neşir olmanın en iyi yolu onu ahlaksız bir fikirle bağdaştırmaktır.

Marquis de Sade

*Pornoda egemen olan ayrıntı sanrısıdır... Sırların sonu geldi. Peki ya porno? Onun gayreti de, cinselliğe

dair acımasız ve mikroskobik hakikati görmemizi sağlamaktan ibaret değil midir? Gizlenmiş bir hakikat ve o hakikatin görünür getirilmesi fantazmasıyla; "bastırılmış" bir enerji ve o enerjinin *üretilmesi* fantazmasıyla var olabilen metafizik bir görüşle aynı hizadadır ve gerçeğin müstehcen sahnesindedir. Bütün bunlar, aydın düşünceyi çıkmaza sürükleyen bir sorunun ortaya çıkmasına neden olur: Pornoya sansür getirmek mi daha doğrudur, yoksa ılımlı bir bastırım mı tercih edilmelidir? Bu sorunun cevabı yoktur, çünkü porno haklıdır: Porno, gerçeğin yıkıma uğratılmasının, gerçeğin çılgın yanılsamasının ve gerçeğin nesnel "özgürleşmesi"nin bir parçasıdır. Cinseli, kaba işlevi içinde "özgürleştirme"ye razı olmadan üretici güçleri özgürleştiremezsiniz: Her ikisi de müstehcendir. Cinselin gerçekçi bozulması, emeğin üretken bozulması -aynı belirti, aynı mücadele.

Jean Baudrillard

bunu sana anlatmam gerekiyordu lavinia

Az sonra uyanacaksın; nefesinin akordu bunu kanıtlıyor aslında çepeçevre sardığın yangının bir türlü söndürülememesinin nedeninde: Ah pardon siz burda mıydınız Aşk, ben siz yoksunuz diye böyle düzeysizdim, örneğin Ege Denizi'nin kenarındaki bir başkentteydim; okurlarımdan biri, beni, benimle tanımak için sabırsızlanan kalitedeydi, tasvir için, tuhaf ay ışıkları için, gözlerindeki ahırda doğuran atı saklamak için.

Arkadaşımda kalıyordum; sosyal bilimci olacaktı. Orospu olacaktı. Şey olacaktı. Üçünden birini seçemediği için hareketsizdi. Harekete geçse üçünden biri olacaktı: Sosyal bilimci olsa, fena mı, olaylara şahit yazılırdı; orospu olsa, hayatın belini getirirdi; şey olsa, birlikte savaş karşıtı şarkılar söylerken benim de şey olduğumu, sosyal bilimci olduğumu, orospu olduğumu kanıtlayacaktı.

Okurumu baştan çıkarttı evinde kaldığım o tuhaf molekül; en seksi, en basit kıyafetlerini giyip cinselliğini kusa kusa yuvarlandı. Önce çocukla yattı, sonra abisiyle. Yetmedi, çocuğu en yakın kız arkadaşının koynuna da soktu. Kullandılar birbirlerini. Birbirlerine endekslenmiş zavallılıklarının tadını çıkarttılar. Ardıma bak-

madan kaçtım oradan. Çok kaçtım. Uzun uzun adımlar atarak kaçtım. Ne kadar uzaklaşabildim, bilmiyorum: *Şimdi onları unutmak için terapi gören kuşlarla birolup, menfaate tükürüyorum.*

Ölseler cesetleri yok.

Yaşasalar manasızlar.

Sosyal bilimci olsalar: En ucuz porno televizyon kanallarında cevap hakları saklı.

Orospu olsalar: Müşteri bulamazlar.

Şey olsalar: Felsefe reddeder.

Okur çocuk, okuma-yazmasını hatırlar mı acaba kirletilmiş bedenine baktığında?!

Üç şıklı yaratık, daha ne kadar aşağılar yaşarken bir dönem saygı duyabildiği hakikatleri?!

Okurun abisi, zaten kim bilir nerelerde kimlerin hikâyelerini bozmaktadır hâlâ?!

Üç şıklı yaratığın kız arkadaşı, ... bu anektodu onunla bitirmeye bile deymez.

Yazmam gerekiyordu, yazdım. Okumanız gerekiyordu, okudunuz. Unutmaları gerekiyordu, hep hatırlasınlar.

Az sonra uyanacaksın sağın solun kırık dökük rüya,
tabirlerle kuşatılmış bir manevra çünkü bu kazınan am, bu kazınan çük, bu kazınan kadavra.

Günaydın bebeğim! Keşke kalkmasaydın, uyurken mutluluk virüsü kapmana birkaç saat daha vardı aslında!

s c r e a m i n h e r e

birinci telefon konuşması:

-Alo?!
-Alo.. Evet.. Kimsiniz.. Kimi aradınız..
-Numara kaç acaba?!
-Siz hangi numarayı aradınız..
-Bilmiyorum..
-Galiba yanlış numarayı aradınız..
-Öyle mi?!
-Olur böyle şeyler.. Takma kafana..

ikinci telefon konuşması:

-Alo?!
-Affedersin, galiba gene yanlış numarayı aradım.
-O zaman neden tekrar aradın?!
-Özür dilemek için..
-Affedildin. Hoşçakal..
-Dur, dur.. Bekle.. Kapatma.
-Ne var, ne oldu?!
-Seninle biraz konuşmak istiyorum..
-Bunun için 900'lü hatlar var.. Hoşçakal..

Üçüncü telefon konuşması:

-Alo?!

-Neden benimle konuşmak istemiyorsun?!

-Kimsin sen?!

-Sen bana adını söylersen ben de söylerim.

-Hiç sanmıyorum.

-O ses ne öyle?!

-Patlamış mısır. Mısır patlatıyorum.

-Patlamış mısır mı yiyeceksin?! Ben sadece film seyrederken patlamış mısır yerim.

-Ben de birazdan bir film seyredeceğim zaten.

-Gerçekten mi?! Hangi filmi?!

-Sadece bir korku filmi..

-Korku filmlerini sever misin?!

-Hı, hı..

-En sevdiğin korku filmi hangisi?!

-Bilmiyorum.

-Mutlaka en sevdiğin bir tane vardır. Aklına gelen hangisi?!

-Halloween. Şu beyaz maskeli katilin, bebek bakıcılarını öldürdüğü film.

-Evet.

-Seninki hangisi?!

-Tahmin et.

-Elm Sokağında Kabus.

-Hani şu, parmaklarının yerinde bıçak taşıyan adamın olduğu film mi?!

-Evet, Freddy Cruger.

-Freddy. Evet. Çok doğru. O filmi severim. Çok korkunçtu.

-İlki güzeldi ama diğerleri berbattı!

-Bir sevgilin var mı?!

-Neden sordun?! Çıkma mı teklif edeceksin?!
-Belki.. Sevgilin var mı?!
-Yok.
-Bana hâlâ adını söylemedin.
-Adımı neden bilmek istiyorsun?!
-Çünkü kime baktığımı bilmek istiyorum.
-Ne dedin sen?!
-Kiminle konuştuğumu bilmek istiyorum.
-Hayır, öyle demedin.
-Ne dedim peki?!
-...
-Ne?! Alo?!
-Kapatmam gerek.
-Seninle dışarı çıkacaktık hani?!
-Hayır. Hiç sanmıyorum.
-Sakın suratıma kapatma!!!!

Dördüncü telefon konuşması:

-Evet?!
-Sana sakın suratıma kapatma demiştim.
-Ne istiyorsun?!
-Konuşmak.
-Başka birini ara tamam mı?!

Beşinci telefon konuşması:

-Dinle pislik..
-Hayır, asıl sen beni dinle sürtük! Bir daha suratıma kapatırsan bir balıktan çıkartır gibi kılçığını çıkartırım senin, anladın mı?!
-Benimle dalga mı geçiyorsun?!
-Aslında bu daha çok bir oyun. Korktun mu?! Korkma..

-..

-Beni görebiliyor musun?!

-Polisi aramama iki saniye kaldı.

-Zamanında yetişemezler ki.. Uçsuz bucaksız bir yerin ortasındayız.

-Ne istiyorsun?!

-İç organlarının neye benzediğini görmeyi..

Altıncı telefon konuşması:

-'Asla kim var orada?' diye sorulmaz. Hiç korku filmi seyretmez misin?! Yoksa ölmek mi istiyorsun?! Bir de dışarı çıkıp bu karanlıkta garip sesler duyuluyor mu diye bir bak istersen..

-Bu akşam yeterince eğlendin. Şimdi hemen git, yoksa...

-Yoksa ne?!

-Yoksa, sevgilim birazdan burada olacak. Ve bunları öğrendiği zaman çok sinirlenecek.

-Hani sevgilin yoktu?!

-Yalan söyledim. Bir sevgilim var. Üstelik birazdan burada olacak. O yüzden gitsen senin için iyi olur.

-Tabii..

-Yemin ederim. Çok iridir. *Body çalışıyor.* Ve senin canına okur, tamam mı?!

-İyice korkmaya başladım. Tir tir titriyorum doğrusu. Acaba sevgilinin adı *Alp* olabilir mi?!

-Onun adını nereden biliyorsun?!

-Bahçenin ışıklarını aç bakalım.

-Hayırrr.

-Yerinde olsam bahçeye çıkmazdım.

-Nerdesin?!

-Tahmin et.

-Lütfen onu öldürme!

-Bu sana bağlı.

-Bunu neden yapıyorsun?!

-Bir oyun oynamak istiyorum. Oynamazsan onu hemen öldürürüm.

-Hayır, ne olur bunu yapma!

-Seç! Seç dediM!

-Nasıl bir oyun?!

-Bahçe ışıklarını kapat. Nasıl bir oyun olduğunu görürsün. HADİ ÇABUK!. Oyunu anlatıyorum. Sana bir soru soracağım. Eğer bilirsen, sevgilin *Alp* yaşayacak.

-Yalvarırım, bunu yapma!

-Hadi ama, bak, çok eğlenceli olacak. Bu, basit bir kategori. Filmler kategorisi. Isınman için kolay bir soru soracağım. Halloween'deki katilin adı neydi?!.. Hadi, bu en sevdiğin korku filmiydi, unuttun mu?! Beyaz bir maskesi vardı. Bebek bakıcılarını öldürüyordu.

-Bi.. Bilmiyorum..

-Hadi canım, biliyorsun. Düşün bir, neydi onun adı?! *Alp* sana güveniyor ama..

-Michael! Michael Mayers!!

-Evet. Aferin sana. Şimdi, asıl soruya geldik. Tebrikler, iyi gidiyorsun.

-Hayırr! Lütfen..

-Burada yarım bırakamayız ki..

-N'olur, yeter artık!

-Soruma cevap veR! Aynı kategori... 13. Cuma'daki katilin adını söyle.

-Jason!

-Üzgünüm. Bu yanlış cevap.

-Hayır, hayır! Hayır değil, katil Jason'dı!

-Maalesef o değil.

-Katil Jason'dı. Yemin ederim, o kahrolasıca filmi en az yirmi kere izledim.

-O zaman asıl katilin Jason'ın annesi Bayan Warheese olduğunu bilmen gerekirdi. Jason, filmin sonuna kadar ortaya çıkmamıştı. Ne yazık ki yanlış cevap verdin.

-Beni kandırdın.

-Şanslısın. Bonus sorumuz da var. Ama zavallı *Alp* için üzgünüm; oyundan atıldı.

-..

-Heyy, daha işimiz bitmedi. Son soru... Hazır mısın?!

-Lütfen beni rahat bırakk!

-Soruma cevap verirsen bırakırım. Doğru cevap verirsen yaşarsın. Dikkatli ol. *Ben hangi devletin vatandaşıyım?! Sana ve senin gibi sapkınlara ceza vermek için beni kim yönlendiriyor?! Yetkimi nereden alıyorum?! Sizin çığlıklarınızın yeryüzüne yayılmasını ben ve biz, nasıl önleyebiliyoruz?! Yaşamınıza müdahale etme cüretiyle kendi varlığımızı kutsuyor ve hizmet ettiğimiz ideoloji toplamlarına itaatimizi harfiyen koruyor muyuz?! Toplam kaç zebanisiniz?! Kökünüzü kurutacak totaliter bakış açısını genişletemeyecek miyiz?!* ***Cennetten Firar Etme Yöntemleri****'ni yazmanızı engelleyemeyecek miyiz?!* ***Flu'es****'un devamı olan* ***Losh****'u ve* ***Net****'i hayata geçirmenizin imkânsızlığını kanıtlayamayacak mıyız?! Sizi soymamız, sizi yıpratmamız, sizi sevgisiz ve saygısız bırakmamız sizin yenilmenizi nasıl sağlayamıyor?! Kendimize anarşist diyerek Bakunin'in, Kropotkin'in arkasına sığınıp serseriliğimize bir politika oturtmamızı, hırsızlığı, sömürüyü, duygusal kaosu ve kimliksizliği anarşizmin kulvarına indirmeyi başarmamızı önleyebilecek misiniz?! Kendi iç dengesizliğimizin hesabını sizden*

soramayacak mıyız; biriktirdiğimiz kişilik sorunlarımızı sizin kurmaya çabaladığınız 'güzel, özgür ve eşit bir dünya' felsefesinin üstüne kusamayacak mıyız?! Soruma cevap ver Allah'ın cezası: Biz Şeytan'ı, Şeytan'ın işlerini ezemeyecek miyiz?!

altı uyananlar

I- *666*
II- *Cehenneme Gitme Yöntemleri*
III- *Made in Hell*
IV- *Insectisid*
V- *Necronomicon*
VI- *Cennetten Firar Yöntemleri*

ISBN 975-6394-24-2
9 789756 394243

NECRONOMICON

ölüm kitabı

Hayatla sidik yarıştıran çocuklardık biz:

Manamızın tansiyonu yüksekti ve biz sürat yapmaktan hoşlanırdık geceleri. Geceleri sokaklarda, barlarda, yataklarda, kavgalarda sürat yapardık. Bir yanımız delikanlıydı hep: Aşklara pandik atardık.

Bir yanımız dişiydi: Acıdan çok büyük yürekli evlatlar doğururduk. Kin tutardık. Kin tutmak, karanlığın lütfudur. Kin tutmak, racondur. Kin tutmak, hafızadır, unutmamaktır. Zehrini son güne, son darbeye, o saniyeler arasındaki tek vuruşa saklamaktır.

Kin tutmak, bir insandan bir halk yaratmaktır.

altı uyananlar

